የሐዋርያት ሥራ

 1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19

 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28

ምዕራፍ 1

ቴዎፍሎስ ሆይ÷

- ² ኢየሱስ የመረጣቸውን ሐዋርያትን በመንፌስ ቅዱስ ካዘዛቸው በኃላ እስከ ዐረገበት ቀን ድረስ፥ ያደርገውና ያስተምረው ዘንድ ስለ ጀመረው ሁሉ መጀመሪያውን ነገር ጻፍሁ፤
- ³ ደግሞ አርባ ቀን እየታያቸው ስለ እግዚአብሔርም *መንግሥት ነገ*ር እየነገራቸው፥ በብዙ ማስረጃ ከሕማማቱ በኋላ ሕያው ሆኖ ለእነርሱ ራሱን አሳያቸው።
- ⁴ ከእነርሱም ጋር አብሮ ሳለ ከኢየፉሳሌም እንዳይወጡ እዘዛቸው÷ ነገር ግን። ከእኔ የሰማችሁትን አብ የሰጠውን የተስፋ ቃል ጠብቁ፤
- ⁵ ዮሐንስ በውኃ አ**ጥምቆ ነበርና፥ እናንተ ግን ከ**ጥቂት ቀን በኃላ በ*መን*ፈስ ቅዱስ ት**ሐ**መቃላችሁ አለ።
- ⁶ እነርሱም በተሰበሰቡ ጊዜ። ጌታ ሆይ፥ በዚህ ወራት ለእስራኤል *መንግሥትን ትመ*ልሳለህን? ብለው ጠየቁት።
- ⁷ እርሱም ፡፡ አብ በገዛ ሥልጣኑ ያደረገውን ወራትንና ዘመናትን ታውቁ ዘንድ ለእናንተ አልተሰጣችሁም፤
- ⁸ ነገር ግን መንፌስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ፥ በኢየሩሳሌምም በይሁዳም ሁሉ በሰማርያም እስከ ምድር ዳርም ድረስ ምስክሮቼ ትሆናላችሁ አለ።
- ⁹ ይህንም ከተናገረ በኋላ እነርሱ እያዩት ከፍ ከፍ አለ፤ ደ*መና*ም ከዓይናቸው ሰውራ ተቀበለቸው።
- ¹⁰ እርሱም ሲሄድ ወደ ሰማይ ትኵር ብለው ሲመለከቱ ሳሉ÷ እነሆ÷ ነጫጭ ልብስ የለበሱ ሁለት ሰዎች በአጠባባቸው ቆሙ፤
- ¹¹ ደግሞም። የገሊላ ሰዎች ሆይ÷ ወደስማይ እየተመለከታችሁ ስለ ምን ቆጣችኋል? ይህ ከእናንተ ወደ ሰማይ የወጣው ኢየሱስ ወደ ሰማይ ሲሄድ እንዳያችሁት÷ እንዲሁ ይመጣል እሉአቸው።
- 12 በዚያን ጊዜ ደብረ ዘይት ከሚባለው ተራራ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፥ እርሱም ከኢየሩሳሌም የሰንበት መንገድ ያህል የራቀ ነው።
- 13 በገቡም ጊዜ ወደሚኖሩበት ሰንነት ወጡ፥ ጴጥሮስና ዮሐንስም፥ ያዕቆብም፥ እንድርያስም፥ ፊልጶስም፥ ቶማስም፥ በርተሎሜዎስም፥ ማቴዎስም፥ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብም፥ ቀናተኛ የሚባለው ስምዖንም፥ የያዕቆብ ልጅ ይሁዳም።
- ¹⁴ እነዚህ ሁሉ **ስሴቶ ችና ከኢየሱስ እናት ከ**ማር*ያ*ም ከወንድሞቹም ጋር በአንድ ልብ ሆነው ለጸሎት ይተጉ ነበር።
- ¹⁵ በዚህም ወራት ጴጥሮስ *መ*ቶ *ህያ* በሚያህል በሰዎች ማኅበር አብረው በነበሩ በወንድሞቹ *መ*ካከል ተነሥቶ አለ።
- ¹⁶ ወንድሞች ሆይ፥ ኢየሱስን ለያዙት መሪ ስለሆናቸው ስለ ይሁዳ መንፌስ ቅዱስ አስቀድሞ በዳዊት አፍ የተናገረው የመጽሐፍ ቃል ይፌጸም ዘንድ ይገባ ነበር፤
- ¹⁷ ከእኛ ጋር ተቈጥሮ ነበርና፥ ለዚህም አገልግሎት ታድሎ ነበርና።
- ¹⁸ ይህም ሰው በዓመፅ ዋ*ጋ መሬት ገ*ዛ በግንባሩም ተደፍቶ ከመካከሉ ተሰነጠቀ አንጀቱም ሁሉ ተዘረገ**ራ**፤
- ¹⁹ በኢየሩሳሌምም ለሚኖሩ ሁሉ ታወቀ፤ ስለዚህም ያ መሬት በ**ቋ**ንቋቸው እ**ኬል**ዳማ ተብሎ ተጠራ፥ እርሱም የደም መሬት ማስት ነው።
- ²⁰ በመዝሙር መጽሐፍ። መኖሪያው ምድረ በዓ ትሁን የሚኖርባትም አይኑር፤ ደግሞም። ሹመቱን ሌላ

ይውስዓት ተብሎ ተጽፎአልና።

- 21 _
- ²² ስለዚህ ከዮሐንስ ጥምቀት ጀምሮ ከእኛ ዘንድ እስካረገበት ቀን ድረስ፥ ጌታ ኢየሱስ በእኛ መካከል በገባበትና በወጣበት ዘመን ሁሉ ከእኛ ጋር አብረው ከነበሩት ሰዎች፥ ከእነዚህ አንዱ ከእኛ ጋር የትንሣኤው ምስክር ይሆን ዘንድ ይገባል።
- ²³ ኢዮስጦስም የሚሉትን በርስያን የተባለውን ዮሴፍንና ማትያስን ሁለቱን አቆ*ሙ* ።
- 24
- ²⁵ ሲጸልዩም ። የሁሉን ልብ የምታውቅ አንተ ጌታ ሆይ፥ ይሁዳ ወደ ገዛ ራሱ ስፍራ ይሄድ ዘንድ በተዋት በዚህች አገልግሎትና ሐዋርያነት ስፍራን እንዲቀበል የመረጥኸውን ከእነዚህ ከሁለቱ አንዱን ሹመው አሉ ።
- ²⁶ ዕጣም ተጣጣሉላቸው፥ ዕጣውም ለጣትያስ ወደቀና ከአሥራ አንዱ ሐዋርያት ጋር ተቈጠረ።

- **በ**ዓለ ኅምሳ የተባለውም ቀን በደረሰ ጊዜ፥ ሁሉም በአንድ ልብ ሆነው አብረው ሳሉ፥
- ² ድንገት እንደሚነጥቅ ዓውሎ ነፋስ ከሰማይ ድምፅ *መ*ጣ፥ ተቀምጠው የነበሩበትንም ቤት ሁሉ ሞላው ፡፡
- ³ እንደ እሳትም የተከፋ**ፈሉ ልሳኖች ታዩ**አቸው፤ በያንዳንዳቸውም ላይ ተቀ*መ*ጡባቸው።
- ⁴ በሁሉም መንፌስ ቅዱስ ሞላባቸው*፥ መን*ፌስም ይናገሩ ዘንድ እንደ ሰጣቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ጀመር።
- ⁵ ከሰማይም በታች ካሉ ሕዝብ ሁሉ በጸሎት የተጉ አይሁድ በኢየሩሳሌም ይኖሩ ነበር፤
- ⁶ ይህም ድምፅ በሆነ ጊዜ ሕዝብ ሁሉ ተሰበሰቡ፥ እ*ያንዳንዱ*ም በገዛ ቋንቋው ሲናገሩ ይሰማ ስለ ነበር የሚሉትን አሑ።
- ⁷ ተገርመውም ተደንቀውም እንዲህ አሉ። እነሆ÷ እነዚህ የሚናገሩት ሁሉ የገሊላ ሰዎች አይደሉምን?
- ⁸ እኛም እያንዳንዳችን የተወለድንበትን የገዛ ቋንቋችንን እንዴት እንሰማለን?
- ⁹ የጳርቴና የሜድ የኢላሜሔም ሰዎች፥ በሁለት ወንዝም *መ*ካከል በይሁ*ዳ*ም በቀጰዶቅ*ያ*ም በጳንጦስም በእስያም፥
- ¹⁰ በፍርግያም በጵንፍልያም በግብፅም በቀሬናም በኩል ባሉት በሊቢ*ያ ወረዳዎች የምንኖር፥* በሮሜም የምንቀመጥ፥ አይሁድም ወደ ይሁዲነትም የገባን፥
- ¹¹ የቀርሔስና የዓረብ ሰዎች፥ የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ በልሳኖቻችን ሲናገሩ እንሰማቸዋለን።
- ¹² ሁሉም ተገረሙና አመንትተው እርስ በርሳቸው። እንጀ ይህ ምን ይሆን? አሉ ።
- ¹³ ሌሎች ግን እያፌዙባቸው። ጉሽ የወይን ጠጅ ጠግበዋል አሉ።
- ¹⁴ ነገር ግን ጴጥሮስ ከአሥራ እንዱ ጋር ቆመ፥ ድምፁንም ከፍ አድርሳ እንዲህ ሲል ተናገራቸው። አይሁድ በኢየሩሳሌምም የምትኖሩ ሁላችሁ፥ ይህ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን፥ ቃሎቼንም አድምጡ።
- ¹⁵ ለእናንተ እንደ መሰላቸሁ እንዚህ የሰከሩ አይደሉም፥ ከቀ*ኑ* ሦስተኛ ሰዓት ነውና፤
- ¹⁶ ነገር ግን ይህ በነቢዩ በኢዩኤል የተባለው ነው።
- ¹⁷ እግዚአብሔር ይላል። በመጨረሻው ቀን እንዲህ ይሆናል፤ ሥጋ በለበሰ ሁሉ ላይ ከመንራሴ አራሳለሁ፤ ወንዶችና ሴቶች ልጆቻችሁም ትንቢት ይናገራሉ÷ ጎበዞቻችሁም ራአይ ያያሉ÷ ሽማግሌዎቻችሁም ሕልም ያልማሉ፤
- ¹⁸ ደግሞም በዚያች ወራት በወንዶችና በሴቶች ባሪያዎቹ ላይ ከመንፈሴ አፈሳለሁ ትንቢትም ይናገራሉ።
- ¹⁹ ድንቆችን በላይ በሰማይ÷ ምልክቶችንም በታች በምድር እሰጣለሁ፤ ደምም እሳትም የሒስ ጭ*ጋ*ግም ይሆናል፤
- ²⁰ ታላቅ የሆነ የተሰማም የጌታ ቀን ሳይመጣ ፀሐይ ወደ ጨለጣ ጨረቃም ወደ ደም ይለወጣሉ።
- ²¹ የጌታን ስም የሚጠራም ሁሉ ይድናል።
- ²² የእስራኤል ሰዎች ሆይ፥ ይህን ቃል ስሙ፤ ራሳችሁ እንደምታውቁ፥ የናዝሬቱ ኢየሱስ እግዚአብሔር በመካከላችሁ በእርሱ በኩል ባደረገው ተአምራትና በድንቆች በምልክቶችም ከእግዚአብሔር ዘንድ ለእናንተ የተገለጠ ሰው ነበረ፤
- ²³ እርሱንም በእግዚአብሔር በተወሰነው አሳቡና በቀደመው እውቀቱ ተሰጥቶ በዓመፀኞች እጅ ሰቅላችሁ ገደላችሁት።

- ²⁴ እግዚአብሔር ግን የሞትን ጣር አጥፍቶ እስነሣው፥ ሞት ይይዘው ዘንድ አልቻለምና።
- ²⁶ ስለዚህ ልቤን ደስ አለው÷ ልሳኔም ሐሤት አደረገ÷ ደግሞም ሥ*ጋ*ዬ በተስፋ *ያድራ*ል፤
- ²⁷ ነፍሴን በሲኦል አትተዋትምና፥ ቅዱስህንም *መ*በስበስን ያይ ዘንድ አትሰጠውም።
- ²⁸ የሕይወትን መንገድ አስታወቅሽኝ፤ ከፊትህ ጋር ደስታን ትሞላብኛለህ።
- ²⁹ ወንድሞች ሆይ፥ ስለ አባቶች አለቃ ስለ ዳዊት እንደ ሞተም እንደ ተቀበረም ለእናንተ በግልጥ እናገር ዘንድ ፍቀዱልኝ፤ መቃብሩም እስከ ዛሬ በእኛ ዘንድ ነው።
- ³⁰ ነቢይ ስለ ሆነ÷ ከወገቡም ፍሬ በዙፋኦ ያስቀምጥ ዘንድ እግዚአብሔር *መ*ሐላ እንደ ማለለት ስለ አወቀ÷
- ³¹ ስለ ክርስቶስ ትንሣኤ አስቀድሞ አይቶ÷ ነፍሱ በሲኦል እንዳልቀረ*ች ሥጋውም መ*በስበስን እንዳላየ ተናገረ*።*
- ³² ይህን ኢየሱስን እግዚአብሔር እስነሣው ለዚህም ነገር እኛ ሁላችን ምስክሮች ነን፤
- ³³ ስለዚህ በእግዚአብሔር ቀኝ ከፍ ከፍ ብሎና የመንፈስ ቅዱስን የተስፋ ቃል ከአብ ተቀብሎ ይህን እናንተ አሁን የምታዩትንና የምትስሙትን አፈሰሰው።
- 34
- ³⁵ ዳዊት ወደ ሰማያት አልወጣምና፥ ነገር ግን እርሱ። ጌታ ጌታዬን። ጠላቶ ችህን የእግርህ *መረገ*ጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀ*ኜ ተቀመ*ጥ አለው
- ³⁶ አለ። እንግዲህ ይህን እናንተ የሰቀላችሁትን ኢየሱስን እግዚአብሔር ጌታም ክርስቶስም እንዳደረገው የእስራኤል ወገን ሁሉ በአርግጥ ይወቅ።
- ³⁷ ይህንም በሰ*ሙ* ጊዜ ልባቸው ተነካ፥ ጴጥሮስንና ሌሎችንም ሐዋርያት። ወንድሞች ሆይ፥ ምን እናድርግ? አሉአቸው።
- ³⁸ ጴጥሮስም*። ን*ስሐ ግቡ÷ ኃጢአታችሁም ይሰረይ ዘንድ *እያንዳንዳ*ችሁ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ፤ የመንፌስ ቅዱስንም ስጦታ ትቀበላላችሁ።
- ³⁹ የተስፋው ቃል ለእናንተና ለልጆቻችሁ ጌታ አምላካችንም ወደ እርሱ ለሚ**ጠራቸው በ**ፉቅ ላሉ ሁሉ ነውና አላቸው።
- ⁴⁰ በብዙ ሌላ ቃልም *መ*ስከረና። ከዚህ ጠማማ ትውልድ *ዓኑ* ብሎ መከራቸው።
- ⁴¹ ቃሉንም የተቀበሉ ተጠመቁ፥ በዚያም ቀን ሦስት ሺህ የሚያህል ነፍስ ተጨመሩ፤
- ⁴² በሐዋርያትም ትምህርትና በኅብረት እንጀራውንም በመቍረስ በየጸሎቱም ይተጉ ነበር።
- ⁴³ ነገር ግን በሰው ሁሉ ፍርሀት ሆነ፤ በሐዋርያትም እጅ ብዙ ድንቅና ምልክት ተደረገ።
- ⁴⁴ ያመኑትም ሁሉ አብረው ነበሩ፤
- ⁴⁵ ያላቸውንም ሁሉ አንድነት አደረጉ። መሬታቸውንና ጥሪታቸውንም እየሸጡ፥ ጣንኛውም እንደሚ**ል**ልግ ለሁሉ ያካፍሉት ነበር።
- ⁴⁶ በየቀኦም በአንድ ልብ ሆነው በመቅደስ እየተጉ በቤታቸውም እንጀራ እየቈረሱ፥ በደስታና በጥሩ ልብ ምግባቸውን ይመገቡ ነበር፤
- ⁴⁷ እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ በሕዝብ ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራቸው። ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨምር ነበር።

- <mark>ጴ</mark> ተሮስና ዮሐንስም በጸሎት ጊዜ በዘጠኝ ሰዓት ወደ *መ*ቅደስ ይወጡ ነበር።
- ² ወደ መቅደስም ከሚገቡት ምጽዋት ይለምን ዘንድ፥ ሰዎች ተሸክመው መልካም በሚሉአት በመቅደስ ደጅ በየቀኦ ያስቀምጡት የነበሩ ከእናቱ ማኅፀን ጀምሮ እንካሳ የሆነ እንድ ሰው ነበረ።
- ⁴ ጴጥሮስም ከዮሐንስ ጋር ትኵር ብሎ ወደ እርሱ ተመልክቶ ። ወደ እኛ ተመልከት አለው ።
- ⁵ እርሱም አንድ ነገር ከእነርሱ እንዲቀበል ሲጠብቅ ወደ እነርሱ ተ*መ*ለከተ።
- ⁶ ጴ**ዯሮስ ግን። ብርና ወርቅ የለ**ኝም፤ ይህን ያለኝን ግን እሰጥሃለሁ፤ በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተነሣና ተመላለስ አለው።

- ⁷ በቀኝ እጁም ይዞ አስነሣው፤ በዚ*ያን* ጊዜም እግሩና ቍርጭምጭምቱ ጸና፥
- ⁸ ወደ ላይ ዘሎም ቆመ÷ ይመላለስም ጀመር፤ እየተመላለሰም እየዘለለም እግዚአብሔርንም አ*ያመ*ሰገን ከአነርሱ *ጋ*ር ወደ መቅደስ ገባ።
- ⁹ ሕዝቡም ሁሉ እግዚአብሔርን እያመስገነ ሲመላለስ አዩት፤
- ¹⁰ መልካምም በሚሉአት በመቅደስ ደጅ ስለ ምጽዋት ተቀምጦ የነበረው እርሱ እንደ ሆነ አወቁት፤ በእርሱም ከሆነው የተነሣ መደነቅና መገረም ሞላባቸው።
- ¹¹ እርሱም ጴጥሮስንና ዮሐንስን ይዞ ሳለ÷ ሕዝቡ ሁሉ እየተደነቁ የሰሎሞን ደጅ መመላለሻ በሚባለው አብረው ወደ እነርሱ ሮጡ።
- ¹² ጴጥሮስም አይቶ ለሕዝቡ *እንዲህ* ሲል መለሰ። የእስራኤል ሰዎች ሆይ፥ በዚህ ስለ ምን ትደነቃላችሁ? ወይስ በገዛ ኃይላችን ወይስ እግዚአብሔርን በመፍራታችን ይህ ይመላለስ ዘንድ እንዳደረግነው ስለ ምን ትኵር ብላችሁ ታዩናላችሁ?
- 13 የአብርሀምና የይስሐቅ የያዕቆብም አምላክ፥ የአባቶ ቻችን አምላክ፥ እናንተ አሳልፋችሁ የሰጣችሁትንና ሊራታው ቈርጦ ሳለ በጲላጦስ ፊት የካዳችሁትን ብላቴናውን ኢየሱስን አከበረው።
- ¹⁴ እናንተ ግን ቅዱሱን ጻድቁንም ክዳችሁ ነፍሰ ገዳዩን ሰው ይስጣችሁ ዘንድ ለመናችሁ÷
- ¹⁵ የሕይወትንም ራስ ገደላችሁት፤ እርሱን ግን እግዚአብሔር ከ*ሙታን* አስነሣው÷ ለዚህም ነገር እኛ ምስክሮች ነን።
- ¹⁶ በስ*ሙ*ም በማ*መን* ይህን የምታዩትንና የምታውቁትን የእርሱ ስም አጸናው፥ በእርሱም በኩል የሆነው እምነት በሁላችሁ ፊት ይህን ፍጹም ጤና ሰጠው።
- ¹⁷ አሁንም፥ ወንድሞቼ ሆይ፥ እናንተ እንደ አለቆቻቸሁ ደግሞ ባለማወቅ እንዳደረጋቸሁት አውቄአለሁ፤
- ¹⁸ እግዚአብሔር ግን ክርስቶስ መከራ እንዲቀበል አስቀድሞ በነቢ*ያ*ት ሁሉ አፍ የተናገረውን እንዲሁ ሬጸመው። ¹⁹ -
- ²⁰ እንግዲህ ከጌታ ፊት የመጽናናት ዘመን እንድትመጣላችሁ አስቀድሞም ለእናንተ የመረጠውን ኢየሱስ ክርስቶስን እንዲልክላችሁ፥ ኃጢአታችሁ ይደመሰስ ዘንድ ንስሐ ግቡ ተመለሱም።
- ²¹ እግዚአብሔር ከጥንት ጀምሮ በቅዱሳን ነቢያቱ አፍ የተናገረው÷ ነገር ሁሉ እስከሚታደስበት ዘ*መን* ድረስ ሰማይ ይቀበለው ዘንድ ይገባልና።
- ²² ሙሴም ለአባቶች። ጌታ አምላክ እኔን እንዳስነሣኝ ነቢይን ከወንድሞቻችሁ ያስነሣላችጏል፤ በሚነግራችሁ ሁሉ እርሱን ስሙት።
- ²³ *ያንም ነ*ቢይ የማትሰማው ነፍስ ሁሉ ከሕዝብ ተለይታ ትጠፋለች አለ።
- ²⁴ ሁለተኛም ከሳሙኤል ጀምሮ ከእርሱም በኃላ የተናገፉት ነቢ*ያ*ት ሁሉ ደግሞ ስለዚህ ወራት ተናገፉ።
- ²⁵ እናንተ የነቢያት ልጆችና እግዚአብሔር ለአብርሃም። በዘርህ የምድር ወገኖች ሁሉ ይባረካሉ ብሎ፥ ከአባቶቻችን ጋር ያደረገው የኪዳን ልጆች ናችሁ።
- ²⁶ ለእናንተ አስቀድሞ እግዚአብሔር ብላቴናውን አስነሥቶ፥ እ*ያንዳንዳ*ችሁን ከክፋታችሁ እየመለሰ ይባርካችሁ ዘንድ፥ ሰደደው።

- **ለ**ሕዝቡም ሲናገሩ የካህናት አለቆችና የመቅደስ አዛዥ ሰዱቃውያንም÷
- ² ሕዝቡን ስለ አስተማሩና በኢየሱስ የሙታንን ትንሣኤ ስለ ሰበኩ ተቸግረው÷ ወደ እነርሱ ቀረቡ÷
- ³ እጃቸውንም ጭነውባቸው አሁን *መ*ሽቶ ነበርና እስከ ማግሥቱ ድረስ በወኅኒ አኖሩአቸው።
- ⁴ ነገር ግን ቃሉን ከሰሙት ብዙዎች አመኑት የወንዶችም ቍጥር አምስት ሺህ ያህል ሆነ።
- 5 _
- ⁶ በነገውም አለቆቻቸውና ሽማግሌዎች ጻፎችም ሊቀ ካህናቱ ሐናም ቀያፋም ዮሐንስም እስክንድሮስም የሊቀ ካህናቱም ዘመዶች የነበሩት ሁሉ በኢየሩሳሌም ተሰበሰቡ፤
- ⁷ እነርሱንም በመካከል አቁመው ። በምን ኃይል ወይስ በማን ስም እናንተ ይህን አደረጋችሁ? ብለው ጠየቁአቸው ።

- ⁸ በዚ*ያን* ጊዜ ጴጥሮስ *መን*ፌስ ቅዱስንም ተሞልቶ *እንዲህ* አላቸው። እናንተ የሕዝብ አለቆችና ሽማግሌዎች፥
- ⁹ እኛ ዛሬ ለድውዩ ሰው ስለ ተደረገው *መ*ልካም ሥራ ይህ በምን እንደ*ዳ*ን ብንመረመር÷
- ¹⁰ እናንተ በስቀላችሁት እግዚአብሔርም ከሙታን ባስነሣው በናዝሬቱ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይህ ደኅና ሆኖ በፊታችሁ እንደ ቆመ÷ ለእናንተ ለሁላችሁ ለእስራኤልም ሕዝብ ሁሉ የታወቀ ይሁን።
- ¹¹ እናንተ ግንበኞች የናቃችሁት፥ የማዕዘን ራስ የሆነው ይህ ድንጋይ ነው።
- ¹² መዳንም በሌላ በጣንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰሐ ስም ከሰጣይ በታች ሌላ የለምና።
- ¹³ ጴጥሮስና ዮሐንስም በግልጥ እንደ ተናገሩ ባዩ ጊዜ፥ መጽሐፍን የማያውቁና ያልተማሩ ሰዎች እንደ ሆኦ አስተውለው አደነቁ፥ ከኢየሱስም ጋር እንደ ነበሩ አወቁአቸው፤
- ¹⁴ የተፈወሰውንም ሰው ከእነርሱ ጋር ቆሞ ሲያዩ የሚ*መ*ልሱትን አጡ።
- ¹⁵ ከሸንጎም ወደ ውጭ ይወጡ ዘንድ እዝዘው። በእንዚህ ሰዎች ምን እንሥራ?
- ¹⁶ የታወቀ ምልክት በእንርሱ እጅ እንደ ተደረገ በኢየሩሳሌም ለሚኖሩ ሁሉ ተገልጦአልና፥ እንሸሽገው ዘንድ አንችልም፤
- ¹⁷ ነገር ግን በሕዝቡ ዘንድ አብዝቶ *እንዳ*ይስፋፋ፥ ከእንግዲህ ወዲህ ለማንም ሰው በዚህ ስም *እንዳ*ይናገሩ እየዛትን እንዘዛቸው ብለው እርስ በርሳቸው ተማከሩ።
- ¹⁹ ጴጥሮስና ዮሐንስ ግን መልሰው። እግዚአብሔርን ከመስማት ይልቅ እናንተን እንሰማ ዘንድ በእግዚአብሔር ፊት የሚገባ እንደ ሆነ ቍረሙ፤
- ²⁰ እኛስ ያየነውንና የሰጣነውን ከመናገር ዝም ጣለት አንችልም አሉአቸው።
- ²¹ እነርሱም እንደ ምን እንደሚቀጡ ምክንያት ስላላገኙባቸው፥ እንደ ገና ዝተው ከሕዝቡ የተነሣ ፌቱ**እቸው፤** ሰዎች ሁሉ ስለ ሆነው ነገር እግዚአብሔርን ያከብሩ ነበርና።
- ²² ይህ የመፈወስ ምልክት የተደረገለት ሰው ከአርባ ዓመት ይበልጠው ነበርና።
- ²³ ተ**ፊ**ትተውም ወደ ወገኖቻቸው *መ*ጡና የካህናት አለቆችና ሽ**ማ**ግሌዎች ያሉአቸውን ሁሉ ነገሩአቸው።
- ²⁴ እነርሱም በሰሙ ጊዜ በአንድ ልብ ሆነው ወደ እግዚአብሔር ድምፃቸውን ከፍ አደረጉ እንዲህም አሉ ። ጌታ ሆይ÷ እንተ ሰማዩንና ምድሩን ባሕሩንም በእነርሱም የሚኖረውን ሁሉ የፌጠርህ÷
- ²⁵ በመንፌስ ቅዱስም ቡብላቴናህ በአባታ ችን በዳዊት እፍ። እሕዛብ ለምን እጕረመረሙ? ሕዝቡስ ከንቱን ነገር ለምን አሰቡ?
- ²⁶ የምድር ነገሥታት ተነ**ሡ አለቆ**ችም በጌታና በተቀባው ላይ አብረው ተከማቹ ብለህ የተናገርህ አምላክ ነህ። ²⁷ -
- ²⁸ በቀባሽው በቅዱሱ ብላቴናህ በኢየሱስ ላይ ሄሮድስና ጴንሔናዊው ጲላጦስ ከአሕዛብና ከእስራኤል ሕዝብ ጋር÷ እጅህና አሳብህ እንዲሆን አስቀድመው የወሰኑትን ሁሉ ሊሬጽሙ፥ በዚች ከተማ በእውነት ተሰበሰቡ። ²⁹ _
- ³⁰ አሁንም÷ ጌታ ሆይ÷ ወደ ዛቻቸው ተመልከት፤ ለመፈወስም እጅህን ስትዘረጋ በቅዱስ ብላቴናህም በኢየሱስ ስም ምልክትና ድንቅ ሲደረግ÷ ባሪያዎችህ በፍጹም ግልጥነት ቃልህን እንዲናገሩ ስጣቸው።
- ³¹ ከጸለዩም በኃላ ተሰብስበው የነበሩበት ስፍራ ተናወጠ፥ በሁሉም *መን*ፌስ ቅዱስ ሞላባቸው፥ የእግዚአብሔርንም ቃል በግልጥ ተናገሩ።
- ³² ያመኑትም ሕዝብ አንድ ልብ አንዲትም ነፍስ ነበሩአቸው፥ ገንዘባቸውም ሁሉ በአንድነት ነበረ እንጇ ካለው አንድ ነገር ስንኳ የራሱ እንደ ሆነ ማንም አልተናገረም።
- ³³ ሐዋርያትም የጌታን የኢየሱስ ክርስቶስን ትንሣኤ በታላቅ ኃይል ይመሰክሩ ነበር፤ በሁሉም ላይ ታላቅ ጸጋ ነበረባቸው።
- ³⁴ በመካከላቸው እንድ ስንኳ ችግረኛ አልነበረምና፤ መሬት ወይም ቤት ያላቸው ሁሉ እየሽጡ የተሸጠውን ዋጋ ያመጡ ነበርና፥
- ³⁵ በሐዋርያትም እግር አጠገብ ያኖሩ ነበር፤ ማናቸውም እንደሚፈልግ *መ*ጠን ለእያንዳንዱ ያካፍሉት ነበር*።*
- ³⁶ ትውልዱም የቆጵሮስ ሰው የነበረ አንድ ሌዋዊ ዮሴፍ የሚሉት ነበረ÷ እርሱም በሐዋር*ያ*ት በርናባስ ተባለ ትርጻሜውም የመጽናናት ልጅ ነው፤

- ተናንያም የተባለ አንድ ሰው ሰጲራ ከተባለች ከሚስቱ ጋር መሬት ሽጠ፥
- ² ሚስቱም ደግሞ ስታውቅ ከሽያጩ አስቀረና እኩሌታውን አምጥቶ በሐዋርያት እግር አጠገብ አኖረው።
- ³ ጴጥሮስም። ሐናንያ ሆይ፥ መንፌስ ቅዱስን ታታልልና ከመሬቱ ሽያጭ ታስቀር ዘንድ ሰይጣን በልብህ ስለ ምን ሞላ?
- ⁴ ሳትሽሐው የእንተ አልነበረምን? ከሽጥሽውስ በኋላ በሥልጣንህ አልነበረምን? ይህን ነገር ስለ ምን በልብህ አስብህ? እግዚአብሔርን እንጇ ሰውን አልዋሽህም አለው።
- ⁵ ሐናንያም ይህን ቃል ሰምቶ ወደቀ ሞተም፤ በስ*ሙ*ትም ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ።
- ⁶ ጉብዞችም ተነሥተው ከፈኑት አውጥተውም ቀበሩት።
- ⁷ ከሦስት ሰዓት ያህል በኋላም ሚስቱ የሆነውን ሳታውቅ ገባች።
- ⁸ ጴጥሮስም መልሶ። እስቲ ንገሪኝ፥ መሬታችሁን ይህን ለሚያህል ሸጣችሁትን? አላት። እርስዋም። አዎን፥ ይህን ለሚያህል ነው አለች።
- ⁹ ጴጥሮስም። የጌታን መንፌስ ትፌታተኦ ዘንድ ስለ ምን ተስማማችሁ? እነሆ፥ ባልሽን የቀበፉት ሰዎች እግር በደጅ ነው እንቺንም ያወሙሻል አላት።
- ¹⁰ ያን ጊዜም በእግሩ አጠገብ ወደቀች ሞተችም፤ **ጉ**ብዞችም ሲገቡ ሞታ አገ**ኙ**እት አውጥተውም በባልዋ አጠገብ ቀበሩአት።
- ¹¹ በቤተ ክርስቲያን ሁሉና ይህንም በሰሙ ሁሉ ላይ ታላቅ ፍርሃት ሆነ።
- 12 በሐዋርያትም እጅ ብዙ ምልክትና ድንቅ በሕዝብ መካከል ይደረግ ነበር፤ ሁሉም በአንድ ልብ ሆነው በሰሎሞን ደጅ መመላለሻ ነበሩ።
- ¹³ ከሌሎችም አንድ ስንኳ ሊተባበራቸው የሚደፍር አልነበረም÷
- ¹⁴ ሕዝቡ ግን ያከብሩአቸው ነበር፤ የሚያምኦትም ከፊት ይልቅ ለጌታ ይጨመሩለት ነበር፤ ወንዶችና ሴቶችም ብዙ ነበሩ።
- ¹⁵ ስለዚህም ጴጥሮስ ሲያልፍ ጥላውም ቢ*ሆን* ከእነርሱ አ*ንዱን* ይጋርድ ዘንድ ድው*ያንን* ወደ አደባባይ አውጥተው በእልጋና በወሰካ ያኖሩአቸው ነበር።
- ¹⁶ ደግሞም በኢየሩሳሌም ዙሪያ ካለችው ከተማ ድው*ያንንና* በርኵሳን መናፍስት የተሣቀዩትን እያመጡ ብዙ ሰዎች ይሰበስቡ ነበር፤ ሁሉም ይልወሱ ነበር።
- ¹⁷ ሊቀ ካህናቱ ግን የስዱቃው*ያን ወገን ሆነውም* ከእርሱ *ጋ*ር የነበሩት ሁሉ ተነሥ ቅንዓትም ሞላባቸው።
- ¹⁸ በሐዋርያትም ላይ እጃቸውን ጭነው በሕዝቡ ወኅኒ ውስጥ አኖሩአቸው።
- ¹⁹ የጌታ መልአክ ግን በሌሊት የወኅኒውን ደጅ ከፍቶ አወጣቸውና።
- ²⁰ ሂዱና ቆጣችሁ የዚህን ሕይወት *ቃ*ል ሁሉ ለሕዝብ በመቅደስ ንገሩ አላቸው ፡፡
- ²¹ በሰሙም ጊዜ ማልደው ወደ መቅደስ ገብተው አስተማሩ። ግን ሊቀ ካህናቱና ከእርሱ *ጋ*ር የነበሩት መጥተው ሸንጎውንና የእስራኤልን ልጆች ሽማግሌዎች ሁሉ በአንድነት ጠሩት ያመጡአቸውም ዘንድ ወደ ወኅኒ ላኩ። ²² _
- ²³ ሎሌዎችም መጥተው በወኅኒው አላባኙአቸውም፤ ተመልሰውም። ወኅኒው በጣም በጥንቃቄ ተዘግቶ ጠባቂዎችም በደ**ጁ ፊት ቆመው አ**ባኘን፥ በከፌትን ጊዜ ግን በውስጡ እንድ ስንኳ አላባኘንም አሉአቸው።
- ²⁴ የመቅደስ አዛዥና የካህናት አለቆችም ይህን ነገር በሰሙ ጊዜ። እንጃ ይህ ምን ይሆን? እያሉ ስለ እነርሱ አመነቱ።
- ²⁵ አንድ ሰውም መጥቶ ፡፡ እነሆ÷ በወኅኒ ያኖራችኋቸው ሰዎች እየቆሙ ሕዝቡንም እያስተማሩ በመቅደስ ናቸው ብሎ አወራላቸው ፡፡
- ²⁶ በዚያን ጊዜ አዛዡ ከሎሌዎች ጋር ሄዶ አመጣቸው÷ በኃይል ግን አይደለም፤ ሕዝቡ እንዳይወግሩአቸው ይፈሩ ነበርና።
- ²⁷ አምጥተውም በሽንጎ አቆ*ሙ*አቸው።
- ²⁸ ሊቀ ካህናቱም። በዚህ ስም እንዳታስተምሩ አጥብቀን አላዘዝናችሁምን? እነሆም፥ ኢየሩሳሌምን በትምህርታችሁ ሞልታችኋል፤ የዚያንም ሰው ደም በእኛ *ታመ*ጡብን ዘንድ ታስባላችሁ ብሎ ጠየቃቸው።

- ²⁹ ጴጥሮስና ሐዋርያትም *መ*ልሰው አሉ። ከሰው ይልቅ ለእግዚአብሔር ልንታዘዝ ይገባል።
- ³¹ ይህን እግዚአብሔር፥ ለእስራኤል ንስሐን የኃጢአትንም ስርየት ይሰጥ ዘንድ፥ ራስም *መ*ድኃኒትም አድርጎ በቀ*ኙ* ክፍ ክፍ አደረገው*።*
- ³² እኛም ለዚህ ነገር ምስክሮች ነን፥ ደግሞም እግዚአብሔር ለሚታዘዙት የሰሐው *መን*ፌስ ቅዱስ ምስክር ነው።
- ³⁴ ነገር ግን በሕዝብ ሁሉ ዘንድ የከበረ የሕግ መምህር ገማልያል የሚሉት እንድ ፌሪሳዊ በሽንሳ ተነሥቶ ሐዋርያትን ጥቂት ፌቀቅ እንዲያደርጉአቸው አዘዘ፥
- ³⁵ እንዲህም አላቸው። የእስራኤል ሰዎች ሆይ፥ ስለ እነዚህ ሰዎች ምን እንደምታደርጉ ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።
- ³⁷ ከዚህ በኃላ ሰዎች በተጻፉበት ዘ*መን* የባሊላው ይሁዳ ተነሣ ብዙ ሰዎችንም አሸፍቶ አስከተለ፤ እርሱም ጠፋ የሰሙትም ሁሉ ተበታተፉ።
- ³⁸ አሁንም እላችኋለሁ። ከእነዚህ ሰዎች ተለዩ ተዉእቸውም፤ ይህ አሳብ ወይም ይህ ሥራ ከሰው እንደ ሆነ ይጠ~~ፋ~~ልና፤
- ³⁹ ከእግዚአብሔር እንደ ሆነ ግን ታጠፉአቸው ዘንድ አይቻላችሁም፥ በእርግጥ ከእግዚአብሔር *ጋ*ር ስትጣሉ ምናልባት እንዳትገኙ።
- ⁴⁰ ሰሙትም፥ ሐዋርያትንም ወደ እነርሱ ጠርተው ገረፉአቸው፥ በኢየሱስም ስም እንዳይናገሩ እዝዘው ፊቱአቸው።
- ⁴¹ እነርሱም ስለ ስ**ሙ** ይናቁ ዘንድ የተገባቸው ሆነው ስለ ተቈጠሩ ከሽንሳው ፊት ደስ እያላቸው ወጡ፤
- ⁴² ዕለት ዕለትም በመቅደስና በቤታቸው ስለ ኢየሱስ አርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ማስተማርንና መስበክን አይተዉም ነበር።

- በዚህም ወራት ደቀ መዛሙርት እየበዙ ሲሄዱ ከግሪክ አገር መጥተው የነበሩት አይሁድ በይሁዳ ኖረው በነበሩት አይሁድ አንጐራጐሩባቸው፥ በየቀኑ በተሠራው አገልግሎት መበለቶቻቸውን ችላ ይሉባቸው ነበርና።
- ² አሥራ ሁለቱም ደቀ መዛሙርት ሁሉን ጠርተው እንዲህ እሉአቸው። የእግዚአብሔር ቃል ትተን ማዕድን እናገለግል ዘንድ የሚገባ ነገር አይደለም።
- ⁴ እኛ ግን ለጸሎትና ቃሉን ለማገልገል እንተ*ጋ*ለን።
- ⁵ ይህም ቃል ሕዝብን ሁሉ ደስ አሰኛቸው፤ እምነትና *መን*ፈስ ቅዱስም የሞላበትን ሰው እስጢፋኖስን ፊልጶስንም ጵሮኮሮስንም ኒቃሮናንም ጢሞናንም ጳርሜናንም ወደ ይሁዲነት ገብቶ የነበረውን የእንጾኪያውን ኒቆላዎስንም መረጡ።
- ⁶ በሐዋርያትም ፊት አቆ*ሙ* አቸው፥ ከጸለዩም በኋላ እ<u>ኛ</u>ቸውን ጫ*ኑ*ባቸው።
- ⁷ የእግዚአብሔርም ቃል እየሰፋ ሄደ፥ በኢየሩሳሌምም የደቀ መዛሙርት ቍጥር እጅግ እየበዛ ሄደ፤ ከካህናትም ብዙ ሰዎች ለሃይማኖት የታዘዙ ሆኦ።
- ⁸ እስጢፋኖስም ጸ*ጋንና ኃ*ይልን ተሞልቶ በሕዝቡ *መ*ካከል ድንቅንና ታላቅ ምልክትን ያደርግ ነበር።
- ⁹ የነፃ ወጪዎች ከተባለችው ምኵራብም ከቀሬናና ከእስክንድርያም ሰዎች ከኪልቅያና ከእስያም ከነበሩት እንዳንዶቹ ተነሥተው እስጢፋኖስን ይከራከሩት ነበር፤
- ¹⁰ ይናገርበት የነበረውንም ጥበብና *መን*ፈስ ይቃወሙ ዘንድ አልቻሉም።
- ¹¹ በዚያን ጊዜ። በሙሴ ላይ በእግዚአብሔርም ላይ የስድብን ነገር ሲናገር ሰምተነዋል የሚሉ ሰዎችን አስነሥ።
- ¹² ሕዝቡንና ሽማግሌዎችንም ጻፎችንም አናደዱ÷ ቀርበውም ያዙት ወደ ሸንሳም አመጡትና።
- ¹³ ይህ ሰው በዚህ በተቀደሰው ስፍራ በሕግም ላይ የስድብን ነገር ለ*መናገ*ር አይተውም፤

- ¹⁴ ይህ የናዝሬቱ ኢየሱስ ይህን ስፍራ ያፌርሰዋል ሙሴም ያስተላለፈልንን ሥርዓት ይለውጣል ሲል ሰምተነዋልና የሚሉ የሐሰት ምስክሮችን አቆ*ሙ*።
- ¹⁵ በሽንጎም የተቀመጡት ሁሉ ትኵር ብለው ሲመለከቱት እንደ መልአክ ፊት ሆኖ ፊቱን አዩት።

ሲ ቀ ካህናቱም። ይህ ነገር እንዲህ ነውን? አለው፤

- ² እርሱም እንዲህ አለ። ወንድሞችና አባቶች ሆይ÷ ስሙ። የክብር አምላክ ለአባታችን ለአብርሃም በካራን ሳይቀመጥ ገና በሁለት ወንዝ መካከል ሳለ ታየና።
- ³ ከአገርህና ከዘ*መዶች*ህም ወጥተህ ወደማሳይህ ወደ ማንኛውም ምድር ና አለው።
- ⁴ በዚያን ጊዜ ከከለዳውያን አገር ወጥቶ በካራን ተቀመጠ። ከዚያም አባቱ ከሞተ በኋላ እናንተ ዛሬ ወደምትኖሩባት ወደዚች አገር አወጣው።
- ⁵ በዚችም የእግር ጫ*ጣ* ስንኳ የሚያህል ርስት አልሰ**ሐውም፤ ነገር ግን ልጅ ሳይኖረው ለ**እርሱ ከእርሱም በኋላ ለዘሩ ርስት አድርሳ ይሰሐው ዘንድ ተስፋ ሰሐው።
- ⁶ እግዚአብሔርም ዘሩ በሌላ አገር መጻተኞች እንዲሆኑ አራት መቶ ዓመትም ባሪያዎች እንዲያደርጉእቸው እንዲያስጨንቁአቸውም እንዲህ ተናገረ፤
- ⁷ ደግሞም እግዚአብሔር። እንደ ባሪያዎች በሚገዙአቸው ሕዝብ ላይ እኔ እፌርድባቸዋለሁ፥ ከዚህም በኋላ ይወጣሉ በዚህም ስፍራ ያመልኩኛል አለ።
- ⁸ የመገረዝንም ኪዳን ሰጠው፤ እንዲሁም ይስሐቅን ወለደ በስምንተኛውም ቀን ገረዘው ይስሐቅም ያዕቆብን ያዕቆብም እሥራ ሁለቱን የአባቶችን አለቆች።
- ⁹ የአባቶ ችም አለቆች በዮሴፍ ቀንተው ወደ ግብፅ ሽሑት፤ እግዚአብሔርም ከእርሱ *ጋ*ር ነበረ÷
- ¹⁰ ከመከራውም ሁሉ አወጣው፥ በግብፅ ንጉሥ በራርዖንም ፊት ሞገስንና ጥበብን ሰጠው፥ በግብፅና በቤቱ ሁሉ ላይም ቢትወደድ አድርጎ ሾመው።
- ¹¹ በግብፅና በከነዓንም አገር ሁሉ ራብና ብዙ ጭንቅ *መ*ጣ÷ አባቶቻችንም ምግብን አላገኙም።
- ¹² ያዕቆብም በግብፅ እህል መኖሩን በሰማ ጊዜ በመጀመሪያ አባቶቻችንን ሰደዳቸው፤
- ¹³ በሁለተኛውም ዮሴፍ ለወንድሞቹ ታወቀ፥ የዮሴፍም ትውልድ በ**ፊር**ዖን ዘንድ ተገለጠ።
- ¹⁴ ዮሴፍም አባቱን ያዕቆብንና ሰባ አምስት ነፍስ የነበረ*ውን* ቤተ ዘ*መ*ድ ሁሉ **ል**ኮ አስጠራ።
- ¹⁵ ያዕቆብም ወደ ግብፅ ወረደ እርሱም ሞተ አባቶቻችንም፤
- ¹⁶ ወደ ሴኬምም አፍልሰው አብርሃም ከሴኬም አባት ከኤሞር ልጆች በብር በገዛው *መቃብ*ር ቀበፉአቸው።
- 17
- ¹⁸ እግዚአብሔርም ለአብርሃም የማለለት የተስፋው ዘ*መን* ሲቀርብ፥ ዮሴፍ*ን* የማያውቀው ሌላ *ንጉሥ* በግብፅ ላይ እስኪነሣ ድረስ፥ ሕዝቡ እየተጨመሩ በግብፅ በዙ።
- ¹⁹ እርሱም ወገናችንን ተተንኵሎ ሕፃናትን በሕይወት እንዳይጠብቁ ወደ ውጭ ይጥሉ ዘንድ አድርጎ አባቶቻችንን አስጨነቀ።
- ²⁰ በዚያን ጊዜ *ሙ*ሴ ተወለደ በእግዚአብሔርም ፊት *ያ*ማረ ነበር፤ በአባቱ ቤትም ሦስት ወር አደገ፤
- ²¹ በተጣለም ጊዜ የ**ፈርዖን ልጅ እነሣ**ችው ልጅም ይሆናት ዘንድ እሳደገችው ፡፡
- ²³ ነገር ግን አርባ ዓመት ሲሞላው ወንድሞቹን የእስራኤልን ልጆች ይገብኝ ዘንድ በልቡ አሰበ።
- ²⁴ አንዱም ሲበደል አይቶ ረዳው÷ የግብፅን ሰውም *መ*ትቶ ለተገፋው ተበቀለ።
- ²⁵ ወንድሞቹም እግዚአብሔር በእ*ጁ መዳንን እንዲ*ሰጣቸው የሚያስተውሉ ይመስለው ነበር፥ እነርሱ ግን አላስተዋሉም።
- ²⁶ በማግሥቱም እርስ በርሳቸው ሲጣሉ አገኛቸው፥ ሊያስታርቃቸውም ወዶ። ሰዎች ሆይ፥ እናንተስ ወንድማማች ናችሁ፤ ስለ ምን እርስ በርሳችሁ ትበዳደላላችሁ? አላቸው።
- ²⁸ ወይስ ትናንትና የግብፁን ሰው እንደ ገደልኸው ልትገድለኝ ትወዳለህን? ብሎ ገፋው።

- ²⁹ ሙሴም ከዚህ ነገር የተነሣ ሸሽቶ በምድያም አገር መጻተኛ ሆኖ ኖረ፤ በዚያም ሁለት ልጆች ወለደ።
- ³⁰ አርባ ዓመትም ሲሞላ የጌታ መልአክ በሲና ተራራ ምድረ በዳ በቍጥቋጦ መካከል በእሳት ነበልባል ታየው። ³¹ _
- ³² ሙሴም አይቶ ባየው ተደነቀ፤ ሊመለከትም ሲቀርብ የጌታ ቃል። እኔ የአባቶ ችህ አምላክ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ ብሎ ወደ እርሱ መጣ። ሙሴም ተንቀጥቅጦ ሊመለከት አልደፈረም።
- ³³ ጌታም። የቆምህባት ስፍራ የተቀደሰች ምድር ናትና የእግርህን ጫጣ አውልቅ።
- ³⁴ በግብፅ ያሉትን የሕዝቤን መከራ **ራጽሜ አይቼ መቃተ**ታቸውንም ሰምቼ ላድናቸው ወረድሁ፤ አሁንም ና፥ ወደ ግብፅ እልክሃለሁ አለው።
- ³⁵ ሹምና ፌራጅ እንድትሆን የሾመህ ማን ነው? ብለው የካዱትን፥ ይህን ሙሴን በቍጥቋጦው በታየው በመልአኩ እጅ እግዚአብሔር ሹምና ቤዛ አድርጎ ላከው።
- ³⁶ ይህ ሰው በግብፅ ምድርና በኤርትራ ባሕር በምድረ በዳም አርባ ዓ*መ*ት ድንቅና ምልክት *እያደረገ አወጣቸው* ።
- ³⁷ ይህ ሰው ለእስራኤል ልጆች። እግዚአብሔር ከወንድሞቻችሁ እንደ እኔ ያለ ነቢይ ያስነሣላች;አል፤ እርሱን ስሙት ያላቸው ሙሴ ነው።
- ³⁸ ይህ ሰው በሲና ተራራ ከተናገረው *መ*ልእክና ከአባቶቻችን *ጋ*ር በምድረ በዳ በማኅበሩ ውስጥ የነበረው ነው፤ ይሰሐንም ዘንድ ሕይወት ያላቸውን ቃላት ተቀበለ፤
- ³⁹ ለእርሱም አባቶቻችን ሊታዘዙት አልወደዱም፤ ነገር ግን ገፉት በልባቸውም ወደ ግብፅ ተ*መ*ለሱ፤
- ⁴⁰ አሮ*ንን*ም። በፊታ*ችን የሚሄዱ* አማልክት ሥራልን፤ ይህ ከግብፅ ምድር ያወጣን ሙሴ ምን እንደ ሆነ አናውቅምና አሉት።
- ⁴¹ በዚያም ወራት **ተ**ጃ አደረጉ ለጣዖቱም *መ*ሥዋዕት አቀረቡ፥ በእጃቸውም ሥራ ደስ አላቸው።
- ⁴² እግዚአብሔር ግን ዘወር አለ የሰማይንም ጭፍራ ያመልኩ ዘንድ አሳልፎ ሰጣቸው፥ በነቢያትም መጽሐፍ። እናንተ የእስራኤል ቤት፥ አርባ ዓመት በምድረ በ*ዓ* የታረደውን ከብትና መሥዋዕትን አቀረባችሁልኝን?
- ⁴³ ትሰግዱላቸውም ዘንድ የሠራችጏቸውን ምስሎች እነርሱንም የሞሎክን ድንኳንና ሬምፉም የሚሉትን የአምላካችሁን ኮኩብ እንሣችሁ፤ እኔም ከባቢሎን ወዲያ እሰዳችጏለሁ ተብሎ እንዲህ ተጽፎአል።
- ⁴⁴ እንዳየው ምስል አድርጎ ይሠራት ዘንድ ሙሴን ተናግሮ እንዳዘዘው÷ የምስክር ድንኳን ከአባቶቻችን ዘንድ በምድረ በዓ ነበረች፤
- ⁴⁵ አባቶቻችንም ደግሞ በተራ ተቀብለው እግዚአብሔር በራታቸው ያወጣቸውን የእሕዛብን እገር በያዙት ጊዜ ከኢያሱ ጋር አገቡአት፥ እስከ ዳዊት ዘ*መን*ም ድረስ ኖረች።
- ⁴⁶ እርሱም በእግዚአብሔር ፊት ምገስ አግኝቶ ለያዕቆብ እምላክ ማደሪያን ያገኝ ዘንድ ለ*መ*ነ።
- ⁴⁷ ነገር ግን ስሎሞን ቤት ሥራለት ።
- 48 _
- 49
- ⁵⁰ ነገር ግን ነቢዩ። ሰጣይ ዙፋኔ ነው ምድርም የእግሬ መረገጫ ናት፤ ለእኔ ምን ዓይነት ቤት ትሠራላቸሁ? ይላል ጌታ÷ ወይስ የጣርፍበት ስፍራ ምንድር ነው? ይህንስ ሁሉ እጀ የሠራቸው አይደለምን? እንዳለ÷ ልዑል የሰው እጅ በሠራቸው አይኖርም።
- ⁵¹ እናንተ አንገተ ደንዳኖች ልባችሁና ጆሮአችሁም ያልተገረዘ፥ እናንተ ሁልጊዜ *መን*ፈስ ቅዱስን ትቃወማላችሁ፤ አባቶቻችሁ እንደ ተቃወሙት እናንተ ደግሞ።
- 52
- ⁵³ ከነቢያትስ አባቶቓችሁ ያላሳደዱት ማን ነው? የጻድቁንም መምጣት አስቀድሞ የተናገሩትን ገደሉአቸው፤ በመላእክት ሥርዓት ሕግን ተቀብላችሁ ያልጠበቃችሁት እናንተም አሁን እርሱን አሳልፋችሁ ሰጣችሁት ገደላችሁትም።
- ⁵⁴ ይህንም በሰ*ሙ* ጊዜ በልባቸው በጣም ተቈጡ ጥርሳቸውንም አፋጩበት።
- ⁵⁵ መንፌስ ቅዱስንም ተሞልቶ ወደ ሰማይ ትኵር ብሎ ሲመለከት የእግዚአብሔርን ክብር ኢየሱስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አየና።
- ⁵⁶ እነሆ÷ ሰማ*ያ*ት ተከፍተው የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አያለሁ አለ።

- ⁵⁷ በታላቅ ድምፅም እየጮሹ ጆሮእቸውን ደፊ*ኑ*÷ በአንድ ልብ ሆነውም ወደ እርሱ ሮጡ÷
- ⁵⁸ ከከተማም ወደ ውጭ አውጥተው ወገሩት። ምስክሮችም ልብሳቸውን ሳውል በሚሉት በአንድ ጎበዝ እግር አጠገብ አኖሩ።
- ⁵⁹ እስጢፋኖስም ። ጌታ ኢየሱስ ሆይ፥ ነፍሴን ተቀበል ብሎ ሲጠራ ይወግሩት ነበር ።
- 60 ተንበርክኮም። ጌታ ሆይ÷ ይህን ኃጢአት አትቍጠርባቸው ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮሽ። ይህንም ብሎ አንቀላፋ። ሳውልም በአርሱ መገደል ተስማምቶ ነበር።

- በዚያን ቀንም በኢየሩሳሌም ባለች ቤተ ክርስቲያን ላይ ታላቅ ስደት ሆነ፤ ሁሉም ከሐዋርያትም በቀር ወደ ይሁዳና ወደ ሰማርያ አገሮች ተበተኑ።
- ² በጸሎትም የተጉ ሰዎች እስጢፋኖስን ቀበሩት ታላቅ ልቅሶም አለቀሱለት።
- ³ ሳውል ግን ቤተ ክርስቲ*ያንን ያ*ፈርስ ነበር፤ ወደ ሁሉም ቤት እየገባ ወንዶችንም ሴቶችንም እየጐተተ ወደ ወኅኔ አሳልፎ ይሰጥ ነበር።
- ⁴ የተበተ*ኑ*ትም *ቃ*ሉን እየሰበኩ ዞሩ።
- ⁵ ፊልጶስም ወደ ሰማር*ያ* ከተማ ወርዶ ክርስቶስን ሰበከላቸው።
- ⁶ ሕዝቡም የፊልጶስን ቃል በሰሙ ጊዜ ያደር*ጋ*ት የነበረውንም ምልክት ባዩ ጊዜ፥ የተናገረውን በአንድ ልብ አደመጡ።
- ⁷ ርኵሳን መናፍስት በታላቅ ድምፅ እየጮኹ ከብዙ ሰዎች ይወጡ ነበርና፤ ብዙም ሽባዎችና እንካሶች ተፈወሱ፤
- ⁸ በዚያችም ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ።
- ⁹ ሲምን የሚሉት አንድ ሰው ግን። እኔ ታላቅ ነኝ ብሎ፥ እየጠነቈለ የሰማር*ያን*ም ወገን እያስገረ*መ* ቀድሞ በከተማ ነበረ።
- ¹⁰ ከታናናሾችም ጀምሮ እስከ ታላላቆቹ ድረስ። ታላቁ የእግዚአብሔር ኃይል ይህንው እያሉ ሁሉ ያደምጡት ነበር።
- ¹¹ ከብዙ ዘ*መንም ጀምሮ* በጥንቈላ ስላስገረማቸው ያደምጡት ነበር።
- ¹² ነገር ግን ስለ እግዚአብሔር *መንግሥት*ና ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም እየሰበከላቸው ፊልጶስን ባመኑት ጊዜ፥ ወንዶችም ሴቶችም ተጠመቁ።
- ¹³ ሲሞንም ደግሞ ራሱ አመነ፤ ተጠምቆም ከፊልጶስ ጋር ይተባበር ነበር፤ የሚደረገውንም ምልክትና ታላቅ ተአምራት ባየ ጊዜ ተገረመ።
- ¹⁴ በኢየሩሳሌምም የነበሩት ሐዋርያት የሰማርያ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል እንደተቀበሉ ሰምተው ጴጥሮስንና ዮሐንስን ሰደዱላቸው።
- ¹⁵ እነርሱም በወረ*ዱ* ጊዜ *መን*ፌስ ቅዱስን ይቀበሉ ዘንድ ጸለዩላቸው፤
- ¹⁶ በጌታ በኢየሱስ ስም ብቻ ተሐምቀው ነበር *እንጂ* ከእነርሱ በአንዱ ላይ ስንኳ ገና አልወረደም ነበርና።
- ¹⁷ በዚያን ጊዜ እ<u>ጀቸውን ጫ</u>ኦባቸው *መን*ፈስ ቅዱስንም ተቀበሉ ።
- ¹⁸ ሲሞንም በሐዋርያት እጅ *መጫን መን*ፈስ ቅዱስ እንዲሰ**ጥ ባየ ጊዜ፥ ገንዘብ አ**መጣላቸውና።
- ¹⁹ እጀን የምጭንበት ሁሉ *መን*ፌስ ቅዱስን ይቀበል ዘንድ ለእኔ ደግሞ ይህን ሥልጣን ስሎኝ አለ።
- ²⁰ ጴጥሮስ ግን እንዲህ አለው ። የእግዚአብሔርን ስጦታ በገንዘብ እንድታገኝ አስበሃልና ብርህ ከአንተ *ጋ*ር ይጥፋ ።
- ²¹ ልብህ በእግዚአብሔር ፊት የቀና አይደለምና ከዚህ ነገር ዕድል ወይም ፈ*ንታ* የለህም።
- ²² እንግዲህ ስለዚህ ክፋትህ ንሰሐ ግባ÷ ምናልባትም የልብህን አሳብ ይቅር ይልህ እንደ ሆነ ወደ እግዚአብሔር ለምን፤
- ²³ በመራራ መርዝና በዓመፅ እስራት እንዳለህ አይሃለሁና።
- ²⁴ ሲሞንም መልሶ። ካላቸሁት አንዳች እንዳይደርስብኝ እናንተው ወደ ጌታ ለምኦልኝ አላቸው።
- ²⁵ እነርሱም ከመስከሩና የጌታን ቃል ከተናገሩ በኋላ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሱ፤ በሳምራው*ያን* በብዙ መንደሮችም ወንጌልን ሰበኩ።
- ²⁶ የጌታም መልአክ ፊልጶስን። ተነሥተህ በደቡብ በኩል ከኢየሩሳሌም ወደ ጋዛ ወደሚያወርደው ምድረ በ~~ዓ~~ ወደ

ሆነ መንገድ ሂድ አለው።

- ²⁷ ተነሥቶም ሄደ። እነሆም፥ ህንደኬ የተባለች የኢትዮጵ*ያ ንግ*ሥት አዛዥና *ጃን*ደረባ የነበረ በ**ገን**ዙብዋም ሁሉ የሥለ**ሐነ አንድ የኢትዮጵያ ሰው ሊሰግድ ወደ ኢየ**ሩሳሌም *መ*ጥቶ ነበር፤
- ²⁸ ሲ*መ*ለስም በሰረገላ ተቀምጦ የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ያነብ ነበር።
- ²⁹ መንፌስም ፊልጶስን። ወደዚህ ሰረገላ ቅረብና ተገናኝ አለው።
- ³⁰ ፊልጶስም ሮጦ የነቢዩን የኢሳይያስን መጽሐፍ ሲያነብ ሰማና። በውኑ የምታነበውን ታስተውለዋለህን? አለው።
- ³² ያነበውም የነበረ የመጽሐፉ ክፍል ይህ ነበረ፤ እንደ በግ ወደ መታረድ ተነዳ÷ የበግ ጠቦትም በሸላቹ ፊት ዝም እንደሚል÷ እንዲሁ አፉን አልከፌተም።
- ³³ በውርደቱ ፍርዱ ተወገደ፤ ሕይወቱ ከምድር ተወግዳለችና ትውልዱንስ ማን ይናገራል?
- ³⁴ *ጃን*ደረባውም ለፊልጶስ መልሶ። እባክህ፥ ነቢዩ ይህን ስለ ማን ይናገራል? ስለ ራሱ ነውን ወይስ ስለ ሌላ? አለው።
- ³⁵ ፊልጶስም አፉን ከፊተ፥ ከዚህም መጽሐፍ ጀምሮ ስለ ኢየሱስ ወንጌልን ሰበከለት።
- ³⁶ በመንገድም ሲሄዱ ወደ ውኃ ደረሱ፤ ጃንደረባውም። እነሆ ውኃ፤ እንዳልጠመቅ የሚከለክለኝ ምንድር ነው? አለው።
- ³⁷ ፊልጶስም። በፍጹም ልብህ ብታምን፥ ተፊቅዶአል አለው*። መ*ልሶም። ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ አምናለሁ አለ።
- ³⁸ ሰረገላውም ይቆም ዘንድ አዘዘ÷ ፊልጶስና *ጀን*ደረባው ሁለቱም ወደ ውኃ ወረ*ዱ÷* አጠመቀውም።
- ³⁹ ከውኃውም ከወጡ በኋላ የጌታ *መን*ፌስ ፊልጶስን ነጠቀው፤ *ጃን*ደረባውም ሁለተኛ አላየውም፥ ደስ ብሎት መንገዱን ይሄድ ነበርና።
- ⁴⁰ ፊልጶስ ግን በአዛጦን ተገኘ÷ ወደ ቂሣርያም እስኪመጣ ድረስ እየዞረ በከተጣዎች ሁሉ ወንጌልን ይሰብክ ነበር።

- <mark>ሰ</mark>ውል ግን የጌታን ደቀ መዛሙርት እንዲገድላቸው ገና እየዛተ ወደ ሊቀ ካህናት ሄደ፥
- ² በዚህ መንገድ ያሉትንም ሰዎች ወንዶችንም ሴቶችንም ቢያገኝ÷ እያሰረ ወደ ኢየሩሳሌም ያመጣቸው ዘንድ በደማስቆ ላሉት ምኵራቦች ደብዳቤ ከእርሱ ለመነ።
- ³ ሲሄድም ወደ ደማስቆ በቀረበ ጊዜ ድንገት በእርሱ ዙሪያ ከሰማይ ብርሃን አንጸባረቀ፤
- ⁴ በምድርም ላይ ወድቆ ሳለ። ሳውል ሳውል፥ ስለ ምን ታሳድደኛለህ? የሚለውን ድምፅ ሰማ።
- ⁵ ጌታ ሆይ፥ ጣን ነህ? አለው። እርሱም። አንተ የምታሳድደኝ እኔ ኢየሱስ ነኝ፤ የመውጊያውን ብረት ብትቃወም ለአንተ ይብስብሃል አለው።
- ⁶ እየተንቀጠቀጠና እየተደነቀ። ጌታ ሆይ÷ ምን አደርግ ዘንድ ትወዳለህ? አለው። ጌታም። ተነሥተህ ወደ ከተማ ግባና ታደርገው ዘንድ የሚያስፌልግህን ይነግሩሃል አለው።
- ⁷ ከእርሱም ጋር በመንገድ የሄዱ ሰዎች ድምፁን እየሰሙ ማንን ግን ሳያዩ እንደ ዲዳዎች ቁሙ።
- ⁸ ሳውልም ከምድር ተነሣ፥ አይኖቹም በተከፊቱ ጊዜ ምንም አላየም፤ እ*፯፡ን*ም ይዘው *እየመሩ ወደ ደጣስቆ* አገቡት።
- ⁹ ሳያይም ሦስት ቀን ኖረ፤ አልበላምም አልጠጣምም**።**
- ¹⁰ በደማስቆም ሐናንያ የሚሉት እንድ ደቀ መዝሙር ነበረት ጌታም በራእይ። ሐናንያ ሆይት አለው። እርሱም። ጌታ ሆይት እነሆኝ አለ።
- ¹¹ ጌታም። ተነሥተህ ቅን ወደ ሚባለው *መንገ*ድ ሂድ፥ በይሁዳቤትም ሳውል የሚሉትን እንድ የጠርሴስ ሰው ፌልግ፤
- ¹² እነሆ÷ እርሱ ይጸልያልና፤ ሐናንያ የሚሉትም ሰው ጉብቶ ደግሞ እንዲያይ እጁን ሲጭንበት አይቶአል አለው።
- ¹³ ሐናንያም መልሶ። ጌታ ሆይ፥ በኢየሩሳሌም በቅዱሳንህ ላይ ስንት ክፉ እንዳደረገ ስለዚህ ሰው ከብዙዎች

ሰምቼአለሁ፤

- ¹⁴ በዚህም ስምህን የሚጠፉትን ሁሉ ለማሰር ከካህናት አለቆች ሥልጣን አለው አለ።
- ¹⁵ ጌታም። ይህ በአሕዛብም በነገሥታትም በእስራኤልም ልጆች ፊት ስሜን ይሸከም ዘንድ ለእኔ የተ*መ*ረጠ ዕቃ ነውና ሂድ፤
- ¹⁶ ስለ ስሜ ስንት *መ*ከራ ሊቀበል እንዲያስራልገው *እ*ኔ አመለክተዋለሁና አለው።
- ¹⁷ ሐናንያም ሄዶ ወደ ቤቱ ገባ፥ እጁንም ጭኖበት። ወንድሜ ሳውል ሆይ፥ ጌታ፥ እርሱም በመጣህበት መንገድ የታየህ ኢየሱስ ነው፥ ደግሞ ታይ ዘንድና መንፌስ ቅዱስ ይሞላብህ ዘንድ ላስኝ አለ።
- ¹⁸ ወዲያውም እንደ ቅርፊት ያለ ከዓይኑ ወደቀ÷ ያን ጊዜም ደግሞ እየ፤ ተነሥቶም ተጠመቀ÷
- ¹⁹ መብልም በልቶ በረታ። በደማስቆም ካሉት ደቀ መዛሙርት ጋር ጥቂት ቀን ኖረ።
- ²⁰ ወዲያውም ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እርሱ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ በምኵራቦቹ ሰበከ።
- ²¹ የሰሙትም ሁሉ ተገረሙና። ይህ በኢየሩሳሌም ይህን ስም የሚጠሩትን ያጠፋ አይደለምን? ስለዚህስ ታስረው ወደ ካህናት አለቆች ይወስዳቸው ዘንድ ወደዚህ አልመጣምን? አሉ።
- ²² ሳውል ግን እየበረታ ሄደ፥ በደማስቆም ለተቀመጡት አይሁድ ይህ ክርስቶስ እንደ ሆነ አስረድቶ መልስ ያሳጣቸው ነበር።
- ²³ ብዙ ቀንም ሲሞላ አይሁድ ሊገድሉት ተማከሩ፤
- ²⁴ ሳውል ግን አሳባቸውን አወቀ። ይገድሉትም ዘንድ በሌሊትና በቀን የከተማይቱን በር ሁሉ ይጠቀብቁ ነበር፤
- ²⁵ ደቀ መዛሙርት ግን በሌሊት ወስደው በቅጥር ላይ አሳልፈው በቅርጫት አወረዱት ።
- ²⁶ ሳውልም ወደ ኢየሩሳሌም በደረሰ ጊዜ ከደቀ መዛሙርት *ጋ*ር ይተባበር ዘንድ ሞከረ፤ ሁሉም ደቀ መዝሙር እንደ ሆነ ስላላመኑ ፌሩት።
- ²⁷ በርናባስ ግን ወስዶ ወደ ሐዋር*ያ*ት አገባውና ጌታን በ*መንገ*ድ እንዴት እንዳየውና እንደ ተናገረው በደማስቆም በኢየሱስ ስም ደፍሮ እንዴት እንደ ነገረ ተረከላቸው።
- ²⁸ በጌታም በኢየሱስ ስም ደፍሮ እየተናገረ በኢየሩሳሌም ሲወጣና ሲገባ ከእነርሱ *ጋ*ር ነበረ፤
- ²⁹ ከግሪክ አገርም *መ*ጥተው ከነበሩት አይሁድ ጋር ይነጋገርና ይከራከር ነበር፤ እነርሱ ግን ሊገድሉት **ፊ**ለጉ።
- ³⁰ ወንድሞችም ይህን ባወቁ ጊዜ ወደ ቂሣር*ያ* ወስዱት ወደ ሐርሴስም ሰደዱት።
- ³¹ በይሁዳም ሁሉና በገሊላ በሰማርያም የነበሩት አብያት ክርስቲያናት በሰላም ኖሩ ታነጹም፤ በእግዚአብሔርም ፍርሃትና በ*መን*ፌስ ቅዱስ *መ*ጽናናት እየሄዱ ይበዙ ነበር።
- ³² ጴጥሮስም በየስፍራው ሁሉ ሲዞር በልዓ ወደሚኖሩ ቅዱሳን ደግሞ ወረደ።
- ³³ በዚያም ከስምንት ዓመት ጀምሮ በአልጋ ላይ ተኝቶ የነበረውን ኤ*ንያ* የሚሉትን አንድ ሰው አገኘ፤ **እ**ርሱም ሽባ ነበረ።
- ³⁴ ጴጥሮስም። ኤንያ ሆይ፥ ኢየሱስ ክርስቶስ ይራውስሃል፤ ተነሣ ለራስህም አንጥፍ አለው።
- ³⁵ ወዲያውም ተነሣ። በልዳና በሰሮናም የሚኖሩ ሁሉ እርሱን አይተው ወደ ጌታ ዘወር አሉ።
- ³⁶ በኢዮጵም ጣቢታ የሚሉአት አንዲት ደቀ መዝሙር ነበረች፥ ትርጓሜውም ዶርቃ ማለት ነው፤ እርስዋም መልካም ነገር የሞላባት ምጽዋትም የምታደርግ ነበረች።
- ³⁷ በዚ*ያ*ም ወራት *ታመመ*ችና ሞተች፤ አ**⋎በውም በስ**ገነት አኖሩአት።
- ³⁸ ልዳም ለኢዮ**ጴ ቅርብ ናትና ደቀ መዛ**ሙርት ጴ**ዮሮስ በዚያ እንዳለ ሰምተው**፥ ወደ እነርሱ ከመምጣት እንዳይዘገይ እየለመኑ ሁለት ሰዎች ወደ እርሱ ላኩ።
- ³⁹ ጴጥሮስም ተንሥቶ ከእንርሱ ጋር መጣ፤ በደረሰም ጊዜ በሰገንት አወጡት መበለቶችም ሁሉ እያለቀሱ ዶርቃ ከእንርሱ ጋር ሳለች ያደረገቻቸውን ቀሚሶችንና ልብሶችን ሁሉ እያሳዩት በፊቱ ቆ*ሙ*።
- ⁴⁰ ጴጥሮስም ሁሉን ወደ ውጭ አስወጥቶ ተንበርክኮም ጸለየ፥ ወደ ሬሳውም ዘወር ብሎ። ጣቢታ ሆይ፥ ተነሺ አላት። እርስዋም ዓይኖችዋን ከፌተች ጴጥሮስንም ባየች ጊዜ ተቀመጠች።
- ⁴¹ እጁንም ለእርስዋ ሰጥቶ አስነሣት፤ ቅዱሳንንና መበለቶችንም ጠራ ሕያውም ሆና በፊታቸው አቆጣት።
- ⁴² ይህም በኢዮዬ ሁሉ የታወቀ ሆነ፥ ብዙ ሰዎችም በጌታ አ*መኑ* ።
- ⁴³ በኢዮጴም ስምዖን ከሚሉት ከአንድ ቍርበት ፋቂ ጋር አያሌ ቀን ኖረ።

- **በ**ቂሣርያም ኢጣሊቄ ለሚሉት ጭፍራ የ*መ*ቶ አለቃ የሆነ ቆርኔሌዎስ የሚሉት አንድ ሰው ነበረ*።*
- ² እርሱም ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ *ጋ*ር እግዚአብሔር*ን የሚያመ*ልክና የሚ*ል*ራ ለሕዝብም እጅግ ምጽዋት የሚያደርግ ወደ እግዚአብሔርም ሁልጊዜ የሚጸልይ ነበረ።
- ³ ከቀኦም ዘጠኝ ሰዓት *ያ*ህል። ቆርኔሌዎስ ሆይ የሚለው የእግዚአብሔር መልእክ ወደ እርሱ ሲገባ በራእይ በግልጥ አየው።
- ⁴ አርሱም ትኵር ብሎ ሲመለከተው ደንግጦ። ጌታ ሆይ፥ ምንድር ነው? አለ። መልአኩም አለው። ጸሎትህና ምጽዋትህ በእግዚአብሔር ፊት ለመታሰቢ*ያ እንዲሆን* አረገ።
- ⁵ አሁንም ወደ ኢዮጴ ሰዎችን ልከህ ጴጥሮስ የሚባለውን ስምዖንን አስ*መ*ጣ።
- ⁶ እርሱ ቤቱ በባሕር አጠገብ ባለው በቍርበት ፋቂው በስም*Pን* ዘንድ እንግድነት ተቀምጦአል፤ ልታደርገው የሚገባህን እርሱ ይነግርሃል።
- ⁷ የተናገረውም መልአክ በሄደ ጊዜ፥ ከሎሎዎቹ ሁለቱን፥ ከማይለዩትም ጭፍሮቹ እግዚአብሔርን የሚያመልክ አንዱን ወታደር ጠርቶ፥
- ⁸ ነገሩን ሁሉ ተረከላቸው ወደ ኢዮጴም ላካቸው።
- ⁹ እነርሱም በነገው ሲሄዱ ወደ ከተማም ሲቀርቡ፥ ጴጥሮስ በስድስት ሰዓት ያህል ይጸልይ ዘንድ ወደ ጣራው ወጣ።
- ¹⁰ ተርቦም ሊበላ ወደደ፤ ሲያዘጋጁለት ሳሉም ተ*መ*ስጦ መጣበት፤
- ¹¹ ሰማይም ተከፍቶ በአራት ማዕዘን የተያዘ ታላቅ ሸማ የሚ*መ*ስል ዕቃ ወደ ምድር ሲወርድ አየ፤
- ¹² በዚያውም አራት እግር ያላቸው ሁሉ አራዊትም በምድርም የሚንቀሳቀሱት የሰጣይ ወፎችም ነበሩበት።
- ¹³ ጴጥሮስ ሆይ÷ ተነሣና አርደህ ብላ የሚልም ድምፅ ወደ እርሱ መጣ።
- ¹⁴ ጴጥሮስ ግን። ጌታ ሆይ፥ አይሆንም፤ አንዳች ርኵስ የሚያስጸይፍም ከቶ በልቼ አላውቅምና አለ።
- ¹⁵ ደግሞም ሁለተኛ። እግዚአብሔር *ያ*ነጻውን አንተ አታርክሰው የሚል ድምፅ ወደ እርሱ *መ*ጣ።
- ¹⁶ ይህም ሦስት ጊዜ ሆነ÷ ውዲያውም ዕቃው ወደ ሰማይ ተወሰደ።
- ¹⁷ ጴጥሮስም ስላየው ራእይ። ምን ይሆን? ብሎ በልቡ ሲያመነታ÷ እነሆ÷ ቆርኔሌዎስ የላካቸው ሰዎች ስለ ስምዖን ቤት ሐይቀው ወደ ደጁ ቀረቡ፤
- ¹⁸ ድምፃቸውንም ክፍ አድርገው። ጴጥሮስ የተባለው ስምዖን በዚህ እንግድነት ተቀምጦአልን? ብለው ይጠይቁ ነበር።
- ¹⁹ ጴ**ጥሮስም ስለ ራ**እዩ ሲያወጣ ሲያወርድ ሳለ፥ *መን*ፈስ። እነሆ፥ ሦስት ሰዎች ይፈልጉሃል፤
- ²⁰ ተነሥተህ ውረድ፥ እኔም ልኬአቸዋለሁና ሳት**ጠራ**ጠር ከእነርሱ ጋር ሂድ አለው።
- ²¹ ጴጥሮስም ወደ ሰዎቹ ወርዶ። እነሆ፥ የምትፌልጉኝ እኔ ነኝ፤ የመጣችሁበትስ ምክንያት ምንድር ነው? አላቸው።
- ²² እነርሱም ። ጻድቅ ሰው እግዚአብሔርንም የሚፈራ በአይሁድም ሕዝብ ሁሉ የተመሰከረለት የመቶ አለቃ ቆርኔሌዎስ ወደ ቤቱ ያስመጣህ ዘንድ ከአንተም ቃልን ይሰጣ ዘንድ ከቅዱስ መልአክ ተረዳ አሉት ።
- ²⁴ በነገውም ወደ ቂሣርያ ገቡ፤ ቆርኔሌዎስም ዘመዶቹንና የቅርብ ወዳጆቹን በአንድነት ጠርቶ ይጠባበቃቸው ነበር።
- ²⁵ ጴጥሮስም በገባ ጊዜ ቆርኔሌዎስ ተገናኝቶ ከእግሩ በታች ወደቀና ሰገደለት ።
- ²⁶ ጴጥሮስ ግን። ተነሣ፤ *እኔ ራ*ሴ ደግሞ ሰው ነኝ ብሎ እስነሣው።
- ²⁷ ከእርሱም ጋር እየተነጋገረ ገባ፥ ብዙዎችም ተከጣችተው አግኝቶ ።
- ²⁸ አይሁዳዊ ሰው ከሌላ ወገን ጋር ይተባበር ወይም ይቃረብ ዘንድ እንዳልተራቀደ እናንተ ታውቃላቸሁ፤ ለእኔ ግን እግዚአብሔር ማንንም ሰው ርኵስና የሚያስጸይፍ ነው *እንዳ*ልል አሳየኝ፤
- ²⁹ ስለዚህም ደግሞ ብትጠሩኝ ሳልከራከር *መ*ጣሁ። አሁንም በምን ምክንያት አስመጣችሁኝ? ብዬ ሕጠይቃችኃለሁ አላቸው።
- ³⁰ ቆርኔሌዎስም እንዲህ አለው። በዚች ሰዓት የዛሬ አራት ቀን የዘጠኝ ሰዓት ጸሎት በቤቴ እጸልይ ነበር፤ እነሆም÷ የሚያንጸባርቅ ልብስ የለበሰ ሰው በፊቴ ቆመና።

- ³¹ ቆርኔሌዎስ ሆይ፥ በእግዚአብሔር ፊት ጸሎትህ ተሰማ ምጽዋትህም ታሰበ።
- ³² እንግዲህ ወደ ኢዮጴ ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ስምዖንን አስሐራ፤ እርሱ በቍርበት ፋቂው በስምዖን ቤት በባሕር አሐንብ እንግድነት ተቀምጦእል አለኝ።
- ³³ ስለዚህ ያን ጊዜ ወደ አንተ ላክሁ÷ አንተም በመምጣትህ መልካም አድርገሃል። እንግዲህ አንተ ከእግዚአብሔር ዘንድ የታዘዝኸውን ሁሉ እንድንሰጣ እኛ ሁላችን አሁን በእግዚአብሔር ፊት በዚህ አለን።
- ³⁵ ጴጥሮስም አፉን ከፍቶ እንዲህ አለ። እግዚአብሔር ለሰው ፊት እንዳያደላ ነገር ግን በአሕዛብ ሁሉ እርሱን የሚፌራና ጽድቅን የሚያደርግ በእርሱ የተወደደ እንደ ሆነ በእውነት አስተዋልሁ።
- ³⁶ የሁሉ ጌታ በሚሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ሰላምን እየሰበከ ይህን ቃል ወደ እስራኤል ልጆች ላከ።
- ³⁸ እግዚአብሔር የናዝሬቱን ኢየሱስን በ*መን*ፌስ ቅዱስ በኃይልም ቀባው÷ እርሱም *መ*ልካም እያደረገ ለዲያብሎስም የተገዙትን ሁሉ እየፌወሰ ዞረ÷ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበረና፤
- ³⁹ እኛም በአይሁድ አገርና በኢየሩሳሌም ባደረገው ነገር ሁሉ ምስክሮች ነን፤ እርሱንም በእንጨት ላይ ሰቅለው ገደሉት።
- ⁴¹ ይሽውም ለሕዝብ ሁሉ አይደለም ነገር ግን በእግዚአብሔር አስቀድሞ የተመረጡ ምስክሮች ለሆንን ለእኛ ነው እንጃ፤ ከሙታንም ከተነሣ በኋላ ከእርሱ ጋር የበላን የጠጣንም እኛ ነን።
- ⁴² ለሕዝብም እንድንሰብክና በሕ*ያዋንና በሙታን* ሊፌርድ በእግዚአብሔር የተወሰነ እርሱ እንደ ሆነ እንመሰክር ዘንድ አዘዘን።
- ⁴³ በእርሱ የሚያምን ሁሉ በስ*ሙ* የኃጢአቱን ስርየት እንዲቀበል ነቢያት ሁሉ ይ*መ*ስክሩለታል።
- ⁴⁴ ጴጥሮስ ይህን ነገር ገና ሲናገር ቃሉን በሰሙት ሁሉ ላይ *መን*ፌስ ቅዱስ ወረደ።
- ⁴⁵ ከጴጥሮስም *ጋ*ር የመጡት ሁሉ ከተገረዙት ወገን የሆ*ኑ* ምዕመናን በአሕዛብ ላይ ደግሞ የመንፌስ ቅዱስ ስጦታ ስለ ፌሰስ ተገረሙ፤
- ⁴⁶ በልሳኖች ሲናገሩ እግዚአብሔርንም ሲያከብሩ ሰምተዋቸዋልና።
- ⁴⁷ በዚ*ያን* ጊዜ ጴጥሮስ መልሶ። እነዚህ እንደ እኛ ደግሞ መንፌስ ቅዱስን የተቀበሉ እንዳይጠመቁ ውኃን ይከለክላቸው ዘንድ የሚችል ማን ነው? አለ።
- ⁴⁸ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምም ይጠመቁ ዘንድ አዘዛቸው። ከዚህ በኋላ ጥቂት ቀን እንዲቀመጥ ለመኑት።

- ተዋርያትና በይሁዳም የነበሩት ወንድሞች አሕዛብ ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ተቀበሉ ሰ*ሙ* ።
- ² ጴጥሮስም ወደ ኢየሩሳሌም በወጣ ጊዜ ከተገረዙት ወገን የሆኑት ሰዎች ከእርሱ *ጋ*ር ተከራክረው።
- ³ ወዳልተገረዙ ሰዎች ንብተህ ከእነርሱ *ጋ*ር በላህ አሉት ።
- ⁴ ጴጥሮስ ግን ከመጀመሪያው ጀምሮ በተራ ገለጠላቸው *እንዲ*ህም አለ።
- ⁵ እኔ በኢዮጴ ከተማ ስጸልይ ሳለሁ ተመስጬ ራእይን እየሁ፤ ታላቅ ሸማ የመሰለ ዕቃ በአራት ማዕዘን ተይዞ ከሰማይ ወረደና ወደ *እኔ መ*ጣ፤
- ⁶ ይህንም ትኵር ብዬ ስመለከት አራት እግር ያላቸውን የምድር እንስሶች አራዊትንም ተንቀሳቃሾችንም የሰማይ ወፎችንም አየሁ።
- ⁷ ጴጥሮስ ሆይ፥ ተነሣና አርደህ ብላ የሚለኝንም ድምፅ ሰማሁ።
- ⁸ እኔም። ጌታ ሆይ÷ አይሆንም፤ ርኵስ ወይም የሚያስጸይፍ ከቶ ወደ አፈ ንብቶ አያውቅምና አልሁ።
- ⁹ ሁለተኛም። እግዚአብሔር *ያ*ነጻውን እንተ አታርክስው የሚል ድምፅ ከሰማይ *መ*ለስልኝ።
- ¹⁰ ይህም ሦስት ጊዜ ሆነ እንደ ገናም ሁሉ ወደ ሰማይ ተሳበ።
- ¹¹ እነሆም÷ ያን ጊዜ ሦስት ሰዎች ከቂሣርያ ወደ እኔ ተልከው ወዳለሁበት ቤት ቀረቡ።
- ¹² መንፌስም ሳልጠራጠር ከእነርሱ ጋር እሄድ ዘንድ ነገረኝ። እነዚህም ስድስቱ ወንድሞች ደግሞ ከእኔ ጋር መጡ ወደዚያ ሰውም ቤት ገባን።

- ¹³ እርሱም መልእክ በቤቱ ቆሞ እንዓየና። ወደ ኢዮጴ ሰዎች ልከህ ጴጥሮስ የተባለውን ስም*ዖንን* አስመጣ፤
- ¹⁴ እርሱም እንተና የቤትህ ሰዎች ሁሉ የምትድኦበትን ነገር ይነግርሃል እንዳለው ነገረን።
- ¹⁵ ለመናገርም በጀመርሁ ጊዜ መን**ፈስ ቅ**ዱስ ለእኛ ደግሞ በመጀመሪያ እንደ ወረደ ለእነርሱ ወረደላቸው ፡፡
- ¹⁶ ዮሐንስ በውኃ አጠመቀ እናንተ ግን በመንፈስ ቅዱስ ትጠመቃላችሁ ያለውም የጌታ ቃል ትዝ አለኝ ፡፡
- ¹⁷ እንግዲህ እግዚአብሔር በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ላ*መ*ነው ለእኛ ደግሞ እንደ ሰ*ጠን ያን* ስጦታ ለእነርሱ ከሰጠ÷ እግዚአብሔርን ለ*መ*ከልከል እችል ዘንድ እኔ *ማን* ነበርሁ?
- ¹⁸ ይህን በሰሙ ጊዜም ዝም አሉና። እንኪያስ እግዚአብሔር ለአሕዛብ ደግሞ ለሕይወት የሚሆን ንስሐን ሰጣቸው እያሉ እግዚአብሔርን አከበሩ።
- ¹⁹ በእስጢፋኖስም ላይ በተደረገው *መ*ከራ የተበተፉት እስከ ፊንቄ እስከ ቆጵሮስም እስከ አንጾኪያም ድረስ ዞሩት ቃሉንም ለአይሁድ ብቻ እን**፯** ለአንድ ስንኳ አይናገሩም ነበር።
- ²⁰ ከእነርሱ ግን የቆጵሮስና የቀሬና ሰዎች የነበፉት እንዳንዶቹ ወደ እንጾኪ*ያ መ*ጥተው የጌታን የኢየሱስን ወንጌል እየሰበኩ ለግሪክ ሰዎች ተናገሩ።
- ²¹ የጌታም እጅ ከእነርሱ ጋር ነበረ፤ ቍጥራቸውም እጅግ የሚሆን ሰዎች አምነው ወደ ጌታ ዘወር አሉ ፡፡
- ²² ወሬውም በኢየሩሳሌም ባለችው ቤተ ክርስቲያን ስለ እነርሱ ተሰማ፥ በርናባስንም ወደ እንጾኪያ ላኩት፤
- ²⁴ ደግ ሰውና *መን*ፈስ ቅዱስ እምነትም የሞላበት ነበረና። ብዙ ሕዝብም ወደ ጌታ ተጨመሩ።
- ²⁵ በርናባስም ሳውልን ሊ**ፌልግ ወ**ደ ሐርሴስ *መ*ጣ፤
- ²⁶ ባገኘውም ጊዜ ወደ አንጾኪያ አመጣው። በቤተ ክርስቲያንም አንድ ዓመት ሙሉ ተሰበሰቡ፥ ብዙ ሕዝብንም አስተማሩ፤ ደቀ መዛሙርትም መጀመሪያ በአንጾኪያ ክርስቲያን ተባሉ።
- ²⁷ በዚያም ወራት ነቢያት ከኢየሩሳሌም ወደ አንጾኪያ ወረዱ፤
- ²⁸ ከእነርሱም አ*ጋ*ቦስ የሚሉት አንድ ሰው ተነሥቶ በዓለም ሁሉ ታላቅ ራብ ሊ*ሆን* እንዳለው በ*መን*ፌስ አመለከተ፤ ይህም በቀላውዴዎስ ቄሣር ዘመን ሆነ።
- ²⁹ ደቀ መዛሙርትም እ*ያንዳንዳ*ቸው እንደ ቸሎታቸው መጠን አዋጥተው በይሁዳ ለሚኖሩት ወንድሞች እርዳታን ይልኩ ዘንድ ወሰታ፤
- ³⁰ እንዲህም ደግሞ አደረጉ፥ በበርናባስና በሳውልም እ<u>ጅ</u> ወደ ሽ*ማግ*ሌዎቹ ሰደ~~ዱ~~ት።

- **በ**ዚያም ዘ*መን ንጉሡ ሄሮ* ድስ *መ*ከራ ያጸናባቸው ዘንድ ከቤተ ክርስቲያኑ በእንዳንዶቹ ላይ እጇን ጫነባቸው ።
- ² የዮሐንስንም ወንድም ያዕቆብን በሰይፍ ገደለው ።
- ³ አይሁድንም ደስ እንዳሰኛቸው አይቶ ጨምሮ ጴጥሮስን ደግሞ ያዘው። የቂጣ በዓልም ወራት ነበረ።
- ⁴ በያዘውም ጊዜ ወደ ወኅኒ አገባው ከፋሲካም በኃላ ወደ ሕዝብ ያወጣው ዘንድ አስቦ *እያንዳንዱ* አራት ወታደሮች ሆነው *እ*ንዲጠብቁት ለአራት ጭፍራ ክፍል አሳልፎ ሰጠው።
- ⁵ ጴጥሮስም በወኅኒ ይጠበቅ ነበር፤ ነገር ግን በቤተ ክርስቲያን ስለ እርሱ ወደ እግዚአብሔር ጸሎት አጥብቆ ይደረግ ነበር።
- ⁶ ሄሮድስም ሊያወጣው ባሰበ ጊዜ፥ በዚያች ሌሊት ጴጥሮስ በሁለት ሰንሰለት ታስሮ ከሁለት ወታደሮች *መ*ካከል ተኝቶ ነበር፤ ጠባቂዎችም በደጁ ፊት ሆነው ወኅኔውን ይጠብቁ ነበር።
- ⁸ መልአኩም። ታጠቅና ጫማህን አግባ አለው÷ እንዲሁም አደረገ።
- ⁹ ልብስህንም ልበስና ተከተለኝ አለው። ወጥቶም ተከተለው፤ ራአይንም የሚያይ ይመስለው ነበር እንጂ በመልአኩ የሚደረገው ነገር እውነት እንደ ሆነ አላወቀም።
- ¹⁰ የመጀመሪያውንና የሁለተኛውንም ዘብ አልራው ወደ ከተማ ወደሚያወጣው ወደ ብረቱ መዝጊያ ደረሱ፤ እርሱም አውቆ ተከራተላቸው፤ ወጥተውም አንዲት ስላች አለፉ ወዲያውም መልአኩ ከእርሱ ተለየ።

- ¹¹ ጴጥሮስም ወደ ልቡ ተመልሶ። ጌታ መልአኩን ልኮ ከሄሮድስ እጅና የአይሁድ ሕዝብ ይጠብቁት ከነበረው ሁሉ እንደ አዳነኝ አሁን በእውነት አወቅሁ አለ።
- ¹² ባስተዋለም ጊዜ እጅግ ሰዎች ተከማችተው ይጸልዩበት ወደ ነበረው ማርቆስ ወደ ተባለው ወደ ዮሐንስ እናት ወደ ማርያም ቤት መጣ።
- ¹³ ጴጥሮስም የደ*ጁን መዝጊያ* ባን<u>ኳ</u>ኳ ጊዜ ሮዴ የሚሉአት አንዲት ገረድ ትሰማ ዘንድ ቀረበች፤
- ¹⁴ የጴጥሮስ ድምፅ መሆኑንም ባወቀች ጊዜ ከደስታዋ የተነሣ ደጁን አልከፌተችም፥ ነገር ግን ወደ ውስጥ ሮጣ ጴጥሮስ በደ<u>ጅ</u> ፊት ቆሞ *እንዳ*ለ አወራች።
- ¹⁵ እነርሱም ። አብደሻል አሉአት ። እርስዋ ግን እንዲሁ እንደ ሆነ ታስረግጥ ነበር ። እነርሱም ። *መ*ልአኩ ነው አሉ ።
- ¹⁶ ጴጥሮስ ግን ማንኳኳቱን አዘወተረ፤ ከፍተውም እዩትና ተገረ*ሙ* ።
- ¹⁷ ግን ዝም እንዲሉ በእጁ ጠቅሶ ጌታ ከወኅኒ እንዴት እንዳወጣው ተረከላቸውና። ይህን ለያዕቆብና ለወንድሞች ንገሩ አላቸው። ወጥቶም ወደ ሌላ ስፍራ ሄደ።
- ¹⁸ በነጋም ጊዜ። ጴጥሮስን ምን አግኝቶት ይሆን? ብለው በጭፍሮች ዘንድ ብዙ ሁከት ሆነ።
- ¹⁹ ሄሮድስም አስ<mark>ራል</mark>ጎ ባጣው ጊዜ ጠባቂዎችን መረመረ ይገድሉአቸውም ዘንድ አዘዘ፤ ከይሁዳም ወደ ቂሣርያ ወርዶ በዚያ ተቀመጠ።
- ²⁰ ከሒሮስና ከሲዶና ሰዎችም *ጋ*ር ተጣልቶ ነበር፤ በአንድ ልብ ሆነውም ወደ እርሱ *መ*ጡ፥ የንጉሥንም ቢትወደድ ብላስጦስን እሺ አሰኝተው ዕርቅ ለመኑ፥ አገራቸው ከንጉሥ አገር ምግብ ያገኝ ነበረና።
- ²¹ በተቀጠረ ቀንም ሄሮድስ ልብስ መንግሥቱን ለብሶ በዙፋን ተቀመጠ እነርሱንም ተናገራቸው፤
- ²² ሕዝቡም። የእግዚአብሔር ድምፅ ነው የሰውም አይደለም ብለው ጮች።
- ²³ ለእግዚአብሔርም ክብር ስላልሰጠ ያን ጊዜ የጌታ መልአክ መታው በትልም ተበልቶ ሞተ።
- ²⁴ የእግዚአብሔር *ቃል ግን ያድግና* ይበዛ ነበር።
- ²⁵ በርናባስና ሳውልም አገልግሎታቸውን ፌጽመው ከኢየሩሳሌም ተመለሱ፥ ማርቆስ የተባለውን ዮሐንስንም ከእነርሱ ጋር ይዘውት መጡ።

- በለንጾኪያም ባለዥው ቤተ ክርስቲያን ነቢያትና መምህራን ነበሩ፤ እነርሱም በርናባስ፥ ኔጌር የተባለው ስምዖንም፥ የቀሬናው ሉክዮስም፥ የአራተኛው ክፍል ገዥ የሄሮድስም ባለምዋል ምናሔ፥ ሳውልም ነበሩ።
- ² እነዚህም ጌታን ሲያመልኩና ሲጦሙ መንራስ ቅዱስ። በርናባስንና ሳውልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ አለ።
- ³ በዚ*ያን* ጊዜም ከጦሙ ከጸለዩም *እጃቸውን*ም ከጫ*ኑ* በኋላ አስናበቱአቸው።
- ⁴ እነርሱም በ*መን*ፈስ ቅዱስ ተልከው ወደ ሴሌውቅያ ወረ*ዱ* ፤ ከዚያም በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄዱ።
- ⁵ በስልማናም በነበሩ ጊዜ በአይሁድ ምኵራቦች የእግዚአብሔርን ቃል ሰበኩ፤ አገልጋይም ዮሐ*ን*ስ ነበራቸው ።
- ⁶ ደሴቲቱንም ሁሉ እስከ ጳፉ በዞሩ ጊዜ፥ በርያሱስ የሚሉትን ጠንቋይና ሐሰተኛ ነቢይ የሆነውን አንድ አይሁዳዊ ሰው አገኙ፤
- ⁷ እርሱም አስተዋይ ሰው ከሆነው ሰርግዮስ ጳውሎስ ከሚባለው አገረ ገዥ ጋር ነበረ። ይህም በርናባስንና ሳውልን ወደ እርሱ ሐርቶ የእግዚአብሔርን ቃል ሊሰማ ፌለገ።
- ⁸ ጠንቋዩ ግን ኤልጣስ÷ ስሙ እንዲሁ ይተረኰጣልና÷ አገረ ገዡን ከጣ*ሙ*ን ሊያጣምም ፊልጎ ተቃወጣቸው።
- ⁹ ጳውሎስ የተባለው ሳውል ግን *መን*ፈስ ቅዱስን ተሞልቶ ትኵር ብሎ ሲ*መ*ለከተው።
- ¹⁰ አንተ ተንኰል ሁሉ ክፋትም ሁሉ የሞላብህ፥ የዲያብሎስ ልጅ፥ የጽድቅም ሁሉ ጠላት፥ የቀናውን የጌታን መንገድ ከማጣመም አታርፍምን?
- ¹¹ አሁንም፥ እነሆ፥ የጌታ እጅ በአንተ ላይ ናት፥ ዕውርም ትሆናለህ እስከ ጊዜውም ፀሐይን አታይም አለው። *ያን* ጊዜም ጭጋግና ጨለማ ወደቀበት፥ በእጁም የሚ*መ*ራውን እየዞረ ፊለገ።
- ¹² በዚያን ጊዜ እገረ ገዡ የተደረገውን ባየ ጊዜ ከጌታ ትምህርት የተነሣ ተገርሞ አ*መ*ነ።
- 13 ጳውሎስም ከጓደኞቹ ጋር ከጳፉ ተነሥቶ የጵንፍልያ ወደምትሆን ወደ ጴርጌን መጣ፤ ዮሐንስም ከእነርሱ ተለይቶ ወደ ኢየሩሳሌም ተመለሰ።
- ¹⁴ እነርሱ ግን ከጴርጌን አልፈው የጲስድያ ወደምትሆን ወደ እንጾኪያ ደረሱ፤ በስንበትም ቀን ወደ ምኵራብ

ገብተው ተቀመጡ።

- ¹⁵ ሕግና ነቢያትም ከተነበቡ በኃላ የምኵራቡ አለቆች። ወንድሞች ሆይ፥ ሕዝብን የሚመክር ቃል እንዳላችሁ ተናገሩ ብለው ላኩባቸው።
- ¹⁶ ጳውሎስም ተነሣና በእ**ኟ ጠቅሶ እንዲህ አለ። የእስራ**ኤል ሰዎችና እግዚአብሔርን የምትፈሩት ሆይ፥ ስሙ።
- ¹⁷ የዚህ የእስራኤል ሕዝብ አምላክ አባቶቻችንን መርጦ በግብፅ አገር በእንግድነት ሳሉ ሕዝቡን ከፍ ከፍ አደረጋቸው፥ ከፍ ባለችውም ክንዱ ከዚያ አወጣቸው።
- ¹⁸ በበረ*ህ*ም አርባ ዓመት ያህል መገባቸው።
- ¹⁹ በከነዓንም አገር ሰባት አሕዛብን አጥፍቶ ምድራቸውን አወረሳቸው።
- ²⁰ ከዚህም በኃላ እስከ ነቢዩ እስከ ሳሙኤል ድረስ አራት *መ*ቶ እምሳ ዓመት ያህል መሳፍንትን ሰጣቸው።
- ²¹ ከዚያም ወዲያ ንጉሥን ያነግሥላቸው ዘንድ ለመኑ÷ እግዚአብሔርም ከብንያም ወገን የሚሆን ሰው የቂስን ልጅ ሳኦልን እርባ ዓመት ሰጣቸው፤
- ²² እርሱንም ከሻረው በኋላ ዓዊትን በእነርሱ ላይ እንዲነግሥ አስነሣው፥ ሲመስክርለትም። እንደ ልቤ የሆነ ሰው ፌቃዴንም ሁሉ የሚያደርግ የእሴይን ልጅ ዓዊትን አገኘሁ አለ።
- ²³ ከዚህም ሰው ዘር እግዚአብሔር እንደ ተስፋው ቃል ለእስራኤል *መ*ድኃኒትን እርሱም ኢየሱስን አመጣ።
- ²⁴ ከመምጣቱ በፊት ዮሐንስ አስቀድሞ ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ የንስሐን ጥምቀት ሰብኮ ነበር*።*
- ²⁶ እናንተ ወንድሞቻችን፥ የአብርሃም ዘር ልጆች ከእናንተ መካከልም እግዚአብሔርን የምትራሩ ሆይ፥ ለእናንተ የዚህ የመዳን ቃል ተላከ።
- ²⁷ በኢየሩሳሌም የሚኖሩ ሰዎችና አለቆቻቸው እርሱንና በየስንበቱ የሚነበቡትን የነቢ*ያ*ትን ጅምፆች ስላላወቁ በፍር~~ዓቸ~~ው ~~ሬ~~ጽመዋልና፤
- ²⁸ ለሞትም የሚያደርስ ምክንያት አንድ ስንኳ ባያገኙበት፥ ይገድለው ዘንድ ጲላጦስን ለ*መኑ*ት፤
- ³⁰ እግዚአብሔር ግን ከሙታን አስነሣው፤
- ³¹ በሕዝብም ዘንድ ምስክሮቹ ለሆኑት ከእርሱ *ጋ*ር ከገሊላ ወደ ኢየሩሳሌም ለወጡት ብዙ ቀን ታያቸው ፡፡
- ³² እኛም ለአባቶች የተሰ**ሐውን ተስፋ የምስራ**ቹን ለእናንተ እንሰብካለን፤
- ³³ ይህን ተስፋ እግዚአብሔር በሁለተኛው መዝሙር ደግሞ። አንተ ልጀ ነህ እኔ ዛሬ ወለድሁህ ተብሎ እንደ ተጻፌ÷ ኢየሱስን አስነሥቶ ለእኛ ለልጆቻቸው ፊጽሞአልና።
- ³⁴ እንደገናም ወደ መበስበስ እንዳይመለስ ከሙታን እንደ አስነሣው÷ እንዲህ። የታመነውን የዳዊትን ቅዱስ ተስፋ አስጣችኃለሁ ብሎአል።
- ³⁵ ደግሞ በሌላ ስፍራ*። ቅዱስህን መ*በስበስን ያይ ዘንድ አትሰሐውም ይላልና።
- ³⁶ ዳዊትም በራሱ ዘ*መን* የእግዚአብሔርን አሳብ ካገለገለ በኃላ አንቀላፋ÷ ከአባቶቹም *ጋ*ር ተጨምሮ *መ*በስበስን አየ፤
- ³⁷ ይህ እግዚአብሔር *ያ*ስነሣው *ግን መ*በስበስን አላየም።
- 38 _
- ³⁹ እንግዲህ ወንድሞች ሆይ፥ በእርሱ በኩል የኃጢአት ስርየት እንዲነገርላችሁ፥ በሙሴም ሕግ ትጸድቁበት ዘንድ ከማይቻላችሁ ሁሉ *ያመ*ነ ሁሉ በእርሱ እንዲጸድቅ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን።
- 40 _
- ⁴¹ እንግዲህ። እናንተ የምትንቁ፥ እዩ ተደነቁም ጥፉም እንድ ስንኳ ቢተርክላችሁ የጣቃምኦትን ሥራ በዘመናችሁ እኔ እሠራለሁና ተብሎ በነቢያት የተነገረው እንዳይደርስባችሁ ተጠንቀቁ።
- ⁴² በወጡም ጊዜ ይህን ነገር በሚ*መ*ጣው ሰንበት ይነግሩአቸው ዘንድ ለ*መኑ* አቸው።
- ⁴³ ጉባኤውም ከተፌታ በኃላ ከአይሁድና ወደ ይሁዲነት ገብተው ከሚያመልኩ ብዙዎች ጳውሎስንና በርናባስን ተከተሉአቸው፥ እነርሱም ሲነግሩአቸው በእግዚአብሔር ጸ*ጋ* ጸንተው እንዲኖሩ አስረዱአቸው።
- ⁴⁴ በሁለተኛውም ስንበት ከጥቂቶቹ በቀር የከተማው ስው ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ይስ*ሙ* ዘንድ ተሰበሰቡ።
- ⁴⁵ አይሁድም ብዙ ሕዝብ ባዩ ጊዜ ቅንዓት ሞላባቸው÷ እየተሳደቡም ጳውሎስ የተናገረውን ቃል ተቃወ*ሙ* ።

- ⁴⁶ ጳውሎስና በርናባስም ገል**ሐው። የእግዚአብሔር ቃል አስቀ**ድሞ ለእናንተ ይነገር ዘንድ ያስፈልጋል፤ ከገፋችሁትና የዘላለም ሕይወት *እንዳይገ*ባችሁ በራሳችሁ ከፈረዳችሁ ግን፥ እነሆ፥ ወደ እሕዛብ ዘወር እንላለን።
- ⁴⁷ እንዲሁ ጌታ። እስከ ምድር ዳርቻ ድረስ ለ*ማዳ*ን ትሆን ዘንድ ለአሕዛብ ብርሃን አድርጌሃለሁ ብሎ አዞናልና አሉ።
- ⁴⁸ አሕዛብም ሰምተው ደስ አላቸው የእግዚአብሔርንም ቃል አከበሩ÷ ለዘላለም ሕይወትም የተዘ*ጋ*媒 ሁሉ አመኑ፤
- ⁴⁹ የጌታም ቃል በአገሩ ሁሉ ተስፋፋ።
- ⁵⁰ አይሁድ *ግን የሚያመል*ኩትን የከበሩትንም ሴቶችና የከተ*ጣውን መኳንን*ት አወኩ፥ በጳውሎስና በበርናባስም ላይ ስደትን አስነሥተው ከአገራቸው አወጡአቸው።
- ⁵¹ እነርሱ ግን የእግራቸውን ትቢያ አራግራውባቸው ወደ ኢቆንዮን *መ*ጡ።
- ⁵² በደቀ መዛሙርትም ደስታና መንፌስ ቅዱስ ሞላባቸው።

- በኢቆንዮንም እንደ ቀድሞ ወደ አይሁድ ምኵራብ ገብተው ከአይሁድና ከግሪክ ሰዎች ብዙ እስኪያምኑ ድረስ ተናገሩ።
- ² ያላ*መ*ኑት አይሁድ ግን የአሕዛብን ልብ በወንድሞች ላይ አነሣሥ አስከፉም ።
- ³ ምልክትና ድንቅ በእጃቸው ይደረግ ዘንድ እየሰጠ ለጸጋው ቃል ስለ መሰከረው ስለ ጌታ ገልጠው እየተናገሩ ረጅም ወራት ተቀመጡ።
- ⁴ የከተማውም ሕዝብ ተከፍለው እኵሌቶቹ ከአይሁድ እኵሌቶቹም ከሐዋርያት *ጋ*ር ሆኑ።
- ⁵ አሕዛብና አይሁድ ግን ከአለቆቻቸው *ጋ*ር ሊ*ያ*ንገላቱአቸውና ሊወግሩአቸው ባሰቡ ጊዜ፥
- ⁶ አውቀው ልስጥራንና ደርቤን ወደሚባሉት ወደ ሊቃኦንያ ከተማዎች በእነርሱም ዙሪያ ወዳለው አገር ሸሹ፤
- ⁷ በዚ*ያ*ም ወንጌልን ይሰብኩ ነበር።
- ⁸ በልስጥራንም እግሩ የሰለለ፥ ከእናቱም *ማኅፅን* ጀምሮ እንካሳ የሆነ፥ ከቶም ሄዶ የማያውቅ እንድ ሰው ተቀምጦ ነበር።
- ⁹ ይህም ሰው ጳውሎስ ሲናገር ይሰማ ነበር፤ እርሱም ትኵር ብሎ ተመለከተውና ይድን ዘንድ እምነት እንዳለው ባየ ጊዜ÷
- ¹⁰ በታላቅ ድምፅ። ቀጥ ብለህ በእግርህ ቁም አለው። ብድግ ብሎም ተንሥቶ ይ*መ*ላለስ ነበር።
- ¹¹ ሕዝቡም ጳውሎስ ያደረገውን ባዩ ጊዜ ድምፃቸውን ከፍ አድርገው በሊ*ቃኦንያ ቋንቋ።* አማልክት ሰዎችን መስለው ወደ እኛ ወርደዋል አሉ፤
- ¹² በርናባስንም ድያ እሉት፤ ጳውሎስንም **እ**ርሱ በመናገር ዋና ስለ ነበረ ሄርሜን አሉት።
- 13 በከተማውም ፊት ቤተ መቅደስ ያለው የድያ ካህን ኮርማዎችንና የአበባን አክሊሎች ወደ ደጃፍ አምጥቶ ከሕዝቡ ጋር ሆኖ ሊሠዋላቸው ወደደ።
- ¹⁴ ሐዋርያት በርናባስና ጳውሎስ ግን ይህን በሰም ጊዜ ልብሳቸውን ቀደው ወደ ሕዝቡ *መ*ካከል እየጮሹ ሮጡት
- ¹⁵ እንዲህም አሉ። እናንተ ሰዎች፥ ይህን ስለ ምን ታደር ጋላችሁ? እኛ ደግሞ እንደ እናንተ የምንሰማ ሰዎች ነን፥ ከዚህም ከንቱ ነገር ሰማይንና ምድርን ባሕርንም በእነርሱም ያለውን ሁሉ ወደ ፌጠረ ወደ ሕያው እግዚአብሔር ዘወር ትሉ ዘንድ ወንጌልን እንሰብካለን።
- ¹⁶ እርሱ ባለፉት ትውልዶች አሕዛብን ሁሉ በገዛ ራሳቸው **ጐ**ዳና ይሄ~~ዳ~~ ዘንድ ተዋቸው።
- ¹⁷ ከዚህም ሁሉ *ጋር መ*ልካም ሥራ እየሠራ፥ ከሰማይ ዝናብን ፍሬ የሚሆንበትንም ወራት ሲሰሐን፥ ልባችንንም በመብልና በደስታ ሲሞላው ራሱን ያለ ምስክር አልተወም።
- ¹⁸ ይህንም ብለው *እንዳይ*ሠዉላቸው ሕዝቡን በጭንቅ አስተዉአቸው።
- ¹⁹ አይሁድ ግን ከአንጾኪያና ከኢቆንዮን መጡ፤ ሕዝቡንም አባብለው ጳውሎስን ወገሩ የሞተም መስሎአቸው ከከተማ ወደ ውጭ ጐተቱት።
- ²⁰ ደቀ መዛሙርት ግን ከበውት ሳሉ÷ ተነስቶ ወደ ከተማ ገባ። በነገውም ከበርናባስ ጋር ወደ ደርቤን ወጣ።

- ²² በዚያችም ከተማ ወንጌልን ሰብከው እጅግ ደቀ መዛሙርትን ካደረጉ በኃላት የደቀ መዛሙርትን ልብ አያጸኦ በሃይማኖትም ጸንተው እንዲኖሩ እየመከሩና። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ እንገባ ዘንድ ያስፊልገናል እያሉ÷ ወደ ልስጥራን ወደ ኢቆ*ንዮን*ም ወደ አንጾኪያም ተመለሱ።
- ²³ በየቤተ ክርስቲ*ያኑ*ም ሽማግሌዎችን ከሾሙላቸው በኋላ ጠመውም ከጸለዩ በኋላ÷ ላመኑበት ለጌታ አደራ ሰጡአቸው።
- ²⁴ በጲስድያም አልፈው ወደ ጵንፍልያ መጡ÷
- ²⁵ በጴርጌንም ቃሉን ከተናገሩ በኋላ ወደ አጣልያ ወረ*ዱ*÷
- ²⁶ ከዚያም ስለ ራጸሙት ሥራ ለእግዚእብሔር ጸጋ አደራ ወደ ተሰጠብት ወደ እንጾኪያ በመርከብ ሄዱ።
- ²⁷ በደረሱም ጊዜ ቤተ ክርስቲ*ያኑን* ሰብስበው እግዚአብሔር ከእነርሱ *ጋ*ር ያደረገውን ሁሉ ለአሕዛብም የሃይማኖትን ደጅ እንደ ከፌተላቸው ተናገሩ።
- ²⁸ ከደቀ መዛሙርትም ጋር አያሌ ቀን ተቀመጡ።

- ለንዳንዶችም ከይሁዳ ወረዱና። እንደ ሙሴ ሥርዓት ካልተገረዛችሁ ትድኑ ዘንድ አትችሉም ብለው ወንድሞችን ያስተምሩ ነበር።
- ² በእንርሱና በጳውሎስ በበርናባስም መካከል ብዙ ጥልና ክርክር በሆነ ጊዜ÷ ስለዚህ ክርክር ጳውሎና በርናባስ ከእንርሱም እንዳንዶች ሌሎች ሰዎች ወደ ሐዋርያት ወደ ሽማግሌዎችም ወደ ኢየሩሳሌም ይወጡ ዘንድ ተቈረጠ።
- ³ ቤተ ክርስቲያኦም በመንገድ እየረዳቸው እነርሱ የእሕዛብን መመለስ እየተረኩ በፊንቄና በሰማርያ አለፉ÷ ወንድሞችንም ሁሉ እጅግ ደስ አሰኙአቸው።
- ⁴ ወደ ኢየሩሳሌምም በደረሱ ጊዜ ቤተ ክርስቲያንና ሐዋርያት ሽማግሌዎችም ተቀበሉአቸው፥ እግዚአብሔርም ከእነርሱ ጋር ያደረገውን ሁሉ አወሩ።
- ⁵ ከፌሪሳው*ያን ወገን* ግን ያ*መኑ*ት እንዳንዶቹ ተነሥተው። ትገርዙእቸው ዘንድና የሙሴን ሕግ እንዲጠብቁ ታዙእቸው ዘንድ ይገባል አሉ።
- ⁶ ሐዋር*ያትና ሽማግ*ሌዎችም ስለዚህ ነገር ለ*መ*ማከር ተሰበሰቡ ።
- ⁷ ኩብዙ ክርክርም በኃላ ጴጥሮስ ተነሥቶ *እንዲህ* አላቸው ወንድሞች ሆይ፥ አሕዛብ ከአፌ የወንጌልን ቃል ሰምተው ያምኑ ዘንድ እግዚአብሔር በመጀመሪያው ዘመን ከእናንተ *እኔን እንደ መረጠኝ እናንተ ታውቃ*ላችሁ።
- ⁸ ልብንም የሚያውቅ አምላክ ለእኛ ደግሞ እንደ ሰ**ሐን** መንፈስ ቅዱስን በመስጠት መሰከረላቸው፤
- ⁹ ልባቸ*ውን*ም በእምነት ሲያነጻ በእኛና በእነርሱ *መ*ካከል አንዳች አልለየም።
- ¹⁰ እንግዲህ አባቶቻችንና እኛ ልንሸከመው ያልቻልነውን ቀንበር በደቀ መዛሙርት ጫንቃ ላይ በመጫን እግዚአብሔርን አሁን ስለ ምን ትራታተናላችሁ?
- ¹¹ ነገር ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ እንደ እነርሱ ደግሞ እንድን ዘንድ እናምናለን።
- ¹² ሕዝቡም ሁሉ ዝም አሉ፥ በርናባስና ጳውሎስም እግዚአብሔር በእጃቸው በአሕዛብ መካከል ያደረገውን ምልክትና ድንቅ ሁሉ ሲተርኩላቸው ይሰሙ ነበር።
- ¹³ እነርሱም ዝም ካሉ በኋላ ያዕቆብ እንዲህ ብሎ መለሰ። ወንድሞች ሆይ÷ ስሙኝ።
- ¹⁴ እግዚአብሔር ለስ*ሙ የሚሆንን ወገን* ከእሕዛብ ይወስድ ዘንድ አስቀድሞ እንዴት እንደ ገብኘ ስም*የን* ተርኮአል።
- ¹⁵ ከዚህም ጋር የነቢያት ቃል ይሰማማል÷ እንዲህ ተብሎ እንደ ተጻፈ።
- 16 _
- ¹⁷ ከዚህ በኃላ የቀሩት ሰዎችና በስሜ የተጠሩት አሕዛብ ሁሉ ጌታን ይ**ፌልጉ ዘንድ እ**መለሳለሁ፥ የወደቀችውንም የዳዊትን ድንኳን እንደ ገና እሠራታለሁ፥ ፍራሽዋንም እንደ ገና እሠራታለሁ እንደ ገናም አቆጣታለሁ ይላል ይህን የሚያደርግ ጌታ።
- ¹⁸ ከጥንት ጀምሮ ሥራው ሁሉ በእግዚአብሔር ዘንድ የታወቀ ነው።
- ¹⁹ ስለዚህ ከአሕዛብ ወደ እግዚአብሔር የዞሩትን እንዳናስቸግራቸው፥

- ²⁰ ነገር ግን ከጣዖት ርኵስትና ከዝ*ሙ*ት ከታነቀም ከደምም ይርቁ ዘንድ እንድንጽፍላቸው እቈርጣለሁ*።*
- ²² ያን ጊዜ ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ከቤተ ክርስቲያኑ ሁሉ ጋር ከእነርሱ የተመረጡትን ሰዎች ከጳውሎስና ከበርናባስ ጋር ወደ እንጾኪያ ይልኩ ዘንድ ፊቀዱ፤ እነርሱም በወንድሞች መካከል ዋናዎች ሆነው በርስያን የተባለው ይሁዳና ሲላስ ነበሩ።
- ²³ እንዲህም ጽፌው በእነርሱ እጅ ላኩ። ሐዋርያትና ሽማግሌዎች ወንድሞችም በአንጾኪያና በሶርያ በኪልቅያም ለሚኖሩ ከአሕዛብ ወገን ለሆ*ኑ ወን*ድሞች ስላምታ ያቀርባሉ።
- ²⁴ ያላዘዝናቸው ሰዎች ከእኛ ወጥተው። ትገረዙ ዘንድና ሕግን ትጠብቁ ዘንድ ይገባችኋል ብለው ልባችሁን እያወኩ በቃል እንዳናወጡእችሁ ስለ ሰማን፥
- 25 _
- ²⁶ ስለ ጌታችን ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ስም ነፍሳቸውን ክሰሑት ከምንወዳቸው ከበርናባስና ከጳውሎስ ጋር የተመረጡትን ሰዎች ወደ እናንተ እንልክ ዘንድ በአንድ ልብ ሆነን ፊቀድን።
- ²⁷ ራሳቸውም ደግሞ በቃላቸው *ያንኑ* ይነግሩእችሁ ዘንድ ይሁ*ዳ*ንና ሲላስን ልከናል።
- 28
- ²⁹ ለጣዖት ከተሠዋ፥ ከደምም፥ ከታነቀም፥ ከዝሙትም ትርቁ ዘንድ ከዚህ ከሚያስፈልገው በቀር ሌላ ሸክም እንዳንጭንባችሁ እኛና መንፌስ ቅዱስ ፊቅደናልና፤ ከዚህም ሁሉ ራሳችሁን ብትጠብቁ በመልካም ትኖራላችሁ። ጤና ይስጣችሁ።
- ³⁰ እነርሱም ተሰናብተው ወደ እንጾኪ*ያ* ወረዱ፥ ሕዝቡንም ሰብስበው ደብዳቤውን ሰጡአቸው።
- ³¹ ባነበቡትም ጊዜ ከምክሩ የተነሣ ደስ አላቸው።
- ³² ይሁ-ዓና ሲላስም ደግሞ ነቢ*ያ*ት ነበሩና ወንድሞችን በብዙ ቃል *መ*ክረው አጸኦአቸው።
- ³³ አያሌ ቀንም ከተቀ*መ*ጡ በኋላ ከወንድሞች በስላም ተስናብተው ወደ ሐዋር*ያት ሄዱ* ።
- ³⁴ ሲላስ ግን በዚያ ይኖር ዘንድ ፌቀደ።
- ³⁵ ጳውሎስና በርናባስም ከሌሎች ኩብዙ ሰዎች *ጋ*ር ደግሞ የጌ*ታን ቃ*ል እያስተማሩና ወንጌልን እየሰበኩ በአንጾኪያ ይቀ*መ*ጡ ነበር።
- ³⁶ ከጥቂት ቀንም በኃላ ጳውሎስ በርናባስን። ተመልሰን የጌታን ቃል በተናገርንበት በየከተማው ሁሉ ወንድሞችን እንጉብኛቸው፥ እንዴት እንዳሉም እንወቅ አለው።
- ³⁷ በርናባስም ማርቆስ የተባለውን ዮሐንስን ደግሞ ከእነርሱ *ጋ*ር ይወስድ ዘንድ አሰበ፤
- ³⁸ ጳውሎስ ግን ይህን ከእነርሱ ጋር ሊወስድ አልፈቀደም፥ ከእነርሱ ዘንድ ከጵንፍልያ ተለይቶ ነበርና፥ ወደ ሥራም ከእነርሱ ጋር አልመጣም ነበርና።
- ³⁹ ስለዚህም እርስ በርሳቸው እስኪለያዩ ድረስ *መ*ከፋፋት ሆነ፥ በርናባስም ማርቆስን ይዞ በመርከብ ወደ ቆጵሮስ ሄደ።
- ⁴⁰ ጳውሎስ ግን ሲላስን *መ*ረጠ፥ ወንድሞችም ለእግዚአብሔር ጸጋ አደራ ከሰጡት በኋላ ወጣ፤
- ⁴¹ አብያተ ክርስትያናትንም እያጸና በሶርያና በኪልቅያ ይዞር ነበር ።

- **ወ**ደ ደርቤንና ወደ ልስጥራንም ደረሰ። እነሆም፥ በዚያ የአንዲት ያ*መ*ነች አይሁዳዊት ልጅ ጢሞቴዎስ የሚባል አንድ ደቀ መዝሙር ነበረ፤ አባቱ ግን የግሪክ ሰው ነበረ።
- ² ለእርሱም በልስጥራንና በኢቆንዮን ያሉ ወንድሞች *መ*ስከሩለት።
- ³ ጳውሎስ ይህ ከእርሱ ጋር ይወጣ ዘንድ ወደደ፥ በእነዚያም ስፍራዎች ስለ ነበሩ አይሁድ ይዞ ገረዘው፤ አባቱ የግሪክ ሰው እንደ ሆነ ሁሉ ያውቁ ነበርና።
- ⁴ በከተማዎችም ሲዞሩ በኢየሩሳሌም የነበሩት ሐዋር*ያ*ትና ሽማግሌዎች የቈረጡትን ሥርዓት ይጠብቁ ዘንድ ሳሙኦቸው።
- ⁵ አብያተ ክርስቲያናትም በሃ*ያጣኖ*ት ይበረቱ ነበር፥ በቍጥርም ዕለት ዕለት ይበዙ ነበር።

- ⁶ በእስያም ቃሉን እንዳይናገሩ *መን*ፈስ ቅዱስ ስለ ከለከላቸው በፍርግያና በገላትያ አገር አለፉ፤
- ⁷ በሚስያም አንጻር በደረሱ ጊዜ ወደ ቢ*ታንያ ይሄዱ* ዘድን ሞከሩ÷ የኢየሱስ *መን*ፈስም አልፈቀደላቸውም፤
- ⁸ በሚስያም አጠገብ አልራው ወደ ጢሮአዳ ወረዱ።
- ⁹ ራእይም ለጳውሎስ በሌሊት ታየው፤ አንድ የመቄዶንያ ሰው። ወደ መቄዶንያ ተሻገርና እርዳን አያለ ቆሞ ሲለምነው ነበር።
- ¹⁰ ራእዩንም ካየ በኋላ ወዲያው ወደ መቄዶንያ ልንወጣ **ፊለግን፥ ወንጌልን እንሰብክላቸው ዘንድ እግዚ**እብሔር እንደ ጠራን መስሎናልና።
- ¹¹ ከሒሮአዳም ተነሥተን በቀጥታ ወደ ሳሞትራቄ በነገውም ወደ ናጹሌ በመርከብ ሄድን፤
- 12 ከዚያም ወደ ፊልጵስዩስ ደረስን፤ እርስዋም የመቄዶንያ ከተማ ሆና የወረዳ ዋና ከተማና ቅኝ አገር ናት፤ በዚህችም ከተማ አንዳንድ ቀን እንቀመጥ ነበር።
- ¹³ በሰንበት ቀንም ከከተማው በር ውጭ የጸሎት ስፍራ በዚ*ያ መሆኑን* ስላሰብን ወደ ወንዝ አጠገብ ወጣን፤ ተቀምጠንም ለተሰበሰቡት ሴቶች ተናገርን።
- ¹⁴ ከትያጥሮን ከተማም የመጣች ቀይ ሐር ሻጭ እግዚአብሔርን የምታመልክ ልድያ የሚሉአት አንዲት ሴት ትስማ ነበረች፤ ጳውሎስም የሚናገረውን ታዳምጥ ዘንድ ጌታ ልብዋን ከፌተላት።
- ¹⁵ አርስዋም ከቤተ ሰዎችዋ *ጋ*ር ከተጠመቀች በኋላ። በጌታ የማምን እንድሆን ከራረዳችሁልኝ፥ ወደ ቤቴ ንብታችሁ ኦሩ ብላ ለመነችን፤ በግድም አለችን።
- ¹⁶ ወደ ጸሎት ስፍራም ስ*ን*ሄድ÷ የምዋርተኝነት *መን*ፌስ የነበረባት ለጌቶችዋም እየጠነቈለች ብዙ ትርፍ ታመጣ የነበረች አንዲት ገረድ አገኘችን።
- ¹⁷ እርስዋ ጳውሎስንና እኛን እየተከተለች። የመዳንን መንገድ የሚነግሩአችሁ እነዚህ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው ብላ ትጮኽ ነበር።
- ¹⁸ ይህንም እጅግ ቀን አደረገች ፡፡ ጳውሎስ ግን ተቸገረና ዘወር ብሎ *መን*ፌሱን፡፡ ከእርስዋ እንድትወጣ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አዝሃለሁ አለው፤ በዚያም ሰዓት ወጣ።
- ¹⁹ ጌቶችዋም የትርፋቸው ተስፋ እንደ ወጣ ባዩ ጊዜ ጳውሎስንና ሲላስን ይዘው ወደ ገበ*ያ* በሹማምት ፊት ጐተቱአቸው፤
- ²⁰ ወደ ገዢዎችም አቅርበው። እነዚህ ሰዎች አይሁድ ሆነው ከተጣችንን እጅግ ያናውጣሉ።
- ²¹ እኛም የሮሜ ሰዎች ሆነን እንቀበላቸውና እናደርጋቸው ዘንድ ያልተራቀደልንን ልማዶች ይናገራሉ አሉ*።*
- ²² ሕዝቡም አብረው ተነ**ሥባቸው፥ ገዢዎቹም ልብሳቸውን ገ**ፈው በበትር ይመቱ**ለቸው ዘን**ድ አዘዙ፤
- ²³ በብዙም ከደበደቡአቸው በኃላ ወደ ወኅኔ ጣሉአቸው፥ የወኅኔውንም ጠባቂ ተጠንቅቆ እንዲጠብቃቸው አዘዙት።
- ²⁵ በመንፈቀ ሌሊት ግን ጳውሎስና ሲላስ እየጸለዩ እግዚአብሔርን በዜማ ያመሰግኦ ነበር÷ እስረኞቹም ያደምሑእቸው ነበር
- ²⁶ ድንገትም የወኅኒው መሠረት እስኪናወጥ ድረስ ታላቅ የምድር መንቀጥቀጥ ሆነ፤ በዚያን ጊዜም ደጆቹ ሁሉ ተከፌቱ የሁሉም እስራት ተፌታ።
- ²⁷ የወኅኒውም ጠባቂ ከእንቅልፉ ነቅቶ የወኅኒው ደጆች ተከፍተው ባየ ጊዜ÷ እስረኞቹ *ያመ*ለጡ *መ*ስሎት ራሱን ይገድል ዘንድ አስቦ ሰይ*ፋን መ*ዘዘ።
- ²⁸ ጳውሎስ ግን በታላቅ ድምፅ። ሁላችን ከዚህ አለንና በራስህ ክፉ ነገር አታድርግ ብሎ ጮሽ።
- ²⁹ መብራትም ለምኖ ወደ ውስ**ጥ ሮ**ሐ÷ እየተንቀጠቀ**ሐም ከ**ጳውሎስና ከሲላስ ፊት ተደፋ፤
- ³⁰ ወደ ውጭም አውጥቶ ። ጌቶች ሆይ፥ እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል? ኣላቸው ።
- ³¹ እነርሱም ። በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እ*መን* አንተና ቤተ ሰዎችህ ትድናላችሁ አሉት ።
- ³² ለእርሱና በቤቱም ላሉት ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ተናገሩአቸው።
- ³³ በሌሊትም በዚያች ሰዓት ወስዶ ቍስላቸውን አጠበላቸው፥ ያን ጊዜውንም እርሱ ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ *ጋ*ር ተጠመቀ፤
- ³⁴ ወደ ቤቱም አውጥቶ ማዕድ አቀረበላቸው፥ በእግዚአብሔርም ስላ*መ*ን ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ *ጋ*ር ሐሤት አደረገ።

- ³⁵ በነጋም ጊዜ ገዢዎቹ። እነዚያን ሰዎች ፍታቸው ብለው ሎሌዎቻቸውን ላኩ።
- ³⁶ የወኅኒውም ጠባቂ። ት**ፌቱ ዘንድ ገዢዎቹ ልከዋል፤ እንግዲህ አሁን ወ**ጥታችሁ በሰላም ሂዱ ብሎ ይህን ቃል ለጳውሎስ ነገረው።
- ³⁸ ሎሌዎቹም ይህን ነገር ለገዢዎች ነገሩ። የሮሜ ሰዎችም እንደ ሆ*ኑ* በስሙ ጊዜ ፈሩ፤
- ³⁹ መጥተውም ማለዱአቸው፥ አውጥተውም ከከተማ ይወጡ ዘንድ ለመኑአቸው።
- ⁴⁰ ከወኅኒውም ወጥተው ወደ ልድያ ቤት ገቡ÷ ወንድሞችንም ባዩ ጊዜ አጽናኦአቸውና ሄዱ።

- በአንፊጶልና በአጶሎንያም ካለፉ በኋላ ወደ ተሰሎንቄ *መ*ጡ፥ በዚያም የአይሁድ ምኵራብ ነበረ*።*
- ² ጳውሎስም እንደ ልማዱ ወደ እነርሱ ገባ፥ ሦስት ሰንበትም *ያ*ህል ከእነርሱ ጋር ከመጻሕፍት እየጠቀሰ ይነጋገር ነበር፤
- ³ ሲተረጉምም ክርስቶስ መከራ እንዲቀበልና ከሙታን እንዲነሣ ይገባው ዘንድ እያስረዳ። ይህ እኔ የምሰብክላችሁ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ ነው ይል ነበር።
- ⁴ ከእነርሱም እንዳንዶቹ ተረድተው ከሚያመልኩም ከግሪክ ሰዎች ብዙ ከከበሩትም ሴቶች ጥቂቶች ያይደሉ÷ ከጳውሎስና ከሲላስ ጋር ተባበሩ።
- ⁵ አይሁድ ግን ቀንተው ከሥራ ፌቶች ክፉ ሰዎችን አመጡ ሕዝብንም ሰብስበው ከተማውን አወኩ፥ ወደ ሕዝብም ያወጡአቸው ዘንድ ፌልገው ወደ ኢያሶን ቤት ቀረቡ፤
- ⁶ ባላገኙአቸውም ጊዜ ኢ*ያስንንና ከወን*ድሞች *እንዳንዶችን ወደ ከተጣው አ*ለቆች ጎትተው። ዓለምን ያወኩ እንዚህ ወደዚህ ደግሞ *መ*ጥተዋል፥ ኢ*ያስንም ተቀብ*ሎአቸዋል፤
- ⁷ እነዚህም ሁሉ ፡፡ ኢየሱስ የሚሉት ሌላ ንጉሥ አለ እያሉ የቄሣርን ትእዛዝ ይቃወማሉ ብለው ጮኹ ፡፡
- ⁸ ሕዝቡና የከተማውም አለቆች ይህን ነገር በሰ*ሙ* ጊዜ ታወኩ÷
- ⁹ ከኢያሶንና ከሌሎቹም ዋስ ተቀብለው ለቀቁአቸው።
- ¹⁰ ወዲያውም ወንድሞች ጳውሎስንና ሲላስን በሌሊት ወደ ቤር*ያ* ሰደዱአቸው፥ በደረሱም ጊዜ ወደ አይሁድ ምኵራብ *ገ*ቡ፤
- ¹¹ እነዚህም በተሰሎንቄ ከሚኖሩት ይልቅ ልበ ሰፊዎች ነበሩና። ነገሩ እንደዚሁ ይሆንን? ብለው ዕለት ዕለት መጻሕፍትን እየመረመሩ ቃሉን በሙሉ ፊቃድ ተቀበሉ።
- ¹² ስለዚህም ከእነርሱ ብዙ፥ ከግሪኮችም የከበሩት ሴቶችና ወንዶች ጥቂት ያይደሉ፥ አ*መኑ* ።
- ¹³ በተሰሎንቄ ያሉት አይሁድ ግን ጳውሎስ በቤርያ ደግሞ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ሰበከ ባወቁ ጊዜ፥ ወደዚያው ደግሞ *መ*ጡና ሕዝቡን አወኩ።
- ¹⁴ በዚ*ያን* ጊዜም ወንድሞቹ ወዲያው ጳውሎስን እስከ ባሕር ድረስ ይሄድ ዘንድ ሰደዱት፤ ሲላስና ሒሞቴዎስም በዚያው ቀሩ።
- ¹⁵ ጳውሎስን የሽኙት ግን እስከ አቴና አደረሱት፥ እንደሚቻላቸውም በፍጥነት ወደ እርሱ ይመጡ ዘንድ ወደ ሲላስና ወደ ሒሞቴዎስ ትእዛዝ ተቀብለው ሄዱ።
- ¹⁶ ጳውሎስም በአቴና ሲ*ጠብቃቸው ሳ*ለ፥ በከተ*ጣው ጣዖት መሙ*ላቱን እየተ*መ*ለከተ *መን*ፈሱ ተበሳጨበት።
- ¹⁷ ስለዚህም በምኵራብ ከአይሁድና እግዚአብሔርን ከሚያመልኩ ሰዎች ጋር በየቀኦም በገበያ ከሚያገኛቸው ጋር ይነጋገር ነበር።
- ¹⁸ ከኤፊቆሮስ ወገንና ኢስጦኢኮችም ከተባሉት ፈላስፎች አንዳንዶቹ ከእርሱ ጋር ተገናኙ። አንዳንዶቹም። ይህ ለፍላፊ ምን ሊናገር ይወዳል? አሉ፤ ሌሎችም የኢየሱስንና የትንሣኤውን ወንጌል ስለ ሰበከላቸው። አዲሶችን አማልክት የሚያወራ ይመስላል አሉ።

19 _

²⁰ ይዘውም። ይህ የምትናገረው አዲስ ትምህርት ምን እንደሆነ እናውቅ ዘንድ ይቻለናልን? በጆሮአችን እንግዳ ነገር ታሰማናለህና፤ እንግዲህ ይህ ነገር ምን እንደሆነ እናውቅ ዘንድ እንፌቅዳለን ብለው አርዮስፋሳስ ወደ ተባለው ስፍራ ወሰዱት።

- ²¹ የአቴና ሰዎች ሁሉና በዚያ የኖሩ እንግዶች አዲስ ነገርን ከመናገርና ከመስጣት በቀር በሌላ ጉዳይ አይውሉም ነበርና።
- ²² ጳውሎስም በአርዮስፋሳስ መካከል ቆሞ *እንዲህ* አለ። የአቴና ሰዎች ሆይ፥ እናንተ በሁሉ *ነገ*ር አጣልክትን እጅግ እንደምት~~ፈ~~ሩ እመለከታለሁ።
- ²³ የምታመልኩትን እየተመለከትሁ ሳልፍ። ለማይታወቅ አምላክ የሚል ጽሕፌት ያለበትን መሠዊያ ደግሞ አግኝቼአለሁና። እንግዲህ ይህን ሳታውቁ የምታመልኩትን እኔ እንግራችኋለሁ።

26 _

- ²⁷ ምናልባትም እየመረመሩ ያገኙት እንደ ሆነ፥ እግዚአብሔርን ይ**ፈልጉ ዘንድ በምድር ሁሉ ላይ እንዲኖሩ** የሰውን ወገኖች ሁሉ ከእንድ ፌጠረ፥ የተወሰኑትንም ዘመኖችና ለሚኖሩበት ስፍራ ዳርቻ መደበላቸው። ቢሆንም ከእያንዳንዳችን የራቀ አይደለም።
- ²⁸ ከእናንተ ከባለ ቅኔዎች እንዳንዶች ደግሞ። እኛ ደግሞ ዘመዶቹ ነንና ብለው እንደ ተናገሩ÷ በእርሱ ሕያዋን ነንና እንንቀሳቀሳለን እንኖርማለን።
- ²⁹ እንግዲህ የእግዚአብሔር ዘመዶች ከሆንን፥ አምላክ በሰው ብልሃትና አሳብ የተቀረጸውን ወርቅ ወይም ብር ወይም ድንጋይ እንዲመስል እናስብ ዘንድ አይገባንም።
- ³⁰ እንግዲህ እግዚአብሔር ያለ**ጣወቅን ወራት አሳልፎ አሁን በየቦታቸው ንስ**ሐ ይገቡ ዘንድ ሰውን ሁሉ *ያ*ዛል፤
- ³¹ ቀን ቀጥሮእልና፥ በዚያም ቀን ባዘጋጀው ሰው እጅ በዓለሙ ላይ በጽድቅ ሊፌርድ አለው፤ ስለዚህም እርሱን ከሙታን በማስነሣቱ ሁሉን አረጋግጦእል።
- ³² የሙታንንም ትንሣኤ በሰሙ ጊዜ እኵሌቶቹ አሬ.ዙበት፥ እኵሌቶቹ ግን። ስለዚህ ነገር ሁለተኛ እንሰማሃለን አሉት።
- ³³ እንዲሁም ጳውሎስ ከመካከላቸው ወጣ።
- ³⁴ አንዳንዶች ወንዶች ግን ተባብረው አመኦ፤ ከእነርሱ ደግሞ በአርዮስፋሳስ ያለው የፍርድ ቤት ፌራጅ ዲዮናስዮስ ደማሪስ የሚሉአትም እንዲት ሴት ሌሎችም ከእነርሱ ጋር ነበሩ።

- በዚህም በኋላ ጳውሎስ ከአቴና ወ<u>ጥ</u>ቶ ወደ ቆሮንቶስ መጣ።
- ² በወገኦም የጳንጦስ ሰው የሚሆን አቂላ የሚሉትን አንድ አይሁዳዊ አገኘ፤ አርሱም ከጥቂት ጊዜ በፊት ከሚስቱ ከጵርስቅላ ጋር ከኢጣልያ መጥቶ ነበር፥ አይሁድ ከሮሜ ይወጡ ዘንድ ቀላውዴዎስ አዞ ነበርና፤ ወደ እነርሱ ቀረበ፥
- ³ ሥራቸውም እንድ ስለ ነበረ በእነርሱ ዘንድ ተቀምጦ በእንድ ላይ ሠሩ፤ ሥራቸው ድንኳን መስፋት ነበረና።
- ⁴ በየሰንበቱም ሁሉ በምኵራብ ይነ*ጋ*ገር ነበር÷ አይሁድንና የግሪክንም ሰዎች ያስረ*ዓ* ነበር።
- ⁵ ሲላስና ሒሞቴዎስም ከመቄዶንያ በወረዱ ጊዜ፥ ጳውሎስ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ለአይሁድ እየመሰከረ ለቃሉ ይተ*ጋ* ነበር።
- ⁶ ነገር ግን በተቃወሙትና በተሳደቡ ጊዜ፥ ልብሱን እያራገፌ። ደማችሁ በራሳችሁ ነው፤ እኔ ንጹሕ ነኝ ከእንግዲህ ውዲህ ወደ አሕዛብ እሄዳለሁ አላቸው።
- ⁷ ከዚ*ያ*ም ወጥቶ ኢዮስጦስ ወደሚባል እግዚአብሔር*ን ወደሚያመ*ልክ ሰው ቤት *ገ*ባ ቤቱም በምኩራብ አጠንብ ነበረ።
- ⁸ የምኵራብ አለቃ ቀርስጶስም ከቤተ ሰዎቹ ሁሉ *ጋ*ር በጌታ አመነ፥ ከቆሮንቶስ ሰዎችም ብዙ በሰሙ ጊዜ አምነው ተጠመቁ።
- 9 _
- ¹⁰ ጌታም ሌሊት በራእይ ጳውሎስን። እኔ ከአንተ ጋር ነኝ፥ ማንም ክፉ ሊያደርግብህ የሚነሣብህ የለምና አትፍራ፥ ነገር ግን ተናገር ዝምም አትብል፤ በዚህ ከተማ ብዙ ሕዝብ አሉኝና አለው።

- ¹¹ በመካከላቸውም የእግዚአብሔርን ቃል እያስተማረ ዓመት ከስድስት ወር ተቀመጠ።
- ¹² *'*ጋልዮስም በአካይያ አገረ ገዥ በነበረ ጊዜ፥ አይሁድ በአንድ ልብ ሆነው በጳውሎስ ላይ ተነሡ፥ ወደ ፍርድ ወንበርም አምጥተው።
- ¹³ ይህ ሕግን ተቃውሞ እግዚአብሔርን ያመልኩት ዘንድ ሰዎችን ያባብላል አሉ ፡፡
- ¹⁴ ጳውሎስም አፉን ሊከፍት ባሰበ ጊዜ፥ *ጋ*ልዮስ አይሁድን። አይሁድ ሆይ፥ ዓ*መ*ፅ ወይም ክፉ በደል በሆነ እንድታገሣችሁ በተገባኝ፤
- ¹⁵ ስለ ቃልና ስለ ስሞች ስለ ሕጋችሁም የምትከራከሩ ከሆነ ግን፥ ራሳችሁ ተጠንቀቁ እኔ በዚህ ነገር **ፈራ**ጅ እሆን ዘንድ አልፌቅድምና አላቸው።
- ¹⁶ ከፍርድ ወንበርም ፊት አስወጣቸው ።
- ¹⁷ የግሪክ ሰዎችም ሁሉ የምኩራብ አለቃ ሶስቴንስን ይዘው በወንበሩ ፊት መቱት፤ በእንዚህም ነገሮች ጋልዮስ ግድ የለውም ነበር።
- ¹⁸ ከዚህም በኃላ ጳውሎስ እጅግ ቀን ተቀምጦ ወንድሞቹንም ተሰናብቶ በመርከብ ወደ ሶር*ያ* ሄደ፤ ስለትም ነበረበትና ራሱን በክንክራኦስ ተላሔ፤ ጵርስቅላና አቂላም ከእርሱ *ጋ*ር ነበሩ።
- ¹⁹ ወደ ኤፌሶንም በደረሱ ጊዜ እነዚያን ከዚያ ተዋቸው÷ ራሱ ግን ወደ ምኵራብ ንብቶ ከአይሁድ ጋር ይነጋገር ነበር።
- ²⁰ እነርሱም ብዙ ጊዜ እንዲቀመጥላቸው ሲለምኑት እሺ አላለም፤
- ²¹ ነገር ግን ሲሰናበታቸው። የሚመጣውን በዓል በኢየሩሳሌም አደርግ ዘንድ ይገባኛል እግዚአብሔር ቢራቅድ ግን ወደ እናንተ ደግሞ እመስሳለሁ አላቸው። ከኤፌስንም በመርከብ ተነሣ።
- ²² ወደ ቂሣርያም በደረሰ ጊዜ ወጉቶ ለቤተ ክርስቲያን ሰላምታ ከሰጠ በኋላ ወደ አንጾኪያ ወረደ።
- ²⁴ በወገኑም የእስክንድር*ያ* ሰው የሆነ ነገር አዋቂ የነበረ አጵሎስ የሚሉት አንድ አይሁ-ዓዊ ሰው ወደ ኤ**ሬ**.ሶን ወረደ፤ እርሱም በመጻሕፍት እውቀት የበረታ ነበረ።
- ²⁵ አርሱ የጌታን መንገድ የተጣረ ነበረ÷ የዮሐንስንም ጥምቀት ብቻ አውቆ በመንፊስ ሲቃጠል ስለ ኢየሱስ ይናገርና በትክክል ያስተምር ነበር።
- ²⁶ እርሱም በምኵራብ ገልጦ ይናገር ጀመር። ጵርስቅላና አቂላም በስሙት ጊዜ፥ ወስደው የእግዚአብሔርን መንገድ ከፊት ይልቅ በትክክል ገለጡለት።
- ²⁷ እርሱም ወደ አካይያ ማለፍ በፌቀደ ጊዜ፥ ወንድሞቹ አጸናኑት፥ ይቀበሉትም ዘንድ ወደ ደቀ መዛሙርት ጻፉለት፤ በደረሰም ጊዜ አምነው የነበሩትን በጸጋ እጅግ ይጠቅማቸው ነበር፤
- ²⁸ ኢየሱስ እርሱ ክርስቶስ እንደ ሆነ ከመጻሕፍት እየገለጠ ለአይሁድ በሁሉ ፊት በጽኦ ያስረዳቸው ነበርና።

ለጵሎስም በቆሮንቶስ ሳለ ጳውሎስ በላይኛው አገር አልፎ ወደ ኤፌሶን መጣ፥

- ³ እንኪያ በምን ተጠመቃችሁ? አላቸው። እነርሱም። በዮሐንስ **ጥም**ቀት አሉት።
- ⁴ ጳውሎስም። ዮሐንስስ ከአርሱ በኋላ በሚመጣው በኢየሱስ ክርስቶስ ያምኑ ዘንድ ለሕዝብ እየተናገረ በንስሐ ጥምቀት አጠመቀ አላቸው።
- ⁵ ይህንም በሰሙ ጊዜ በጌታ በኢየሱስ ስም ተጠመቁ፤
- ⁶ ጳውሎስም እጁን በጫነባቸው ጊዜ *መን*ፌስ ቅዱስ ወረደባቸው በልሳኖችም ተናገሩ÷ ትንቢትም ተናገሩ።
- ⁷ ሰዎቹም ሁሉ አሥራ ሁለት ያህሉ ነበር።
- ⁸ ወደ ምኵራብም ንብቶ ስለ እግዚአብሔር *መንግሥ*ት እየተነጋገረና እያስረዳቸው ሦስት ወር ያህል በግልጥ ይናገር ነበር።
- ⁹ አንዳንዶች ግን እልከኞች ሆነው በሕዝብ ፊት መንገዱን እየሰደቡ ባላመኑ ጊዜ፥ ከእነርሱ ርቆ ደቀ መዛሙርትን ለየ፥ ሒራኖስም በሚሉት በትምህርት ቤት ዕለት ዕለት ይነጋገር ነበር።

- ¹⁰ በእስያም የኖሩት ሁሉ አይሁድም የግሪክ ሰዎችም የጌታን ቃል እስኪሰሙ ድረስ ሁለት ዓመት *ያ*ህል እንዲህ ሆነ።
- ¹¹ እግዚአብሔርም በጳውሎስ እጅ የሚያስገርም ተአምራት ያደርግ ነበር፤ ስለዚህም ከአካሉ ጨርቅ ወይም ልብስ ወደ ድውዮች ይወስዱ ነበር÷
- ¹² ደ**ቄ**ያቸውም ይለቃቸው ነበር ክፋዎች *መና*ፍስትም ይወጡ ነበር።
- ¹³ አ*ጋንንትን*ም እያወጡ ይዞሩ ከነበሩት አይሁድ አ*ንዳ*ንዶች። ጳውሎስ በሚሰብከው በኢየሱስ እናምላች<u>ታ</u>ልን እያሉ ክፉዎች መናፍስት ባሉባቸው ላይ የጌታን የኢየሱስን ስም ይጠሩባቸው ዘንድ ሞከሩ።
- ¹⁴ የካህናትም አለቃ ለሆነ አስቄዋ ለሚሉት ለአንድ አይሁዳዊ ይህን ያደረጉ ሰባት ልጆች ነበሩት።
- ¹⁵ ክፉው መንፌስ ግን መልሶ። ኢየሱስንስ አውቀዋለሁ ጳውሎስንም አውቀዋለሁ፤ እናንተሳ እነማን ናችሁ? አላቸው።
- ¹⁶ ክፉው *መን*ፌስም ያለበት ሰው ዘለለባቸው ቆስለውም ከዚያ ቤት ዕራቁታቸውን እስኪሸሹ ድረስ በረታባቸው አሸነፋቸውም።
- ¹⁷ ይህም በኤፌሶን በሚኖሩት ሁሉ በአይሁድና በግሪክ ሰዎች ዘንድ የታወቀ ሆነ፥ በሁላቸውም ላይ ፍርሃት ወደቀባቸው፥ የጌታም የኢየሱስ ስም ተከበረ፤
- ¹⁸ አምነውም ከነበሩት እጅግ ሰዎች ያደረጉትን እየተናዘዙና እየተናገሩ ይ*መ*ጡ ነበር።
- ¹⁹ ከእስማተኞችም ብዙዎቹ *መ*ጽሐፋቸውን ሰብስበው በሰው ሁሉ ፊት አቃ**ጠሉት፤ ዋ**ጋውም ቢታሰብ አምሳ ሺህ ብር ሆኖ ተገኘ።
- ²⁰ እንዲህም የጌታ ቃል በኃይል ያድግና ያሸንፍ ነበር።
- ²¹ ይህም በተፈጸመ ጊዜ ጳውሎስ። ወደዚያ ደርሼ ሮሜን ደግሞ አይ ዘንድ ይገባኛል ብሎ በመቄዶንያና በአካይያ አልፎ ወደ ኢየሩሳሌም *እንዲሄድ በመን*ፌስ አሰበ።
- ²² ከሚያገለግሉትም ሁለቱን ሒሞቴዎስንና ኤርስጦንን ወደ *መ*ቄዶንያ **ል**ኮ ራሱ በእስያ ጥቂት ቀን ቆየ።
- ²³ በዚያም ጊዜ ስለዚህ *መንገ*ድ ብዙ ሁከት ሆነ።
- ²⁴ ብር ሥሪ የሆነ ድሜጥሮስ የሚሉት እንድ ሰው የእርሔምስን ቤተ መቅደስ ምስሎች በብር እየሥራ ለአንጥረኞች እጅግ ትርፍ ያገኝ ነበርና፤
- ²⁵ እንዚህንም ይህንም የሚ*መ*ስለውን ሥራ የሠሩትን ሱብስቦ እንዲህ አላቸው። ሰዎች ሆይ፥ ትርፋችን በዚህ ሥራ እንደ ሆነ ታውቃላችሁ።
- ²⁶ ይህም ጳውሎስ። በእጅ የተሠሩቱ አማልክት አይደሉም ብሎ፥ በኤፌሶን ብቻ ሳይሆን ከጥቂት ክፍል በቀር በእስያ ሁሉ ብዙ ሕዝብን እንደ አስረዳና እንደ አሳተ አይታችኋል ሰምታችሁማል።
- ²⁷ ሥራችንም እንዲናቅ ብቻ አይደለም፥ እስያ ሁሉ *ዓ*ለ*ሙ*ም የሚያመልካት የታላቂቱ አምላክ የአርሔምስ መቅደስ ምናምን ሆኖ እንዲቆጠር እንጇ፥ ታላቅነትዋም ደግሞ እንዳይሻር ያስራራል።
- ²⁸ ይህንም በሰ*ሙ* ጊዜ ቍጣ ሞላባቸው። የኤፌሶን አርሔምስ ታላቅ ናት እያሉም ጮኹ።
- ²⁹ ከተማውም በሙሉው ተደባለቀ÷ የመቄዶንያም ሰዎች የጳውሎስን ጓደኞች ጋይዮስንና አርስጥሮኮስን ከእነርሱ ጋር ነጥቀው በእንድ ልብ ሆነው ወደ ጨዋታ ስፍራ ሮጡ።
- ³⁰ ጳውሎስም ወደ ሕዝቡ ይገባ ዘንድ በፈቀደ ጊዜ ደቀ *መ*ዛሙርት ከለከሉት ።
- ³¹ ከእስያም አለቆች ወዳጆቹ የሆኑት አንዳንዶች ደግሞ ወደ እርሱ ልከው ወደ ጨዋታ ስፍራ ራሱን እንዳይሰጥ ለመኑት።
- ³² ወዲያና ወዲህም እያሉ ይጮሹ ነበር፤ በጉባኤው ድብልቅልቅ ሆኖ የሚበልጡት ስንኳ ስለ ምን እንደተሰበሰቡ አላወቁም ነበርና።
- ³³ አይሁድም ሲያቀርቡት፥ እስክንድሮስን ከሕዝቡ መካከል ወደ ፊት ገፉት፤ እስክንድሮስም በእጁ ጠቅሶ በሕዝብ ፊት እንዲምዋገትላቸው ወደደ።
- ³⁴ አይሁዳዊ ግን እንደ ሆነ ባወቁ ጊዜ፥ ሁሉ በአንድ ድምፅ። የኤፌሶን አርሔምስ ታላቅ ናት እያሉ ሁለት ሰዓት ያህል ጮች።
- ³⁵ የከተማይቱም ጸሐፊ ሕዝቡን ጸጥ እሰኝቶ እንዲህ አለ። የኤፌሶን ሰዎች ሆይ፥ የኤፌሶን ከተማ ለታላቂቱ አርሔምስ ከሰማይም ለወረደው ጣዖትዋ የመቅደስ ጠባቂ መሆንዋን የማያውቅ ሰው ማን ነው?
- ³⁶ ይህንም የሚክደው ከሌለ÷ ጸጥ እንድትሉና እንዳች በችኮላ እንዳታደርጉ ይገባል።

- ³⁷ የመቅደስን ዕቃ ያልሰረቁ አምላካችንንም ያልሰደቡ እነዚህን ሰዎች አምጥታችጏቸዋልና።
- ³⁹ ስለ ሌላ ነገር እንደ ሆነ ግን አንዳች ብት**ፈልጉ፥ በተደነገገው ጉባኤ ይ**ፈታል።
- ⁴⁰ ዛሬ ስለ ተደረገው። ሁከት ነው ሲሉ *እንዳ*ይከሱን ያስፌራልና፤ ስለዚህም ስብሰባ ምላሽ *መ*ስጠት አንችልም፥ ምክንያት የለምና።
- ⁴¹ ይህንም ብሎ ጉባኤ*ውን ፌታው* ።

- **ሆ**ስቱም ከቀረ በኋላ ጳውሎስ ደቀ መዛሙርቱን አስመጥቶ መከራቸው÷ ተስናብቶአቸውም ወደ መቄዶንያ ይሄድ ዘንድ ወጣ።
- ² ያንም አገር እያለፈ በብዙ ቃል ከመከራቸው በኋላ ወደ ግሪክ አገር መጣ።
- ³ በዚያም ሦስት ወር ተቀምጦ ወደ ሶርያ በመርከብ ሊሄድ ባሰበ ጊዜ፥ አይሁድ ሴራ ስላደረጉበት በመቄዶንያ አልፎ ይመለስ ዘንድ ቆረጠ።
- ⁴ የሽኙትም የቤርያው ሱሲጳጥሮስ ከተሰሎንቄ ሰዎችም አርስጥሮኮስና ሲኮንዱስ የደርቤኦም *ጋ*ይዮስና ሒሞቴዎስ የእስያ ሰዎችም ቲኪቆስ ጥሮፊሞስም ነበሩ፤
- ⁵ እነዚህም ወደ ፊታችን አልራው በጢሮአዳ ቆዩን።
- ⁶ እኛ ግን ከቂጣ በዓል ቀን በኋላ ከፊልጵስዩስ በመርኩብ ተንሥተን በአምስት ቀን ወደ ሒሮአዳ ወደ እነርሱ ደረስንና በዚ*ያ* ሰባት ቀን ተቀመጥን።
- ⁷ ከሳምንቱም በመጀመሪያ ቀን እንጀራ ለመቁረስ ተሰብስበን ሳለን፥ ጳውሎስ በነገው ሊሄድ ስላሰበ ከአነርሱ ጋር ይነጋገር ነበር፥ እስከ መንፌቀ ሌሊትም ነገሩን አስረዘመ።
- ⁸ ተሰብስበንም በነበር*ን*በት ሰገነት እጅግ መብራት ነበረ።
- ⁹ አውጤኪስ የሚሉትም አንድ ጎበዝ በመስኮት ተቀምጦ ቃላቅ እንቅልፍ አንቀላፍቶ ነበር፤ ጳውሎስም ነገርን ባስረዘመ ጊዜ እንቅልፍ ከብዶት ከሦስተኛው ደርብ ወደ ቃች ወደቀ÷ ሞቶም እነሡት።
- ¹⁰ ጳውሎስም ወርዶ በላዩ ወደቀ፥ አቅፎም ። ነፍሱ አለችበትና አትንጫጩ አላቸው ።
- ¹¹ ወጉቶም እንጀራ ቆርሶም በላ፤ ብዙ ጊዜም እስኪነጋ ድረስ ተነጋገረ እንዲህም ሄደ።
- ¹² ብላቴናውንም ደኅና ሆኖ ወስዱት እጅግም ተጽናኦ።
- ¹³ እኛ ግን ጳውሎስን ከዚ*ያ* እንቀበለው ዘንድ ስላለን ወደ መርከብ ቀድ*መን* ሄድንና ወደ እሶን ተነሣን፤ እርሱ በመሬት ይሄድ ዘንድ ስላሰበ እንደዚህ አዞ ነበርና።
- ¹⁴ በአሶንም ባገኘን ጊዜ ተቀብለነው ወደ ሚጢሊ*ኒ መ*ጣን፤
- ¹⁵ በማግሥቱም ከዚያ በባሕር ተነሥተን በኪዩ ፊት ለፊት ደረስን፥ በነገውም ወደ ሳሞን ተሻገርን በትሮጊሊዮም አድረን በማግሥቱ ወደ ሚሊ*ጢን መ*ጣን።
- ¹⁶ ጳውሎስ በእስያ እጅግ እንዳይቀመጥ ኤፌሶንን ይተው ዘንድ ቆርጦ ነበርና ቢቻለውም በዓለ ጎምሳን በኢየሩሳሌም ይውል ዘንድ ይቸኩል ነበርና።
- ¹⁷ ከሚሊጢንም ወደ ኤፌሶን ልኮ የቤተክርስቲ*ያንን* ሽማግሌዎች አስጠራቸው፤
- ¹⁹ ወደ እርሱም በመጡ ጊዜ እንዲህ አላቸው። ወደ እስያ ከገባሁበት ከመጀመሪያ ቀን ጀምሮ፥ በትሕትና ሁሉና በእንባ ከአይሁድም ሴራ በደረሰብኝ ራተና ለጌታ እየተገዛሁ ዘመኑን ሁሉ ከእናንተ ጋር እንዴት እንደ ኖርሁ እናንተው ታውቃላችሁ፤
- 20 _

18 _

- ²¹ ወደ እግዚአብሔር ዘንድ ንስሐንና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ *ማመንን* ለአይሁድና ለግሪክ ሰዎች እየመስከርሁ በጉባኤም በየቤታችሁም አወራሁላችሁና አስተማርኋችሁ እንጇ፥ ከሚጠቅማችሁ ነገር አንዳች ስንኳ አላስቀረሁባችሁም።
- ²² አሁንም፥ እነሆ፥ እኔ በመንፈስ ታስሬ ወደ ኢየሩሳሌም እሄዳለሁ፥ በዚያም የሚያገኘኝ ምን እንደ ሆነ

- ²³ ነገር ግን መንራስ ቅዱስ። እስራትና መከራ ይቆይሃል ብሎ በየከተጣው ሁሉ ይመስክርልኛል።
- ²⁴ ነገር ግን ሩጫዬንና ከጌታ ከኢየሱስ የተቀበልሁትን አገልግሎት እርሱም የእግዚአብሔርን ጸጋ ወንጌልን መመስከር አራጽም ዘንድ ነፍሴን በእኔ ዘንድ እንደማትከብር እንደ ከንቱ ነገር አቆጥራለሁ።
- ²⁵ አሁንም÷ እነሆ÷ እኔ የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበክሁ በመካከላችሁ የዞርሁ ሁላችሁ ከእንግዲህ ወዲህ ፊቴን እንዳትዩ አውቃለሁ።
- ²⁶ ስለዚህ እኔ ከሰው ሁሉ ደም ንጹሕ እንደ ሆንሁ ዛሬ በዚች ቀን እ*መ*ሰክርላች<u>ኃ</u>ለሁ።
- ²⁷ የእግዚአብሔርን ምክር ሁሉ ነግሬአችኋለሁና፥ ምንም አላስቀረሁባችሁም።
- ²⁸ በገዛ ደሙ የዋ**ያ** ትን የእግዚአብሔርን ቤተ ክርስቲያን ትጠብቁአት ዘንድ መንራስ ቅዱስ እናንተን ጳጳሳት አድርን ለሾመባት ለመንጋው ሁሉና ለራሳችሁ ተጠንቀቁ።
- 29 _
- ³⁰ ከሄድሁ በኃላ ለ*መንጋው የጣይራሩ* ጨካኞች ተኩላዎች እንዲገቡባችሁ፥ ደቀ መዛሙርትንም ወደ ኃላቸው ይስቡ ዘንድ ጠማማ ነገርን የሚናገሩ ሰዎች በመካከላችሁ እንዲነሥ እኔ አውቃለሁ።
- ³¹ ስለዚህ ሦስት ዓመት ሌሊትና ቀን በእንባ እ*ያንዳንዳች*ሁን ከመገ**ሠጽ እንዳላ**ቋረጥሁ እያሰባችሁ ትጉ።
- ³² አሁንም ለእግዚአብሔርና ያንጻችሁ ዘንድ በቅዱሳንም ሁሉ *መ*ካከል ርስትን ይሰጣችሁ ዘንድ ለሚችል ለጸጋው ቃል አደራ ሰጥቻችኋለሁ።
- ³³ ከማንም ብር ወይም ወርቅ ወይም ልብስ አልተ*መኘ* ሁም፤
- ³⁴ እነዚህ እጆቼ በሚያስራልገኝ ነገር ለእኔና ከእኔ ጋር ላሉት እንዳገለገሉ እናንተ ታውቃላችሁ።
- ³⁵ እንዲሁ እየደከማችሁ ድውዮችን ልትረዱና እርሱ ራሱ። ከሚቀበል ይልቅ የሚሰጥ ብፁዕ ነው *እንዳ*ለ የጌታን የኢየሱስን ቃል ልታስቡ ይገባችሁ ዘንድ በሁሉ እሳየኋችሁ።
- ³⁶ ይህንም ብሎ ተንበርክኮ ከሁላቸው *ጋ*ር ጸለየ።
- ³⁷ ሁሉም እጅግ አለቀሱ፥ ጳውሎስንም አንገቱን አቅ**ፈ**ው ይስሙት ነበር፤
- ³⁸ ይልቁንም። ከእንግዲህ ወዲህ ፊቴን አታዩም ስላላቸው ነገር እጅግ አዘኑ። እስከ *መ*ርከብም ድረስ ሸኙት።

- <mark>በ</mark>እነርሱም ተለይተን ተነሣን፤ በቀጥታም ሄደን ወደ ቆስ በነገውም ወደ ሩድ ከዚ*ያ*ም ወደ ጳጥራ *መ*ጣን፤
- ² ወደ ፊንቄም የሚሻገር መርከብ አግኝተን ገባንና ተነሣን።
- ³ ቆጵሮስንም ባየናት ጊዜ በስተ ግራችን ተውናት ወደ ሶር*ያም ሄደን ወ*ደ ሒሮስ ደረስን÷ *መ*ርከቡ ሸክ*ሙን* በዚ*ያ* የሚያራግፍ ነበርና።
- ⁴ ደቀ መዛሙርትንም ባገኘን ጊዜ በዚያ ሰባት ቀን ተቀመጥን፤ እነርሱም ጳውሎስን ወደ ኢየሩሳሌም *እንዳ*ይወጣ በመን**ራስ አ**ሉት።
- ⁵ ጊዜውንም በፊጸምን ጊዜ ወጥተን ሄድን፤ ሁላቸውም ከሚስቶቻቸውና ከልጆቻቸው ጋር እስከ ከተማው ውጭ ድረስ ሸ*ኙ*ን÷ በባሕሩም ዳር ተንበርክከን ጸለይን፤
- ⁶ እርስ በርሳችንም ተሰነባብተን ወደ *መ*ርከብ ወጣን፥ እነዚያም ወደ ቤታቸው ተ*መ*ለሱ።
- ⁷ እኛም የባሕሩን መንገድ ጨርሰን ከጢሮስ ወደ እካ ደረስን፥ ለወንድሞችም ሰላምታ ሰጥተን ከእነርሱ ዘንድ አንድ ቀን ተቀመጥን።
- ⁸ በነገውም ወጥተን ወደ ቂሣር*ያ መጣን÷* ከሰባቱም አንድ በሚሆን በወንጌላዊው ፊልጶስ ቤት ጉብተን በእርሱ ዘንድ ተቀመጥን።
- ⁹ ለእርሱም ትንቢት የሚናገሩ አራት ደናግል ሴቶች ልጆች ነበሩት።
- ¹⁰ እያሌ ቀንም ተቀምሐን ሳለን ነቢይ የነበረ እ*ጋ*ቦስ የሚሉት እንድ ሰው ከይሁ*ዳ* ወረደ።
- ¹¹ ወደ እኛም መጣና የጳውሎስን መታጠቂያ ወስዶ የገዛ እጁንና እግሩን አስሮ። እንዲሁ መንፌስ ቅዱስ። ይህ መታጠቂያ ያለውን ሰው አይሁድ በኢየሩሳሌም እንደዚህ ያስሩታል በአሕዛብም እጅ አሳልፌው ይሰጡታል ይላል አለ።
- ¹² ይህንም በሰማን ጊዜ እኛም በዚ*ያ* የሚኖሩትም ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ ለ*መን*ነው።

- ¹³ ጳውሎስ ግን መልሶ። እያለቀሳችሁ ልቤንም እየሰበራችሁ ምን ማድረጋችሁ ነው? እኔ ስለ ጌታ ስለ ኢየሱስ ስም በኢየሩሳሌም ለመሞት እንኳ ተሰናድቼእለሁ እንጇ ለእስራት ብቻ አይደለም እለ።
- ¹⁴ ምክርንም ሊቀበል እምቢ ባለ ጊዜ። የጌታ ፈቃድ ይሁን ብለን ዝም አልን።
- ¹⁵ ከዚህም ቀን በኋላ ተዘጋጅተን ወደ ኢየሩሳሌም ወጣን።
- ¹⁶ በቂሣርያም ከነበሩ ደቀ መዛሙርት እንዳንዶች ደግሞ ከእኛ ጋር መጡ፥ እነርሱም ወደምናድርበት ወደ ቀደመው ደቀ መዝሙር ወደ ቆጵሮሱ ምናሶን ወደሚሉት ቤት መሩን።
- ¹⁷ ወደ ኢየሩሳሌም በደረስን ጊዜ ወንድሞች በደስታ ተቀበሉን።
- ¹⁸ በነገውም ጳውሎስ ከእኛ ጋር ወደ ያዕቆብ ዘንድ ገባ ሽማግሌዎችም ሁሉ *መ*ጡ።
- ¹⁹ ሰላምታም ካቀረበላቸው በኃላ በእርሱ ማገልገል እግዚአብሔር በእሕዛብ መካከል ያደረገውን በእ*ያንዳንዱ* ተረከላቸው።
- ²⁰ እነርሱም በሰሙ ጊዜ እግዚአብሔርን አመሰገኑ አሉትም። ወንድም ሆይ፥ በአይሁድ መካከል አምነው የነበሩት ስንት እእላፋት እንደ ሆኑ ታያለህ፤ ሁላቸውም ለሕግ የሚቀኑ ናቸው።
- ²¹ ልጆቻቸውንም እንዳይገርዙ በሥርዓትም እንዳይሄዱ ብለህ በአሕዛብ መካከል ያሉት አይሁድ ሁሉ *ሙ*ሴን ይክዱ ዘንድ እንድታስተምር ስለ አንተ ነግረዋቸዋል።
- ²² እንግዲህ ምን ይሁን? የእንተን *መ*ምጣት ይሰማሉና ብዙዎች የግድ ሳይሰበሰቡ አይቀሩም።
- ²³ እንግዲህ ይህን የምንልህን አድርግ፤ ስለት ያለባቸው አራት ሰዎች በእኛ ዘንድ አሉ ።
- ²⁴ እንዚህንም ይዘህ ከእንርሱ *ጋ*ር ንጻ፥ ራሳቸውንም እንዲላጩ ገንዘብ ክራልላቸው፤ ሁሉም ስለ አንተ የተጣሩት ከንቱ እንደ ሆነና እንተ ራስህ ደግሞ ሕጉን እየጠበቅህ በሥርዓት እንድት*መ*ላለስ *ያውቃሉ* ።
- ²⁵ አምነው ስለ ነበሩ አሕዛብ ግን ለጣዖት ከተሠዋ ከደምም ከታነቀም ከዝሙትም ነፍሳቸውን እንዲጠብቁ ሬርደን እኛ ጽፌንላቸዋል።
- ²⁶ በዚያን ጊዜ ጳውሎስ ሰዎችን ይዞ በማግሥቱ ከእነርሱ ጋር እየነጻ፥ *መን*ጻታቸውን የሚፈጽሙበትን ቀን አስታውቆ ወደ መቅደስ ገባ። በዚያም ቀን ስለ እ*ያንዳንዳ*ቸው መሥዋዕትን አቀረቡ። ²⁷ -
- ²⁸ ሰባቱ ቀንም ይፈጸም ዘንድ ሲቀርብ ከእስያ የመጡ አይሁድ በመቅደስ አይተውት ሕዝብን ሁሉ አወኩና። የእስራኤል ሰዎች ሆይ፥ እርዱን ሕዝብን ሕግንም ይህንም ስፍራ ሲቃወም ሰውን ሁሉ በየስፍራው የሚያስተምረው ሰው ይህ ነው፤ ጨምሮም የግሪክን ሰዎች ደግሞ ወደ መቅደስ አግብቶ ይህን የተቀደሰ ስፍራ አርክሶአል ብለው እየጮኹ እኟቸውን ጫኑበት።
- ²⁹ በፊት የኤፌሶኑን ጥሮፊሞስን ከእርሱ ጋር በከተማ አይተውት ነበርና ጳውሎስም ወደ *መ*ቅደስ ያገባው መስሎአቸው ነው።
- ³⁰ ከተማውም ሁሉ ታወከ ሕዝቡም ሁሉ ተሰበሰቡ ጳውሎስንም ይዘው ከመቅደስ ውጭ ሳተቱት፥ ወዲያውም ደጆች ተዘጉ።
- ³¹ ሊገድሉትም ሲ**ፈልጉ። ኢየ**ሩሳሌም **ፈጽጣ ታወከች የሚል ወ**ሬ ወደ ጭፍራው ሻለቃ ወጣ፤
- ³² እርሱም ያን ጊዜ ወታደሮችን ከመቶ አለቆች ጋር ይዞ እየሮጠ ወረደባቸው፤ እነርሱም የሻለቃውንና ወታደሮችን ባዩ ጊዜ ጳውሎስን መምታት ተዉ።
- ³³ በዚ*ያን* ጊዜም የሻለቃው ቀርቦ ያዘውና በሁለት ስንስለት ይታሰር ዘንድ እዞ ማን እንደ ሆነና ምን እንዳደረገ ጠየቀ።
- ³⁴ ሕዝቡም እኵሌቶቹ እንዲህ እኵሌቶቹም እንዲያ እያሉ ይጮሹ ነበር፤ ስለ ጫጫታውም እርግጡን ጣወቅ ባልተቻለ ጊዜ÷ ወደ ወታደሮች ስራር ይወስዱት ዘንድ እዘዘ።
- ³⁵ ወደ ደረጃውም በደረሰ ጊዜ ስለ ሕዝቡ ግፊ*ያ* ወታደሮች እንዲሸከ~~ሙ~~ት ሆነ፤
- ³⁶ ብዙ ሕዝብ። አስወግደው እያሉና እየጮኹ ይከተሉ ነበርና።
- ³⁷ ወደ ሰራርም ሊ*ያገ*ቡት በቀረቡ ጊዜ፥ ጳውሎስ የሻለቃውን። አንድ ነገር ብነግርህ ትራቅዳለህን? አለው። እርሱም። የግሪክ ቋንቋ ታውቃለህን?
- ³⁸ አንተ ከዚህ ዘ*መን* አስቀድሞ ከንፍሰ ገዳዮቹ አራቱን ሺህ ሰዎች አሸፍተህ ወደ ምድረ በዳ ያወጣህ የግብፅ ሰው አይደለህምን? አለ።
- ³⁹ ጳውሎስ ግን። እኔስ አይሁዳዊ በኪልቅያ ያለው የ**ሐርሴስ ሰው ሆ**ኜ ስመ ጥር በሆነ ከተማ የምኖር ነኝ፤

ለሕዝቡ እናገር ዘንድ እንድትፌቅድልኝ እለምንሃለሁ አለ።

⁴⁰ በፊቀደለትም ጊዜ ጳውሎስ በደረ**ኛው ላይ ቆሞ በእ**ጁ ወደ ሕዝቡ ሐቀስ እጅግም ጸጥታ በሆነ ጊዜ በዕብራይስጥ ቋንቋ እየተናገረ እንዲህ አለ።

- <mark>ለ</mark>ናንተ ወንድሞች አባቶችም፥ አሁን ለእናንተ ነገሬን ስገል**ጥ** ስ*ሙኝ* ።
- ² በውበራይስጥም ቋንቋ ሲናገር በሰ*ሙ* ጊዜ ከፊት ይልቅ ዝም አሉ። እርሱም አለ።
- ³ እኔ የኪልቅያ በምትሆን በጠርሴስ የተወለድሁ፥ በዚችም ከተማ በገማልያል እግር አጠገብ ያደግሁ፥ የአባቶችንም ሕግ ጠንቅቄ የተማርሁ፥ ዛሬውንም እናንተ ሁሉ እንድትሆኑ ለእግዚአብሔር ቀናተኛ የሆንሁ አይሁዳዊ ሰው ነኝ
- ⁴ ወንዶችንም ሴቶ*ችን*ም እያሰርሁ ወደ ወኅኒም አሳልፌ እየሰጠሁ ይህን *መንገ*ድ እስከ ሞት ድረስ አሳደድሁ።
- ⁵ እንዲህም ሊቀ ካህናቱ ደግሞ ሽማግሌዎቹም ሁሉ ይመስክሩልኛል፤ ከእነርሱ ደግሞ መልእክትን ለወንድሞቻቸው ተቀብዬ፥ በደማስቆ ያሉትን ደግሞ ታስረው እንዲቀጡ ወደ ኢየሩሳሌም ላመጣ ወደዚያ እሄድ ነበር።
- ⁶ ስሄድም ወደ ደማስቆ በቀረብሁ ጊዜ፥ ቀትር ሲሆን ድንገት ከሰማይ ታላቅ ብርሃን በዙሪያዬ እንጸባረቀ፤
- ⁷ በምድርም ላይ ወድቁ። ሳውል ሳውል፥ ስለ ምን ታሳድደኛለህ? የሚለኝን ድምፅ ሰማሁ።
- ⁸ እኔም መልሼ። ጌታ ሆይ÷ አንተ ማን ነህ? አልሁ። እርሱም። አንተ የምታሳድደኝ የናዝሬቱ ኢየሱስ እኔ ነኝ አለኝ።
- ⁹ ከእኔ ጋር የነበሩትም ብርሃኑን አይተው ፌሩ፥ የሚናገረኝን የእርሱን ድምፅ ግን አልሰ<u>ሙ</u>ም።
- ¹⁰ ጌታ ሆይ÷ ምን ላድርግ? አልሁት ፡፡ ጌታም ፡፡ ተነሥተህ ወደ ደማስቆ ሂድና ታደርገው ዘንድ ስለ ታዘዘው ሁሉን በዚያ ይነግሩሃል አለኝ ፡፡
- ¹¹ ከዚያ ብርሃንም ክብር የተነሣ ማየት ባይሆንልኝ ከእኔ ጋር የነበፉት ሰዎች እጇን ይዘው እየመሩኝ ወደ ደማስቆ ደረስሁ።
- ¹² በዚያም የኖሩት አይሁድ ሁሉ የ*መ*ስከሩለት እንደ ሕጉም በጸሎት የተ*ጋ* ሐናንያ የሚሉት አንድ ሰው ነበረ*።*
- ¹³ አርሱም ወደ እኔ መ**ተቶ በአጠገቤም ቆ**ሞ። ወንድሜ ሳውል ሆይ፥ እይ አለኝ። እኔም ያን ጊዜውን ወደ እርሱ አየሁ።
- ¹⁴ አርሱም አለኝ። የአባቶቻችን አምላክ ፌቃዱን ታውቅ ዘንድና ጻድቁን ታይ ዘንድ ከአፉም ድምፅን ትሰማ ዘንድ አስቀድሞ *መ*ርጦሃል
- ¹⁵ ባየኸውና በሰማኸው በሰው ሁሉ ፊት ምስክር ትሆንለታለህና።
- ¹⁶ አሁንስ ለምን ትዘገያለህ? ተነሣና ስ*ሙን* እየጠራህ ተጠመቅ ከኃጢአትህም ታጠብ።
- ¹⁷ ወደ ኢየሩሳሌምም ከተመለሱ በኋላ በመቅደስ ስጸልይ ተመስጦ መጣብኝ÷
- ¹⁸ እርሱም ፡፡ ፍ**ሐን ከኢየሩሳ**ሌምም ቶሎ ውጣ፥ ስለ እኔ የምት*መ*ሰክረውን አይቀበሉህምና ሲለኝ አየሁት ፡፡
- ¹⁹ እኔም። ጌታ ሆይ÷ በአንተ የሚያምኑትን በምኵራብ ሁሉ እኔ በወጎኒ አገባና እደበድብ እንደ ነበርሁ እነርሱ ያውቃሉ፤
- ²⁰ የሰማዕትህንም የእስጢፋኖስን ደም ባፈሰሱ ጊዜ፥ ራሴ ደግሞ በአጠገባቸው ስቆም ተስማምቼ የገዳዮችን ልብስ እጠብቅ ነበር አልሁ።
- ²¹ እርሱም። ሂድ፥ እኔ ወደ አሕዛብ ከዚህ ወደ ሩቅ እልክሃለሁና አለኝ።
- ²² እስከዚህም ቃል ድረስ ይሰሙት ነበር፥ ድምፃቸውንም ከፍ አድርገው። እንደዚህ ያለውን ሰው ከምድር አስወግደው፥ በሕይወት ይኖር ዘንድ አይገባውምና አሉ።
- ²³ ሲጮኹና ልብሳቸውን ሲወረውሩ ትቢያንም ወደ ላይ ሲበትኦት
- ²⁴ የሻለቃው ወደ ሰፊሩ እንዲያገቡት አዘዘ፥ እንደዚህም የጮኹበትን ምክንያት ያውቅ ዘንድ። እየገረፋችሁ መርምሩት አላቸው።
- ²⁵ በጠፍርም በገተሩት ጊዜ ጳውሎስ በአጠገቡ የቆመውን የመቶ አለቃ። የሮሜን ሰው ያለ ፍርድ ትገርፉ ዘንድ ተፊቅዶላችኋልን? አለው።

- ²⁶ የ*መ*ቶ አለቃውም በሰማ ጊዜ ወደ ሻለቃው ቀርቦ። ይህ ሰው ሮማዊ ነውና ታደርገው ዘንድ ካለህ ተጠበቅ ብሎ ነገረው።
- ²⁷ የሻለቃውም ቀርቦ። አንተ ሮ**ማ**ዊ ነህን? ንገረኝ አለው፤ **እርሱም። አ**ዎን አለ።
- ²⁹ ስለዚህም ሊ*መ*ረምፉት ያሰቡት ከእርሱ ወዲያው ተለዩ፤ የሻለቃውም ደግሞ ሮጣዊ መሆኑን ባወቀ ጊዜ ፌራ÷ እሳስሮት ነበርና።
- ³⁰ በማግሥቱም አይሁድ የከሰሱት በምን ምክንያት እንደ ሆነ እርግጡን ያውቅ ዘንድ አስቦ ፌታው፥ የካህናት አለቆችና ሽንጎውም ሁሉ ይሰበሰቡ ዘንድ አዘዘ፥ ጳውሎስንም አውርዶ በፌታቸው አቆ*መ*ው።

- <mark>ዳ</mark> ውሎስም ሸንጎውን ትኵር ብሎ ተመልክቶ። ወንድሞች ሆይ፥ እኔ እስከዚች ቀን ድረስ በመልካም ሕሊና ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት ኖሬአለሁ አለ።
- ² ሊቀ ካህናቱም ሐናንያ አፉን ይመቱት ዘንድ በአጠገቡ ቆመው የነበሩትን አዘዘ።
- ³ በዚ*ያ*ን ጊዜ ጳውሎስ። አንተ በኖራ የተለሰነ ግድግዳ፥ እግዚአብሔር አንተን ይመታ ዘንድ አለው፤ አንተ በሕግ ልትራርድብኝ ተቀምጠህ ሳለህ ያለ ሕግ እመታ ዘንድ ታዛለህን? አለው።
- ⁴ በአጠገቡ የቆ*ሙ*ትም። የእግዚአብሔርን ሊቀ ካህናት ትሳደባለህን? አሉት።
- ⁵ ጳውሎስም። ወንድሞች ሆይ፥ ሊቀ ካህናት *መሆኑን* ባላውቅ ነው፤ በሕዝብህ አለቃ ላይ ክፉ ቃል አትናገር ተብሎ ተጽፎአልና አላቸው።
- ⁶ ጳውሎስ ግን እኵሌቶቹ ሰዱቃው*ያን* እኵሌቶቹም ፌሪሳው*ያን መሆናቸውን* አይቶ*። ወን*ድሞች ሆይ፥ እኔ ፌሪሳዊ የፌሪሳዊም ልጅ **ነኝ፤ ስለ ተስፋና ስለ** *ሙታን መ***ነሣት ይ**ፌርዱብኛል ብሎ በሸንጎው ጮሽ።
- ⁷ ይህንም ባለ ጊዜ በፌሪሳው*ያንና በስዱቃውያን መ*ካከል ጥል ሆነ ሽንሳውም ተለ*ያ*የ።
- ⁸ ሰዱቃውያን። ትንሣኤም መልእክም መንፌስም የለም የሚሉ ናቸውና፤ ፌሪሳውያን ግን ሁለቱን ያምናሉ።
- ⁹ ታላቅ ጩኸትም ሆነ፥ ከፈሪሳው*ያን*ም ወገን የሆኑት ጻፎች ተነሥተው። በዚህ ሰው ላይ ምንም ክፉ ነገር አላገንንበትም፤ መንፈስ ወይስ መልአክ ተናግሮት ይሆን? ብለው ተከራከሩ።
- ¹⁰ ብዙ ጥልም በሆነ ጊዜ የሻለቃው ጳውሎስን እንዳይግነጣጥሉት ፌርቶ ጭፍሮቹ ወርደው ከመካከላቸው እንዲነጥቁት ወደ ሰፌሩም እንዲያገቡት እዘዘ።
- ¹¹ በሁለተኛውም ሌሊት ጌታ በአጠገቡ ቆሞ። ጳውሎስ ሆይ፥ በኢየሩሳሌም ስለ *እኔ እንደ መ*ሰከርህ *እንዲ*ሁ በሮሜም ትመስክርልኝ ዘንድ ይገባሃልና አይዞህ አለው።
- ¹² በጠባም ጊዜ አይሁድ ጳውሎስን እስኪገድሉት ድረስ እንዳይበሉና እንዳይጠጡ በመሐላ ተስማ*ሙ*።
- ¹³ ይህንም ሴራ ያደረጉት ሰዎች ከአርባ ይበዙ ነበር፤
- ¹⁴ እነርሱም ወደ ካህናት አለቆችና ወደ ሽማግሌዎቹ መጥተው። ጳውሎስን እስክንገድል ድረስ ምንም *እንዳ*ንቀምስ ተረ*ጋግመን ተማ*ምለናል።
- ¹⁵ እንግዲህ አሁን እናንተ ከሽንሳው ጋር ሆናችሁ ስለ እርሱ እጥብቃችሁ እንደምትመረምሩ መስላችሁ ወደ እናንተ እንዲያወርደው ለሻለቃው አመልክቱት፤ እኛም ሳይቀርብ እንድንገድለው የተዘጋጀን ነን አሉአቸው።
- ¹⁶ የጳውሎስ የእኅቱ ልጅ ግን ደባቸውን በሰማ ጊዜ፥ *መ*ጥቶ ወደ ሰፊሩ ገባና ለጳውሎስ ነገረው።
- ¹⁷ ጳውሎስም ከመቶ አለቆች አንዱን ጠርቶ። ይህን ብላቴና ወደ ሻለቃው ውስድ፥ የሚያወራለት ነገር አለውና አለው።
- ¹⁹ የሻለቃውም እጁን ይዞ ፌቀቅ አለና ለብቻው ሆኖ። የምታወራልኝ ነገር ምንድር ነው? ብሎ **ሐየቀው**።
- ²⁰ እርሱም። አይሁድ ስለ ጳውሎስ ከፊት ይልቅ አጥብቀህ እንደምትመረምር መስለህ፥ ነገ ወደ ሽንጎ ታወርደው ዘንድ ሊለምኑህ ተስማምተዋል።
- ²¹ እንግዲህ አንተ በጅ አትበላቸው፤ እስኪገድሉት ድረስ እንዳይበሉና እንዳይጠጡ ተ*ጣ*ምለው ከእነርሱ ከአርባ

የሚበዙ ሰዎች ያደቡበታልና፤ አሁንም የተዘጋጁ ናቸው የአንተንም ምላሽ ይጠብቃሉ አለው።

- ²² የሻለቃውም። ይህን ነገር ለእኔ ማመልከትህን ለማንም እንዳትገልጥ ብሎ ካዘዘ በኃላ ብላቴናውን አስናበተው።
- ²³ ከመቶ አለቆቹም ሁለት ጠርቶ። ወደ ቂሣርያ ይሄዱ ዘንድ ሁለት መቶ ወታደሮችንና ሰባ ፈረሰኞችን ሁለት መቶም ባለ ጦር መሣሪያዎችን ከሌሊቱ በሦስተኛው ሰዓት አዘጋጁ አላቸው።
- ²⁴ ጳውሎስንም ወደ አገረ ገዡ ወደ ፊልክስ በደኅና እንዲያደርሱት የሚያስቀም_ጡበትን ከብት ያዘጋጁ ዘንድ አዘዛቸው።
- ²⁵ ደብዳቤም ጻፈ እንዲህ የሚል።
- ²⁶ ከቀላውዴዎስ ሉስዮስ ወደ ክቡር አገረ ገዡ ወደ ፊልክስ፤ ሰላም ለአንተ ይሁን።
- ²⁷ ይህን ሰው አይሁድ ይዘው ሊገድሉት ባሰቡ ጊዜ ከጭፍሮቹ ጋር ደርሼ አዳንሁት፥ ሮማዊ እንደ ሆነ አውቄ ነበርና።
- ²⁸ የሚከሰስበትንም ምክንያት አውቅ ዘንድ አስቤ ወደ ሽንጎአቸው አወረድሁት፤
- ²⁹ በሕጋቸውም ስለ *መ*ከራከር እንደ ከሰሱት አገኘሁ እን<u>ጀ</u> ለሞት ወይም ለእስራት የሚያደርስ ክስ አይደለም።
- ³⁰ በዚህም ሰው አይሁድ ሴራ *እንዲያደርጉ*በት ባመለከቱኝ ጊዜ *ያን* ጊዜውን ወደ እንተ ሰደድሁት፥ ከሳሾቹንም ደግሞ በፊትህ ይከሱት ዘንድ አዘዝኋቸው። ደኅና ሁን።
- ³¹ ወታደሮቹም እንደ ታዘዙት ጳውሎስን ይዘው በሌሊት ወደ አንቲጳ**ጥሪስ አደረ**ሱት፤
- ³² በነገውም ከእርሱ *ጋ*ር ይሄዱ ዘንድ **ፊ**ረሰኞችን ትተው ወደ ሰ<del></del>ፊር ተመለሱ።
- ³³ እነዚያም ወደ ቂሣርያ ገብተው ደብዳቤውን ለአገረ ገዡ በሰጡ ጊዜ ጳውሎስን ደግሞ በፊቱ አቆ*ሙ*ት።
- ³⁴ ካነበበውም በኋላ የወዴት አው*ራጃ* እንደ ሆነ ጠየቀው፤ የኪልቅ*ያ* ሰው *መሆኑን*ም ባወቀ ጊዜ።
- ³⁵ ከሳሾችህ ደግሞ ሲ*መ*ጡ እስማሃለሁ አለው፤ በሄሮድስም ግቢ ውስጥ ይጠብቁት ዘንድ አዘዘ።

ምዕራፍ 24

በአምስት ቀንም በኋላ ሊቀ ካህናቱ ሐናንያ ከሽማግሌዎችና ጠርጠሉስ ከሚሉት ከአንድ ጠበቃ ጋር ወረደ፤ እንርሱም ስለ ጳውሎስ ለአገረ ገዡ አመለከቱት።

- 2 _
- ³ በተጠራም ጊዜ ጠርጠሉስ ይከሰው ዘንድ ጀመረ እንዲህ እያለ። ክቡር ፊልክስ ሆይ፥ በአንተ በኩል ብዙ ሰላም ስለምናገኝ ለዚህም ሕዝብ በአሳብህ በየነገሩ በየስፍራውም መልካም መሻሻል ስለሚሆንለት፥ በፍጹም ምስጋና እንቀበለዋለን።
- ⁴ ነገር ግን እጅግ እንዳላቆይህ በቸርነትህ በአጭሩ ትስማን ዘንድ እለምንሃለሁ ።
- ⁵ ይህ ሰው በሽታ ሆኖ በዓለም ባሉት አይሁድ ሁሉ ሁከት ሲያስነሣ፥ የመናፍቃን የናዝራው*ያን* ወገን መሪ ሆኖ አግኝተነዋልና፤
- ⁶ መቅደስንም ደግሞ ሊያረክስ ሲሞክር ያዝነው÷ እንደ ሕጋችንም እንፈርድበት ዘንድ ወደድን።
- ⁷ ነገር ግን የሻለቃው ሉስዮስ *መ*ጥቶ በብዙ ኃይል ከእጃችን ወሰደው÷
- ⁸ ከሳሾቹንም ወደ እንተ ይመጡ ዘንድ እዘዘ፤ አንተም ራስህ እርሱን መርምረህ እኛ ስለምንክስበት ነገር ሁሉ ልታውቅ ትችላለህ።
- ⁹ አይሁድም ደግሞ። ይህ ነገር *እንዲሁ ነው እያ*ሉ ተስጣ*ሙ*።
- ¹⁰ ገዡም በጠቀሰው ጊዜ ጳውሎስ መለሰ እንዲህ ሲል። ከብዙ ዘመን ጀምረህ ለዚህ ሕዝብ አንተ ፌራጅ እንደ ሆንህ አውቃለሁና ደስ እያለኝ ስለ እኔ ነገር እመልሳለሁ፤
- ¹¹ እሰግድ ዘንድ ወደ ኢየሩሳሌም ከወጣሁ ከአሥራ ሁለት ቀን እንዳይበልጥ ልታውቀው ትችላለህ።
- ¹² ከአንድም ስንኳ ስነ*ጋ*ገር ወይም ሕዝብን ስሰበስብ በመቅደስ ቢሆን በምኵራብም ቢሆን በከተማም ቢሆን አላገኙኝም።
- ¹³ አሁንም ስለሚከሱኝ ያስረዱህ ዘንድ አይችሉም ።
- ¹⁴ ነገር ግን ይህን እመስክርልሃለሁ፤ በሕጉ ያለውን በነቢያትም የተጻፉትን ሁሉ እምኜ የአባቶቼን አምላክ እነርሱ ኑፋቄ ብለው እንደሚጠሩት መንገድ አመልካለሁ፤

- ¹⁵ እነዚህም ራሳቸው ደግሞ የሚ_ጠብቁት፥ ጻድ*ቃን*ም ዓመፀኞችም ከሙታን ይነ**ሡ ዘንድ እን**ዳላቸው ተስፋ በእግዚአብሔር ዘንድ አለኝ።
- ¹⁶ ስለዚህ እኔ ደግሞ በእግዚአብሔርና በሰው ፊት ሁልጊዜ ነውር የሌለባት ሕሊና ትኖረኝ ዘንድ እተ*ጋ*ለሁ።
- ¹⁷ ከብዙ ዓመትም በኋላ ለሕዝቤ ምጽዋትና መሥዋዕት አደርግ ዘንድ መጣሁ፤
- ¹⁸ ይህንም ሳደርግ ሳለሁ ሕዝብ ሳይሰበሱብ ሁከትም ሳይሆን በመቅደስ ስነጻ አገኙኝ።
- ¹⁹ ነገር ግን በእኔ ላይ ነገር ያላቸው እንደ ሆነ፥ በፊትህ መጥተው ይከሱኝ ዘንድ የሚገባቸው ከእስ*ያ* የመጡ አንዳንድ አይሁድ አሉ።
- 20 _
- ²¹ ወይም በመካከላቸው ቆሜ። ዛሬ ስለ ሙታን መነሣት በፊታችሁ በእኔ ይፈርዱብኛል ብዬ ከጮኽሁት ከዚህ ከአንድ ነገር በቀር÷ በሸንጎ ፊት ቆሜ ሳለሁ በእኔ አንድ ዓመፃ ያገኙ እንደ ሆን እነዚህ ራሳቸው ይናገሩ።
- ²² ፊልክስ ግን የመንገዱን ነገር አጥብቆ አውቆአልና። የሻለቃው ሉስዮስ በወረደ ጊዜ ነገራችሁን እቆርጣለሁ ብሎ ወደ ፊት አዘገያቸው።
- ²³ የመቶውንም አለቃ ጳውሎስን ሲጠብቅ እንዲያደላለት፥ ከወዳጆቹም ማንም ሲያገለግለው ወይም ወደ እርሱ ሲመጣ እንዳይከለክልበት አዘዘው።
- ²⁴ ከጥቂት ቀንም በኃላ ፊልክስ አይሁዳዊት ከነበረች ድሩሲላ ከሚሉአት ከሚስቱ *ጋ*ር መጥቶ ጳውሎስን አስመጣ፥ በኢየሱስ ክርስቶስም ስለ ማመን የሚናገረውን ሰማው።
- ²⁵ እርሱም ስለ ጽድቅና ራስን ስለ መግዛት ስለሚመጣውም ኵነኔ ሲነጋገር ሳለ÷ ፊልክስ ፌርቶ ። አሁንስ ሂድ÷ በተመቸኝም ጊዜ ልኬ አስጠራሃለሁ ብሎ መለሰለት ።
- ²⁶ ያን ጊዜም ደግሞ እንዲፌታው ጳውሎስ ገንዘብ ይሰጠው ዘንድ ተስፋ አደረገ፤ ስለዚህ ደግሞ ብዙ ጊዜ እያስመጣ ያነ*ጋ*ግረው ነበር።
- ²⁷ ሁለት ዓመትም ከሞላ በኋላ ኦርቅዮስ ፊስጦስ በፊልክስ ፌንታ ተተካ። ፊልክስም አይሁድን ደስ ያሰኝ ዘንድ ወዶ ጳውሎስን እንደ ታሰረ ተወው።

- **ሪ** ስጦስም ወደ አውራጃው ንብቶ ከሦስት ቀን በኋላ ከቂሣር*ያ* ወደ ኢየሩሳሌም ወጣ።
- ² የካህናቱ አለቆችና የአይሁድም ታላላቆች በጳውሎስ ላይ አ*መ*ለከቱ÷
- ³ ጳውሎስንም ሲቃወም እንዲያደላላቸው እየለ*መኑት በመንገ*ድ ሽምቀው ይገድሉት ዘንድ እስበው ወደ ኢየሩሳሌም እንዲያስመጣው ማለዱት።
- ⁴ ፊስጦስ ግን ጳውሎስ በቂሳር*ያ እንዲ*ሐበቅ እርሱም ራሱ ወደዚ*ያ* ፈጥኖ ይሄድ ዘንድ እንዳለው *መ*ለሰላቸው፤
- ⁵ እንግዲህ በዚህ ሰው ክፋት ቢሆን ከእናንተ ዘንድ ያሉት ባለ ስልጣኖች ከእኔ ጋር ወርደው ይክሰሱት አላቸው።
- ⁶ በእነርሱም ዘንድ ከስምንት ወይም ከእስር የማይበልጥ ቀን ተቀምጦ ወደ ቂሳር*ያ* ወረደ፤ በነገውም በፍርድ ወንበር ተቀምጦ ጳውሎስን *ያመ*ጡት ዘንድ እዘዘ።
- ⁷ በቀረበም ጊዜ ከኢየሩሳሌም የወረዱት አይሁድ ከበውት ቆሙ፥ ይረቱበትም ዘንድ የማይችሉትን ብዙና ከባድ ክስ አነሱብት፤
- ⁸ ጳውሎስም ሲምዋገት። የአይሁድን ህግ ቢ*ሆን መ*ቅደስንም ቢ*ሆን* ቄሳርንም ቢ*ሆን* አንዳች ስንኳ አልበደልሁም አለ።
- ⁹ ፊስጦስ ግን አይሁድን ደስ ያሰኝ ዘንድ ወዶ ጳውሎስን። ወደ ኢየሩሳሌም ወጥተህ ስለዚህ ነገር ከዚያው በፊቴ ትፋረድ ዘንድ ትወዳለህን? ብሎ መለስለት።
- ¹¹ እንግዲህ በድፍ ወይም ሞት የሚገባውን ነገር አድርጌ እንደ ሆነ ከሞት ልዳን አልልም፤ እነዚህ የሚከሱኝ ክስ ከንቱ እንደሆነ ግን ለእነርሱ እሳልፎ ይሰጠኝ ዘንድ ማንም አይችልም፤ ወደ ቁሳር ይግባኝ ብዬአለሁ አለ።
- 12 በዚ*ያ* ንጊዜ ፊስጦስ ከአማካሪዎቹ *ጋ*ር ተማክሮ። ወደ ቄሳር ይግባኝ ብለሃል፤ ወደ ቄሳር ትሄዳለህ ብሎ መለስለት።

- ¹³ ከጥቂት ቀንም በኃላ ንጉሡ አግሪጳ በርኒቄም ለፊስጦስ ሰላምታ እንዲያቀርቡ ወደ ቂሳር*ያ ወረዱ* ።
- ¹⁴ በዚያውም ብዙ ቀን ስለተቀመጡ ፊስጦስ የጳውሎስን ነገር ለንጉሥ እንዲህ ብሎ ገለጠ። ፊልክስ አስሮ የተወው አንድ ሰው በዚህ አለ፤
- ¹⁵ በኢየሩሳሌምም ሳለሁ የካህናት አለቆችና የአይሁድ ሽማግሌዎች አፊርድበት ዘንድ እየለ*መኑ* ስለ እርሱ አመለከቱኝ።
- ¹⁶ እኔም። ተከሳሹ በከሳሾቹ ፊት ለፊት ሳይቆም ለተከሰሰበትም መልስ ይሰጥ ዘንድ ፌንታ ሳያገኝ፥ ማንንም ቢሆን አሳልፎ መስጠት የሮጣውያን ሥርዓት አይደለም ብዬ መለስሁላቸው።
- ¹⁷ ስለዚህም በዚህ በተሰበሰቡ ጊዜ÷ ሳልዘገይ በማግሥቱ በፍርድ ወንበር ተቀምጬ ያንን ሰው ያ*መ*ጡት ዘንድ አዘዝሁ።
- ¹⁸ ከሳሾቹም በቆ*ሙ* ጊዜ እኔ ያሰብሁትን ክ~~ፉ~~ ነገር ክስ ምንም አላመጠብትም፤
- ¹⁹ ነገር ግን ስለ ገዛ ሃይጣኖታቸውና ጳውሎስ። ሕያው ነው ስለሚለው ስለ ሞተው ኢየሱስ ስለ ተባለው ከእርሱ ጋር ይከራከሩ ነበር።
- ²⁰ እኔም ይህን ነገር እንዴት እንድመረምር አመንትቼ። ወደ ኢየሩሳሌም ሄደህ በዚህ ነገር ከዚያ ልትፋረድ ትወዳለህን? አልሁት።
- ²¹ ጳውሎስ ግን አውግስጦስ ቄሣር እስኪቈርጥ ድረስ እንዲጠበቅ ይግባኝ ባለ ጊዜ÷ ወደ ቄሣር እስክሰደው ድረስ ይጠበቅ ዘንድ አዘዝሁ።
- ²² አግሪጳም ፊስጦስን። ያንንስ ሰው እኔ ዳግም እኮ እሰጣው ዘንድ እወድ ነበር አለው። እርሱም። ነገ ትሰጣዋለህ አለው።
- ²³ በነገውም አግሪጳና በርኒቄ በብዙ ግርማ *o*ጥተው ከሻለቆችና ከከተማው ታላላቆች *ጋ*ር ወደ ፍርድ ቤት ገቡ፤ ፊስጦስም ባዘዘ ጊዜ ጳውሎስን አመጡት።
- ²⁴ ፊስጦስም አለ። አግሪጳ ንጉሥ ሆይ እናንተም ከእኛ ጋር ያላችሁ ሰዎች ሁሉ÷ ከእንግዲህ ወዲህ በሕይወት ይኖር ዘንድ እንዳይገባው እየጮኹ የአይሁድ ሕዝብ ሁሉ በኢየሩሳሌም በዚህም ስለ እርሱ የለመኑኝን ይህን ሰው ታዩታላችሁ።
- ²⁵ እኔ ግን ሞት የሚገባውን ነገር እንዳላደረገ አስተዋልሁ÷ እርሱም ወደ አውግስጦስ ይግባኝ ስላለ እሰደው ዘንድ ቈረጥሁ።
- ²⁶ ስለ እርሱም ወደ ጌታዬ የምጽፌው እርግጥ ነገር የለኝም፤ ስለዚህ ከተመረመረ በኋላ የምጽፌውን ነገር አገኝ ዘንድ በፊታችሁ ይልቁንም በፊትህት ንጉሥ አግሪጳ ሆይት አመጣሁት፤
- ²⁷ እስረኛ ሲላክ የተከሰሰበትን ምክንያት ደግሞ አለ*ጣመ*ልከት ሞኝነት *መ*ስሎኛልና።

ለግሪጳም ጳውሎስን። ስለ ራስህ ትናገር ዘንድ ተፌቅዶልሃል አለው። በዚያን ጊዜ ጳውሎስ እጁን ዘርግቶ *መ*ለሰ እንዲህ ሲል።

- 2 _
- ³ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፥ የአይሁድን ሥርዓት ክርክርንም ሁሉ አጥብቀህ አውቀሃልና በአይሁድ በተከሰስሁበት ነገር ሁሉ ዛሬ በፊትህ ስለምመልስ ራሴን እጅግ እንደ ተመረቀ አድርጌ እቈጥረዋለሁ፤ ስለዚህ በትዕግሥት ትሰማኝ ዘንድ እለምንሃለሁ።
- ⁴ ከመጀመሪያ እንሥቶ በሕዝቤ መካከል በኢየሩሳሌም የሆነውን፥ ከታናሽነቴ ጀምሬ የኖርሁትን ኦሮዬን አይሁድ ሁሉ ያውቃሉ፤
- ⁵ ሊ*መ*ስክሩ ይወዱ እንደ ሆነ፥ በአምልኮአችን ከሁሉ ይልቅ ሕግን በመጠንቀቅ እንደሚተ*ጋ* ወገን ፌሪሳዊ ሆኜ እንደኖርሁ ከጥንት ጀምረው አውቀውኛልና።
- ⁶ አሁንም ከ**ለግዚአብሔር ዘንድ ለአባ**ቶቻችን ስለ ተሰጠው ስለ ተስፋ ቃል አለኝታ ልፋረድ ቆሜአለሁ።
- ⁷ ወደዚህም ወደ ተስፋ ቃል አሥራ ሁለቱ ወገኖቻችን ሌሊትና ቀን በትጋት እያመለኩ ይደርሱ ዘንድ አለኝታ አላቸው፤ ስለዚህም አለኝታት ንጉሥ አግሪጳ ሆይት ከአይሁድ እከሰሳለሁ።
- ⁸ እግዚአብሔር *ሙታንን የሚያ*ስነሣ እንደ ሆነ ስለ ምን በእናንተ ዘንድ የማይታ*መን* ነገር ሆኖ ይቈጠራል?
- ⁹ እኔም ራሴ የናዝሬቱን የኢየሱስን ስም የሚቃወም እጅግ ነገር አደርግ ዘንድ እንዲገባኝ ይ*መ*ስለኝ ነበር*።*

- ¹⁰ ይህንም ደግሞ በኢየሩሳሌም አደረግሁት፤ ከካህናት አለቆችም ሥልጣን ተቀብዬ እኔ ከቅዱሳን ብዙዎችን በወጎኔ አሳሰርኋቸው÷ ሲገድሉአቸውም አብሬ ተቸሁ።
- ¹¹ በምኵራብም ሁሉ ብዙ ጊዜ እየቀጣሁ ይሰድቡት ዘንድ ግድ አልኋቸው፤ ያለ ልክ ስቈጣባቸውም እስከ ውጭ አገር ከተማዎች ድረስ እንኳ አሳድድ ነበር።
- ¹² ስለዚህም ነገ ከካህናት አለቆች ሥልጣንና ትእዛዝ ተቀብዬ ወደ ደ**ማ**ስቆ ስሄድ፥
- ¹³ ንጉሥ ሆይ፥ በመንገድ ሳለሁ እኩል ቀን ሲሆን በዙሪያዬና ከእኔ ጋር በሄዱት ዙሪያ ከፀሐይ ብሩህነት የበለጠ ብርሃን ከሰማይ ሲበራ አየሁ፤
- ¹⁴ ሁላችንም በምድር ላይ በወደቅን ጊዜ። ሳውል ሳውል፥ ስለ ምን ታሳድደኛለህ? የመውጊያውን ብረት ብትቃወም ለአንተ ይብስብሃል የሚል ድምፅ በዕብራይስጥ ቋንቋ ሲናገረኝ ሰማሁ።
- ¹⁶ ነገር ግን ተነሣና በእግርህ ቁም፤ ስለዚህ እኔን ባየህበት ነገር ለእንተም በምታይበት ነገር እገልጋይና ምስክር ትሆን ዘንድ ልሾምህ ታይቼልሃለሁና።
- 17 _
- ¹⁸ የኃጢአትንም ስርየት በእኔም በማ*መን* በተቀደሱት *መ*ካከል ርስትን ያገኙ ዘንድ፥ ከጨለማ ወደ ብርሃን ከሰይጣንም ሥልጣን ወደ እግዚአብሔር ዘወር እንዲሉ ዓይናቸውን ትከፍት ዘንድ፥ ከሕዝቡና ወደ እንርሱ ከምልክህ ከአሕዛብ አድንሃለሁ።
- ¹⁹ ንጉሥ አግሪጳ ሆይ፥ ስለዚህ ከሰማይ የታየኝን ራእይ እምቢ አላልሁም።
- ²⁰ ነገር ግን አስቀድሜ በደማስቆ ላሉት በኢየሩሳሌምም በይሁዳም አገር ሁሉ ለአሕዛብም ንስሐ ይገቡ ዘንድና ለንስሐ የሚገባ ነገር እያደረጉ ወደ እግዚአብሔር ዘወር ይሉ ዘንድ ተናገርሁ።
- ²¹ ስለዚህ አይሁድ በ*መ*ቅደስ *ያ*ዙኝ ሊገድሉኝም ሞከሩ።
- 22 _
- ²³ ከእግዚአብሔርም ዘንድ ረድኤት ተቀብዬ ለታናሹም ለታላቁም ስመስክር እስከዚች ቀን ድረስ ቆሜአለሁ፤ ሃቢያትና ሙሴ ይሆን ዘንድ ያለውን፥ ክርስቶስ መከራን እንዲቀበል በሙታንም ትንሣኤ ለሕዝብና ለአሕዛብ ብርሃንን በመጀመሪያ ሊሰብክ እንዳለው፥ ከተናገሩት በቀር አንድ ስንኳ የተናገርሁት የለም።
- ²⁴ እንዲህም ብሎ ስለ ራሱ ሲመልስ ፊስጦስ በታላቅ ድምፅ። ጳውሎስ ሆይ፥ አብድሃል እኮ፤ ብዙ ትምህርትህ ወደ እብደት ያዞርሃል አለው።
- ²⁵ ጳውሎስ ግን እንዲህ አለ። ክቡር **ፊስ**ጦስ ሆይ፥ የእውነትንና የእእምሮን ነገር እናገራለሁ እንጇ እብደትስ የለብኝም።
- ²⁶ በእርሱ ፊት ደግሞ በግልጥ የምናገረው *ንጉሥ ይህን ነገ*ር ያውቃል፤ ከዚህ ነገር እንዳች እንዳይሰወርበት ተረድቼአለሁና፤ ይህ በስውር የተደረገ አይደለምና።
- ²⁷ ንጉሥ እግሪጳ ሆይ፥ ነቢያትን ታምናለህን? እንድታምናቸው አውቃለሁ።
- ²⁸ አግሪጳም ጳውሎስን። በጥቂት ክርስቲያን ልታደርገኝ ትወዳለህ አለው።
- ²⁹ ጳውሎስም። በጥቂት ቢሆን ወይም በብዙ አንተ ብቻ አይደለህም ነገር ግን ዛሬ የሚሰ*ሙ*ኝ ሁሉ ደግሞ ከዚህ እስራቴ በቀር እንደ እኔ ይሆ*ኑ* ዘንድ ወደ እግዚአብሔር እለምናለሁ አለው።
- ³⁰ ንጉሡም እገረ ገዡም በርኒቄም ከእነርሱም ጋር ተቀምሐው የነበሩት ተነሡ÷
- ³¹ ፊቀቅ ብለውም እርስ በርሳቸው። ይህ ሰው እንኳንስ ለሞት ለእስራትም የሚገባ ምንም አላደረገ ብለው ተነ*ጋ*ገሩ።
- ³² አግሪጳም ፈስጦስን። ይህ ሰው እኮ ወደ ቄሣር ይግባኝ ባይል ይፈ*ታ* ዘንድ ይቻል ነበር አለው*።*

- ወደ ኢጣሊያም በመርከብ እንሄድ ዘንድ በተቈረጠ ጊዜ÷ ጳውሎስንና ሌሎችን እስረኞች ከአውግስጦስ ጭፍራ ለነበረ ዩልዮስ ለሚሉት ለመቶ አለቃ አሳልራው ሰጡአቸው።
- ² በእስያም ዳርቻ ወዳሉ ስፍራዎች ይሄድ ዘንድ ባለው በአድራሚሒስ መርኩብ ንብተን ተነሣን፤ የመቄዶንያም ሰው የሆነ የተሰሎንቄው አርስጥሮኮስ ከ**እ**ኛ ጋር ነበረ።

- ³ በነገውም ወደ ሲዶና ስንደርስ ዩልዮስ ለጳውሎስ ቸርነት አድርሳ እርዳታቸውን ይቀበል ዘንድ ወደ ወዳጆቹ *እንዲ*ሄድ ፌቀደስት።
- ⁴ ከዚ*ያ*ም ተነሥተን ነፋሱ ፊት ለፊት ነበረና በቆጵሮስ ተተግነን ሄድን፤
- ⁵ በኪልቅያና በጽንፍልያም አጠገብ ያለውን ባሕር ከተሻገርን በኋላ በሉቅያ ወዳለ ወደ *ሙራ* ደረስን።
- ⁶ የመቶ አለቃውም በዚያ ወደ ኢጣሊያ የሚሄድ የእስክንድርያውን መርከብ አግኝቶ ወደ እርሱ አገባን።
- ⁷ ብዙ ቀንም እያዘገምን ሄደን በጭንቅ ወደ ቀኒዶስ አንጻር ደረስን፤ ነፋስም ስለ ከለከለን በቀርሔስ ተተግንን በሰልሙና አንጻር ሄድን፤
- ⁸ በጭንቅም ጥግ ጥጉን አልፌን ለላሲያ ከተጣ ወደ ቀረበች *መ*ልካም ወደብ ወደሚሉአት ስፍራ *መ*ጣን።
- ⁹ ብዙ ጊዜም ካለፊ በኋላ÷ የጦም ወራት አሁን አልፎ ስለ ነበረ በመርከብ ለመሄድ አሁን የሚያስፊራ ነበርና ጳውሎስ።
- ¹⁰ እናንተ ሰዎች ሆይ፥ ይህ ጕዞ በጥፋትና ቡብዙ ጕዳት እንዲሆን አያለሁ፤ ጥፋቱም በገዛ ሕይወታችን ነው እንጇ በጭነቱና በመርከቡ ብቻ አይደለም ብሎ መከራቸው።
- ¹¹ የመቶ አለቃው ግን ጳውሎስ ከተናገረው ይልቅ የመርከብ መሪውንና የመርከቡን ባለቤት *ያምን* ነበር።
- 12 ያም ወደብ ይከርሙበት ዘንድ የማይመች ስለ ሆነ፥ የሚበዙቱ ቢቻላቸው በሰሜንና በደቡብ ምዕራብ ትይዩ ወዳለው ፍንቄ ወደሚሉት ወደ ቀርጤስ ወደብ ደርሰው ይከርሙ ዘንድ ከዚያ እንዲነሡ መከሩ።
- ¹³ ልከኛም የደቡብ ነፋስ በነራስ ጊዜ፥ እንዳስቡት የሆነላቸው *መ*ስሎእቸው ተነ**ሥ በቀር**ሔስም አጠገብ ጥግ ጥጉን አስፉ።
- ¹⁴ ነገር ግን እጅግ ሳይዘገይ አውራቂስ የሚሉት ዓውሎ ነፋስ ከዚያ ወረደባቸው፤
- ¹⁵ መርከቡም ተነጥቆ ነፋሱን ሲቃወም መሄድ ስላልቻለ ለቀነው ተነዳን።
- ¹⁶ ቄዳ በሚሉአትም ደሴት በተተገንን ጊዜ ታንኳይቱን ለመግዛት በጭንቅ ቻልን፤
- ¹⁷ ወደ ላይም ካወጡአት በኋላ *መ*ርከቡን በገመድ አስታጥቀው አጸኦ፤ ስርቲስም ወደሚሉት ወደ አሸዋ አንዳይወድቁ **ፌርተው ሽራውን አውርደው እንዲ**ሁ ተንዱ።
- ¹⁸ ነፋሱም በርትቶ ሲያስጨንቀን በማንግሥቱ ከጭነቱ ወደ ባሕር ይጥሉ ነበር፥
- ¹⁹ በሦስተኛውም ቀን የመርከቡን ዕቃ በእጃችን ወረወርን።
- ²⁰ ብዙ ቀንም ፀሐይን ከዋክብትንም ሳናይ ትልቅ ነፋስም ሲበረታብን ጊዜ፥ ወደ ፊት እንድናለን የማለት ተስፋ ሁሉ ተቈረጠ።
- ²¹ ሳይበሉም ብዙ ቀን ከቆዩ በኋላ÷ *ያ*ን ጊዜ ጳውሎስ በመካከላቸው ቆሞ እንዲህ አለ። እናንተ ሰዎች ሆይ÷ ሰምታችሁኝ በሆነ ኖሮ ከቀርሔስ እንዳትነሥ ይህንም ጥፋትና ጕዳት እንዳታገኙ ይገባችሁ ነበር።
- ²² እሁንም ፡፡ አይዞአቸሁ ብዬ አመክራቸ**ኃለሁ፤ ይህ መርከብ እን**ጇ ከእናንተ እንድ ነፍስ እንኳ አይጠፋምና ፡፡
- ²³ የእርሱ የምሆንና ደግሞ የጣ*መ*ልከው የእግዚአብሔር መ<mark>ል</mark>አክ በዚች ሌሊት በአጠገቤ ቆሞ ነበርና፥ እርሱም።
- ²⁴ ጳውሎስ ሆይ፥ አትፍራ፤ በቄሣር ፊት ልትቆም ይገባሃል፤ እነሆም፥ እግዚአብሔር ከአንተ *ጋ*ር የሚሄዱትን ሁሉ ሰጥቶሃል አለኝ።
- ²⁵ ስለዚህ እናንተ ሰዎች ሆይ፥ አይዞአችሁ፤ እንደ ተናገረኝ እንዲሁ እንዲሆን እግዚአብሔርን አምናለሁና።
- ²⁶ ነገር ግን ወደ አንዲት ደሴት እንድንወድቅ *ያ*ስፈልገናል።
- ²⁷ በአሥራ አራተኛውም ሌሊት በአድርያ ባሕር ወዲህና ወዲያ ስንነዳ÷ መርከበኞች በእኩለ ሌሊት ወደ አንድ ምድር የቀረቡ መስላቸው።
- ²⁸ መለኪ*ያ* ገመድም ቢጥሉ ሀያ በሰው ቁመት አገኙ ጥቂትም ቆይተው ሁለተኛ ቢጥሉ አሥራ አምስት በሰው ቁመት አገኙ፤
- ²⁹ ድንጋያማም ወደ ሆነ ስፍራ እንዳይወድቁ ራርተው፥ ከመርከቡ በስተኋላ አራት መ<mark>ል</mark>ሕቅ አወረዱ፥ ቀንም እንዲሆን ተመኙ።
- ³⁰ መርከበኞቹም ከመርከቡ ይሸሹ ዘንድ ፊልገው ከመርከቡ በስተ ፊት መልሕቅ መጣል እንዳላቸው አመካኝተው ታንኳይቱን ወደ ባሕር ባወረዱ ጊዜ÷
- ³¹ ጳውሎስ ለመቶ አለቃውና ለወታደሮቹ። እነዚህ በመርከቡ ካልቆዩ እናንተ ትድኦ ዘንድ አትችሉም አላቸው።
- ³² ያን ጊዜ ወታደሮቹ የታን<u>ኳይቱን ገመ</u>ድ ቈርጠው ትወድቅ ዘንድ ተዉአት።
- ³³ ቀንም ሲነጋ ጳውሎስ ምግብ ይበሉ ዘንድ ሁሉ*ን* ይለምን ነበር÷ እንዲህም አላቸው። እየጠበቃችሁ ምንም

ሳትቀበሉ ጣጣችሁን ከሰነበታችሁ ዛሬ አሥራ አራተኛ ቀናችሁ ነው።

- ³⁴ ሰለዚህ ም**ግብ ትበሉ ዘንድ እለምና**ቸኋለሁ፤ ይህ ለደኅንነታቸሁ ይሆናልና፤ ከእናንተ ከእንዱ የራስ **ሐ**ጒር እንኳ አት**ሐ**ፋምና።
- ³⁵ ይህንም ብሎ እንጀራን ይዞ በሁሉ ፊት እግዚአብሔርን አ*መ*ስገን ቈርሶም ይበላ ዘንድ ጀ*መ*ረ ።
- ³⁶ ሁለም ተጽናንተው ራሳቸው ደግሞ ምግብ ተቀበሉ።
- ³⁷ በመርከቡም ያለን ሁላችን ሁለት መቶ ሰባ ስድስት ነፍስ ነበርን።
- ³⁸ በልተውም በሐገቡ ጊዜ ስንዴውን ወደ ባሕር እየጣሉ *መ*ርከቡን አቃለሉት።
- ³⁹ በነጋም ጊዜ ምድሩን አላወቁትም፥ ነገር ግን የአሸዋ ዳር ያለውን የባሕር ስርጥ ተመለከቱ፥ ቢቻላቸውም መርከቡን ወደዚያ ይገፉ ዘንድ ቈረጡ።
- ⁴⁰ መልሕቆቹንም ፌትተው በባሕር ተዉእቸው÷ ያን ጊዜም የመቅዘፊያውን ማሠሪያ ፌቱት፤ ታናሹንም ሽራ ለነፋስ ከፍ አድርገው ወደ ዳር አቅንተው ይሄዱ ዘንድ ጀመሩ።
- ⁴¹ ነገር ግን ሁለት ባሕር በተገናኙበት ስፍራ ወድቀው መርከቡን በዲብ ላይ ነዱ፤ በስተ ፊቱም ተተክሎ የማይነቃነቅ ሆነ÷ በስተ ኋላው ግን ከማዕበሉ ግፊያ የተነሣ ይሰበር ነበር።
- ⁴² ወታደሮቹም ከእስረኞች አንድ ስንኳ ዋኝቶ *እንዳያመ*ልጥ ይገድሉአቸው ዘንድ ተማከሩ።
- ⁴³ የ*መ*ቶ አለቃው ግን ጳውሎስን ያድነው ዘንድ አስቦ ምክራቸውን ከለከለ፤ ዋና የሚያውቁትም ከመርከብ ራሳቸውን እየወረወሩ አስቀድመው ወደ ምድር ይወጡ ዘንድ÷
- ⁴⁴ የቀሩትም እኵሌቶቹ በሳንቃዎች ላይ እኵሌቶቹም በመርከቡ ስባሪ ይወጡ ዘንድ አዘዘ። እንዲሁም ሁሉ በደኅና ወደ ምድር ደረሱ።

- በደኅና ከደረስን በኋላ በዚያን ጊዜ ደሴቲቱ መላጥያ እንድትባል አወቅን።
- ² አረጣውያንም የሚያስገርም ቸርነት አደረጉልን፤ ዝናብ ስለ ሆነም ስለ ብርዱም እሳት አንድደው ሁላችንን ተቀበሉን።
- ³ ጳውሎስ ግን ብዙ ጭራሮ አከማችቶ ወደ እሳት ሲጨምር እፉኝት ከመቀት የተነሣ ወጥታ እጁን ነደፊችው።
- ⁴ አረ*ማውያ*ንም እባብ በእጁ ተንጠልጥላ ባዩ ጊዜ፥ እርስ በርሳቸው። ይህ ሰው በእርግጥ ነፍሰ ገዳይ ነው፥ ከባሕርም ስንኳ በደኅና ቢወጣ የእግዚአብሔር ፍርድ በሕይወት ይኖር ዘንድ አልተወውም እሉ።
- ⁵ እርሱ ግን እባቢቱን ወደ እሳት አራገፋት አንዳችም አልኰዳችውም፤
- ⁶ እነርሱም። ሊያብጥ ወይም ወዲያው ሞቶ ሊወድቅ ነው ብለው ይጠባበቁት ነበር ብዙ ጊዜ ግን ሲጠባበቁ በእርሱ ላይ የሚያስገርም ነገር ምንም ባላዩ ጊዜ። ይህስ አምላክ ነው ብለው አሳባቸውን ለወጡ።
- ⁷ በዚ*ያ*ም ስፍራ አጠንብ ፑፕልዮስ የሚሉት የደሴት አለ*ቃ መ*ሬት ነበረ፥ እርሱም እንግድነት ተቀብሎን ሦስት ቀን በፍቅር አሳደረን።
- ⁸ የፑፐልዮስም አባት በንዳድና በተቅማጥ ታሞ ተኝቶ ነበር፤ ጳውሎስም ወደ አርሱ ገብቶ ጸለየለት *እጁን*ም በላዩ ጭኖ ፌወሰው።
- ⁹ ይህም በሆነ ጊዜ የቀሩት ደግሞ በደሴቲቱ ደዌ የነበረባቸው እየ*መ*ጡ ተፌወሱ፤
- ¹⁰ በብዙ ክብርም ደግሞ አከበሩን፥ በተነሣንም ጊዜ በመርከብ ላይ የሚያስፌልገንን ነገር አኖሩልን።
- ¹¹ ከሦስት ወርም በኃላ በደሴቲቱ ከርሞ በነበረው በእስክንድር*ያው መ*ርኩብ ተነሣን፥ በእርሱም የዲዮስቆሮስ አላማ ነበረበት።
- ¹² ወደ ሰራኩስም በገባን ጊዜ ሦስት ቀን ተቀ*መ*ጥን፤
- ¹³ ከዚያም እየተዛወርን ወደ ሬጊዩም ደረስን። ከአንድ ቀን በኃላም የደቡብ ነፋስ በነራስ ጊዜ በሁለተኛው ቀን ወደ ፑቲዮሉስ መጣን።
- ¹⁴ በዚያም ወንድሞችን አግኝተን በእነርሱ ዘንድ ሰባት ቀን እንድንቀመጥ ለመኑን፤ እንዲሁም ወደ ሮሜ መጣን።
- ¹⁵ ከዚያም ወንድሞች ስለ እኛ ሰምተው እስከ አፍዩስ ፋሩስና ሦስት *ጣደሪያ* እስከሚባለው ሊቀበሉን ወጡት ጳውሎስም ባያቸው ጊዜ እግዚአብሔርን አ*መ*ሰባን ልቡም ተጽናና።
- ¹⁶ ወደ ሮሜም በገባን ጊዜ ጳውሎስ ከሚ_ጠብቀው ወታደር ጋር ለብቻው ይቀ*መ*ጥ ዘንድ ተፈቀደለት።

- ¹⁷ ከሦስት ቀንም በኃላ ጳውሎስ የአይሁድን ታላላቆች ወደ እርሱ ሐራ፤ በተሰበሰቡም ጊዜ እንዲህ አላቸው። ወንድሞች ሆይ፥ እኔ ሕዝቡን ወይም የአባቶችን ሥርዓት የሚቃወም አንዳች ሳላደርግ፥ ከኢየሩሳሌም እንደ ታሰርሁ በሮማውያን እጅ አሳልፌው ሰሎኝ።
- ¹⁸ እነርሱም *መ*ርምረው ለሞት የሚገባ ምክንያት ስላልነበረብኝ ሊፊቱኝ አሰቡ፤
- ¹⁹ አይሁድ ግን በተቃወሙ ጊዜ÷ ወደ ቄሣር ይግባኝ እንድል ግድ ሆንብኝ እንጂ ሕዝቤን የምክስበት ነገር ኖሮኝ አይደለም።
- ²⁰ ስለዚህም ምክንያት አያችሁና **እነግራችሁ ዘንድ ጠራ**ጏችሁ፤ ስለ እስራኤል ተስፋ ይህን ሰንሰለት ለብሻለሁና።
- ²¹ እነርሱም። እኛ ከይሁዳ ስለ አንተ ደብዳቤ አልተቀበልንም፥ ከወንድሞችም አንድ ስንኳ *መ*ጥቶ ስለ አንተ ክፉ ነገር አላወራልንም ወይም አልተናገረብህም።
- ²² ነገር ግን ስለዚህ ወገን በየስፍራው ሁሉ *እንዲቃወሙ* በእኛ ዘንድ ታውቆአልና የምታስበውን ከአንተ *እ*ንሰጣ ዘንድ *እን*ፊ*ቅዳ*ለን አሉት።
- ²³ ቀንም ቀጥረውለት ብዙ ሆነው ወደ መኖሪያው ወደ እርሱ መጡ፤ ስለ እግዚአብሔር መንግሥትም እየመሰከረ ስለ ኢየሱስም ከሙሴ ሕግና ከነቢያት ጠቅሶ እያስረዳቸው፥ ከጥዋት ጀምሮ እስከ ጣታ ድረስ ይገልጥላቸው ነበር።
- ²⁴ እኵሌቶቹም የተናገረውን አመኑ÷ እኵሌቶቹ ግን አላመኑም፤
- ²⁵ እርስ በርሳቸውም ባልተስማ*ሙ* ጊዜ፥ ጳውሎስ አ*ንዲት ቃል* ከተናገረ በኋላ ሄዱ፤ እንዲህም አለ*። መን*ፌስ ቅዱስ በነቢዩ በኢሳይያስ ለአባቶቻችን።
- ²⁶ ወደዚህ ሕዝብ ሂድና። መስጣትን ትሰጣላ**ችሁና አታስተውሉም**፥ ጣየትንም ታያላችሁና አትመለከቱም፤
- ²⁷ በዓይናቸው እንዳያዩ በጆሮአቸው እንዳይሰሙ በልባቸውም እንዳያስተውሉ ተመልሰውም እንዳልፌውሳቸው÷ የዚህ ሕዝብ ልብ ደንድኖእል ጆሮአቸውም ደንቁሮአል ዓይናቸውንም ጨፍነዋል በላቸው
- ²⁸ ሲል መልካም ተናገረ። እንግዲህ ይህ የእግዚአብሔር ደኅንንት ለአሕዛብ እንደ ተላከ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን፤ እነርሱ ደግሞ ይሰሙታል።
- ²⁹ ይህንም በተናገረ ጊዜ አይሁድ እርስ በርሳቸው እ<u>ጅ</u>ግ እየተከራከሩ ሄዱ።
- ³⁰ ጳውሎስም በተከራየው ቤት ሁለት ዓመት ሙሉ ተቀመጠ፥ ወደ እርሱም የሚመጡትን ሁሉ ይቀበል ነበር፤
- ³¹ ማንም ሳይክለክለው የእግዚአብሔርን መንግሥት እየሰበከ ስለ ጌታ ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ እጅግ ገልጦ ያስተምር ነበር።

For other languages please go to www.wordproject.org